STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 02067

REKHTS UN LINKS IN ARBETER RING

Moissaye J. Olgin

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol
of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from
a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights
in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain
or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.
If you hold an active copyright to this work – or if you know who does –
please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

רעכטס און לינקס

אין

ארבעטער רינג

וויאזוי די באלעבאטישע אידן האבן באקומען די אויבער־
האנט אין ארבעטער־ארדען און פארוואס די פראלעטארישע
עלעמענטן קעמפן קעגן זייער ממשלה

לויט'ן אויפטראג פון דער לינקער אקציאנס־
קאמיטע אין ארבעטער־רינג

פון

מ. אלגין

פרייז 15 סענט

1. אַלגעמיינע לאַגע.

די אַלטע און די נייע „פּרינציפּן־ערקלערונג“.

אין 1923 איז אָפּגעשאַפט געוואָרן די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ פון׳ם אַרבעטער־רינג און אָנגענומען געוואָרן אַ נייע. די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ האָט געשטאַמט פון 1917. אַ פאַרגלייך צווישן די צוויי דאָקומענטן ווייזט אונז *אַ שטאַרקן רוק אַף רעכטס* — פון סאָציאַליזם נענטער צו ליבעראַליזם.

די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ זאָגט: „די געדריקטע מאַטעריעלע לאַגע פון די אַרבעטער און אַלס רעזולטאַט דערפון די אָפּטע קראַנקהייטן האָבן געבראַכט צו דער גרינדונג פון דעם אַרבעטער־רינג“. די נייע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ דערמאָנט שוין ניט די געדריקטע מאַטעריעלע לאַגע און זאָגט שוין ניט, אַז די אָפּטע קראַנקהייטן זענען אַ רעזולטאַט פון דער געדריקטער לאַגע. די נייע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ רעדט אין אַלגעמיין, אַז „די מאָדערנע אינדוסטריעלע אומשטאַנדן זענען מערסטנטיילס די אורזאַכן פון קראַנקהייט און אומגליק־צופאַלן צווישן דעם אַרבעטער־קלאַס“.

די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ זאָגט, אַז דער אַרבעטער־רינג דאַרף „דורך אייניקייט, קעגנזייטיקע הילפ(ע) און אויפקלערונג פאַרלייכטערן און פאַרמיידן דיזע איבלען“, ד. ה. די איבלען פון אַ געדריקטער מאַטעריעלער לאַגע און קראַנקהייט. די נייע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ רעדט וועגן „פאַראייניקטע כחות“, „אָרגאַניזאַציע און קאָאָפּעראַציע“, אָבער אויפקלערונג ווערט אין איר לחלוטין ניט דערמאָנט.

די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ זאָגט, אַז „די אידייע פון באַפרייען די אַרבעטער פון זייער שטענדיקער מאַטעריעלער און געזעלשאַפטליכער אונטערדריקונג“ איז „מעגלאַך נאָר דאַן, ווען די געזעלשאַפטליכע אָרדנונג וועט זיך אינגאַנצן ענדערן“. די נייע זאָגט נאָר: „אַלס מיטגלידער פון׳ם אַרבעטער־רינג שטרעבן מיר צו דער פולשטענדיקער באַפרייאונג פון׳ם אַרבעטער־קלאַס“.

די אַלטע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ זאָגט, אַז אויב אַן אַרבעטער־רינג־מיטגליד באַטייליקט זיך אין פּאָליטישע וואַלן, „מוז ער שטימען פאַר די פּאַרטייען, וואָס שטעלן אַרויס אין זייער פּראָגראַם, אַלס ענד־ציל, די *אָפּשאַפונג* פון פּריוואַט־אייגענטום (אונטערגעשטראָכן אין אָריגינאַל). די נייע „פּרינציפּן־ערקלערונג“ זאָגט, אַז אַן אַרבעטער־רינג מעמבער איז „פאַרפליכטעט צו שטיצן די פּאַרטייען, וואָס שטעלן אַרויס אין זייער פּראָגראַם די *איינפירונג פון פּאַ־*

ליטישע פרייהייט און עקאנאמישע גלייכהייט" (אונטערגעשטראכן פון אונז).

די אלטע „פרינציפן־ערקלערונג" רעדט וועגן ארבעטער'ס נויט, וועגן מאטעריעלער און געזעלשאפטליכער אונטערדריקונג, וועגן דער נויטיקייט צו ענדערן די געזעלשאפטליכע ארדנונג אינגאנצן דורך אפשאפן פריוואט־אייגענטום. די נייע רעדט וועגן „מאדערנע אינדוסטריעלע אומשטענדן", וועגן „פאלשטענדיקער באפרייאונג", וועגן „פאליטישער פרייהייט און עקאנאמישער גלייכהייט". די אלטע רעדט קלארע ווערטער, די נייע — פארשטעלט. די אלטע רעדט סאציאליסטיש, די נייע — ניט אהין, ניט אהער: אז מען וויל, קען מען זי טייטשן סאציאליסטיש, אז מען וויל איז דאס צעשוואומענער ליבעראליזם. די ווערטער „פאליטישע פרייהייט" האבן ניט קיין באשטימטן אינהאלט, ווארום אויך אין אמעריקע זאגן די קאפיטאליסטן, אז ס'איז דא פאליטישע פרייהייט. די ווערטער „עקאנאמישע גלייכהייט" האבן אויך ווייניק אינהאלט, ווארום אין אמעריקע טענה'ן די בורזשואזע טעארעטיקער, אז יעדער איינער, סיי אן ארבעטער, סיי א באס, ווערט באלוינט ווערליג עס קומט אים, לויט זיין ראל אין דער אינדוסטריע — און אז דאס איז עקאנאמישע גלייכקייט. די אפשאפונג פון פריוואט־אייגענטום איז שוין ניט אריין אין דער נייער ערקלערונג.

דער אויסרייד איז געווען, אז ס'פאסט ניט פאר דער רעגירונג און פאר נאטשאלסטווא צו ריידן וועגן אזוינע „שארפע" זאכן. א פאקט איז אבער, אז אמאליקע יארן האט מען יא גערעדט וועגן אזוינע זאכן — און ס'האט דעם ארבעטער־רינג ניט געשאדט. ס'איז ניטא אזא געזעץ, וואס זאל פארווערן אן ארבעטער־ארדן ריידן וועגן א צייט, „ווען די געזעלשאפטליכע ארדנונג וועט זיך אינגאנצן ענדערן".

די אפשוואכונג פון סאציאליסטישע פרינציפן אין דער „ערקלערונג" איז ניט קיין צופאל. זי איז א סימוואל פון דער ענדערונג, וואס איז פארגעקומען אין א טייל ארבעטער־רינג און אין די, וואס שטייען בא'ם רודער.

לאפאלעט, עבערט און בראנטינג.

לויט דער אלטער פרינציפן־ערקלערונג וואלט אן ארבעטער־רינג־מיטגליד זיך געקענט פארטראכטן, צי זאל ער שטימען פאר אזא קאנדידאט, ווי לאפאלעט. ער וואלט זיך געקענט פארטראכטן, צי האט די סאציאליסטישע פארטיי געהאט א רעכט ארויסצושטעלן אזא קאנדידאט, ווי לאפאלעט, וועלכער גלויבט ניט אין אפשאפן פריוואט־אייגענטום און אין אומענדערן די גאנצע געזעלשאפטליכע

אָרדנונג. אמת, ניט יעדער מיטגליד רעכנט זיך מיט דער־
קאָנסטיטוציע אָדער מיט די פּרינציפּן פון זיין אָרדען. אָבער
דאָך איז די „פּרינציפּען־ערקלערונג“ אַ פאָן, אַ פּראָגראַם, אַן
אידעאָלאָגישער וועג־ווייזער פאַר דער מיטגלידער־מאַסע
און פאַר די וואָס מען וויל צוציען. די נייע ליבעראַלע פּרינ־
ציפּען־ערקלערונג האָט פאַנאַנדערגעבונדן דעם אָרדען די
די הענט. ווען ברענטש 150 האָט אָנגעפרעגט אין גענעראַל־
אָפיס, וואָס מען זאָל טאָן מיט לאַפּאָלעט'ן, האָט דער גענע־
ראַל־סעקרעטאַר באַסקין אין אַ בריוו פונ'ם 6טן אָקטאָבער
גאַנץ רואיק געענטפערט, אַז מען מעג שטימען פאַר לאַפּאָ־
לעט'ן, ווייל ער איז אַ פאַרטרעטער פון דער סאָציאַליסטישער
פאַרטיי, און „אַזוי ווי די סאָציאַליסטישע פאַרטיי האָט זיך
ניט אנטזאגט פון אירע פּרינציפּן, איז די עקזעקוטיוו קאָמיטע
פונ'ם אַרבעטער־רינג ניט אימשטאַנד און האָט ניט די אױ־
טאָריטעט צו באַשליסן אַנדערש און זאָגן די מיטגלידער,
אַז זיי טאָרן ניט שטימען פאַר לאַפּאָלעט'ן, ווייל ער אַנער־
קענט ניט פּאָליטישע פרייהייט און עקאָנאָמישע גלייכקייט“.
באַסקין וואָלט געקענט צוגעבן, אַז ווערדליג ליבעראַלן טייטשן
אויס די ווערטער „פּאָליטישע פרייהייט און עקאָנאָמישע
גלייכהייט“, איז לאַפּאָלעט גאָר ניט קעגן די דאָזיקע פרומע
וואונשן און דער אַרבעטער־רינג קען ניט זיין קעגן לאַפּאָ־
לעטן.

מיר זאָגן, אַז די פירער פונ'ם אַרבעטער־רינג האָבן זיך
אידעאָלאָגיש צוגערוקט נענטער צום ליבעראַליזם. מיר ווייז־
סען, אַז דאָס איז אַ שווערע באַשולדיקונג קעגן מענטשן, וואָס
רופן זיך סאָציאַליסטן. אָבער וואָס איז דען ליבעראַליזם?
דאָס איז אַ פּאָליטישע ריכטונג, וואָס וויל אָנהאַלטן גלייכ־
געוויכט צווישן קאַפּיטאַל און אַרבעט, אַ ריכטונג, וואָס איז
אי פאַר אונטערשטיצן די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג, אי פאַר
אַ פריינטלאכער באַציאונג צו די אַרבעטער, אויף וויפיל דאָס
איז מעגליך אין קאַפּיטאַליזם. כדי צו זען, אַז די אָפּיציעלע
טוער פונ'ם אַרבעטער־רינג גייען אין דער ריכטונג, איז גע־
נוג איבערצולייענען אַ לייט־אַרטיקל אינ'ם „פריינד“ פון
אַפּריל 1925 אונטער'ן נאָמען „עבערט און בראַנטינג“.
בראַנטינג, וועמען דער אַרבעטער־רינג אָרגאַן גיט דעם אַטעס־
טאַט פון „געבילדעטער“ און „אַריסטאָקראַט“, ווערט געלויבט
דערפאַר, וואָס „קיין פאַסענדערן, קיין פּייאיקערן מענטשן
האָבן סיי די אַרבעטער און סיי די בורזשואַזע פאַרטייען ניט
געפונען“. עבערט'ס אויפגאַבע אין דייטשלאַנד ווערט פאָר־
געשטעלט אַזוי: „עס מוזן אָנגענומען ווערן אַלע מיטלען,
אום די ניי־געבוירענע רעפּובליק זאָל ניט פאַלן פון די קלעפּ
פון ביידע עקסטרעמען, סיי פון די עקסטרעם רעכטע און

סיי פון די עקסטרעם לינקע, וועלכע האָבן געגלויבט, אַז די צייט איז געקומען, ווען מען קאָן אין דייטשלאַנד מאַכן אײנגאַנצן אַ סוף צו דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם און אײנפירן דעם סאָציאַליזם אַף דעם רוסישן שטייגער". עבערט ווערט געלויבט דערפאַר, וואָס „ער האָט זיך געמוזט שטעלן אינמיטן פון ביידע עקסטרעמען און פירן דאָס לאַנד ביסלאַכווייז צו אַ נאָרמאַלן צושטאַנד".

דער אָפיציעלער אָרגאַן פונ'ם אַרבעטער־רינג שטייט אפן שטאַנדפונקט, אַז אַ גוטער סאָציאַליסט איז אַזוינער, וואָס געפעלט אויך די בורזשואַזע פּאַרטייען און וואָס ראַטעוועט זיין לאַנד פון אַ סאָציאַלער רעוואָלוציע מיט „אַלע מיטלען". די „אַלע מיטלען". זענען געווען טויט און טורמע פאַר צענדליקער טויזנטער אַרבעטער, וואָס האָבן ניט געוואָלט דעם „נאָרמאַלן צושטאַנד" פון אוממענטשלעכער קאַפּיטאַליסטישער עקספּלואַטאַציע אין זייער לאַנד. די „אַלע מיטלען" זענען געווען סאָציאַל־דעמאָקראַטישע שיסערייען אַף רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער און סאָציאַלדעמאָקראַטישע אַרעסטן פון אומשולדיקע.

דער אָפיציעלער אָרגאַן פונ'ם אַרבעטער־רינג רעדט אין דעם פּרט פּונקט אַזוי ווי עס האָבן גערעדט אַלע ליבעראַלע זשורנאַלן. ווען איר ווייסט ניט, וואו עס שטייט דער ציטירטער לייט־אַרטיקל, וואָלט איר בשום אופן ניט געקענט טרעפן, אַז דאָס שרייבט זיך אינ'ם זשורנאַל פון אַ אָרגאַניזאַציע, וואָס רופט זיך סאָציאַליסטיש.

דער בורזשואַזער פליגל.

דער דאָזיקער אָפּזאָג פון סאָציאַליזם מערקט זיך ניט נאָר אין די צענטראַלע קערפּערשאַפטן פונ'ם אָרגאַן. ער איז פאַרשפּרייט צווישן אַ גרויסן טייל פון די מיטגלידער גופא. אָט איז איין ביישפּיל. סוף 1924 און אָנהויב 1925 איז אויפגעקומען אַ פראַגע וועגן דעם פאַבריקאַנט אייבאַוויטש פון בר. 215, נויאָרק, אַ מיטגליד פונ'ם אַרבעטער־רינג, וואָס האָט באַנוצט פּאָליציי און גענגסטערס צו ברעכן אַ סטרייק פון די אַרבעטער אין זיין פאַבריק. דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט אַרויסגעשיקט צו די מיטגלידער אַ רעפערענדום־פראַגע, וואָס מען זאָל טאָן מיט אייבאַוויטש'ן: אויסשליסן אָדער ניט אויסשליסן פון אַרבעטער־רינג? אַ גרויסער טייל ברענטשעס האָבן, זעלבסטפאַרשטענדלעך, געשטימט פאַר אויסשליסן דעם סטרייק־ברעכער־באָס פונ'ם אָרדען. עס האָבן זיך אָבער געפונען גאַנצע 59 ברענטשעס, וואו אַ מערהייט האָט געשטימט קעגן אויסשליסן. ניין־און־פופציק

ברענטשעס האָבן זיך אַרויסגעזאָגט דערפאַר, אַז אַן עקל־האַפטער עלעמענט זאָל בלייבן אין אַרבעטער־רינג.

ווי איז דאָס געוועזן מעגלעך? גאַנץ פּשוט דערפאַר, וואָס אין אָרדען זענען דאָ אַ סך בורזשואַזע עלעמענטן. אַמאָליקע יאָרן זענען כמעט אַלע מיטגלידער פונ׳ם אַרבעטער־רינג געווען אַרבעטער. מיט דער צייט אָבער האָט מען זיך „אַרויפגעאַרבעט“ אַף אייגענע קאַפּיטאַלן. ס׳איז איצט דאָ אינ׳ם אַרבעטער־רינג אַ געוויסע צאָל פאַבריקאַנטן, קאָנ־טראַקטאָרס, ריעל עסטייטניקעס, באַנקירן, גרויסע און קלע־נערע קרעמער. ס׳איז פאַראַן אַזוינע, וואָס געהערן צו ריין־קאַפּיטאַליסטישע אָרגאַניזאַציעס, ווי די טשיימבער אָוו קאַמערס. מיט דעם רייכטום זענען אַ סך געוואָרן רעספּעק־טאַבעל און באַלעבאַטיש: ס׳זענען איצט דאָ אינ׳ם אַרבע־טער־רינג בכבוד׳יקע שול־אידן, אפילו גבאים פון שולן; מען קען דאָרט געפינען חזנים, שוחטים, מלמדים און אַנדערע כלי קודש. עס פאַרשטייט זיך, אַז די דאָזיקע עלעמענטן האָבן ניט צו טאָן מיט׳ן סאָציאַליזם און ווילן ניט וויסן פון קלאַסן־קאַמף. פאַרקערט, זיי מוזן האַסן יעדע פראַזע, וואָס דערמאָנט זיי וועגן קאַמף קעגן קאַפּיטאַל, און זיי מוזן באַ־שיצן זייערע קלאַסן־חברים, וואָס ברעכן סטרייקס מיט דער הילף פון פּאָליציי.

ווי גרויס איז זייער צאָל? מיר האָבן ניט קיין גענויע ציפערן, אָבער יעדנפאַלס איז קלאָר, אַז זיי זענען אַ מינ־דערהייט אינ׳ם אַרבעטער־רינג. די מערהייט באַשטייט פון מענטשן, וואָס אַרבעטן שווער צו מאַכן אַ לעבן, וואָס קוקן אַף אַ סטרייק, ווי אַף אַ הייליקע זאַך, וואָס קוקן אַף אַ סקעב, ווי אַף אַן אויסוואורף, וואָס האַסן די באָסעס און זייער עקספּלואַטאַציע, וואָס פאַרשילטן די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג מיט דער קאַפּיטאַליסטישער דיקטאַטור און וואָס סאָציאַליזם איז באַ זיי דער שענסטער אידעאַל.

אָט דאָס איז דאָס בילד פונ׳ם איצטיקן אַרבעטער־רינג: אַ בורזשואַזע מינדערהייט און אַ פּראָלעטאַרישע און האַלב־פּראָלעטאַרישע מערהייט. פון איין זייט אַ פאַראייניקונג פון באָס און שול־אידן, פון דער אַנדערער אַ פאַראייניקונג פון פּראָלעטאַריער מיט אַנדערע האַרעפּאַשניקעס. מיט אַנדערע ווערטער: אין אַרבעטער־רינג איז איצט אַ צעטיילונג פון קלאַסן.

פירערשאַפט פונ׳ם אָרדען — מיט דער בורזשואַזיע.

די צענטראַלע קערפּערשאַפטן פונ׳ם אָרדען: די נאַ־

ציאָנאַלע עקזעקוטיווע, די נאַציאָנאַלע באַארד אָוו דירעקטאָרס, דער אָפיציעלער זשורנאַל און אַלע הילפס־קאָמיסיעס האָבן די לעצטע יאָרן געשלאָסן אַ בונד מיט די בורזשואַזע עלעמענטן אינ׳ם אַרבעטער־רינג: זיי האַנדלען אַזוי, ווי עס פאַרלאַנגען די דאָזיקע עלעמענטן; זיי באַקעמפן דעם סאָציאַליסטישן גייסט אינ׳ם אַרבעטער־רינג, ווי דאָס איז צום האַרצן פון די בורזשואַזע עלעמענטן; זיי רופן די בורזשואַזע עלעמענטן אין אַ נויט צו אונטערדריקן די פּראָלעטאַרישע און רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן. אַזוי ווי די בורזשואַזיע נוצט כסדר גוואַלט־מיטלען קעגן די אומצופרידענע אַרבעטער און האָרעפּאַשנע מאַסן, האָט די אָפיציעלע פירערשאַפט אויך אין אַרבעטער־רינג אָנגעהויבן פּראַקטיצירן דיקטאַטאָרישע מעטאָדן אין שטרייט קעגן די פּראָלעטאַרישע קרעפטן.

די אָפיציעלע פירערשאַפט איז געוואָרן אַ געהאָרכזאַם געצייג אין די הענט פון דער בורזשואַזיע אין איר קאַמף קעגן דעם פּראָלעטאַריאַט פונ׳ם אַרבעטער־רינג.

דער צוועק פון אָט דער שריפט איז צו באַווייזן די ריכטיקייט פון אָט דער באַהויפּטונג. די פאָלגענדיקע קאַפּיטלען וועלן ברענגען אַ טייל פונ׳ם באַווייז־מאַטעריאַל, וואָס געפינט זיך אין אונזערע הענט. דערווייל ווילן מיר זיך נאָר אָפּשטעלן אַף אַן אַלגעמיינער דערקלערונג פונ׳ם גענעראַל־סעקרעטאַר פונ׳ם אָרדען. אין אַן אַרטיקל אין „פאָרווערטס“ פונ׳ם 17טן אַפּריל 1925 שרייבט ער:

„אָט שטייען פאַר אונז היינט צו טאָג אַן עדה אידן. אין דעם סטייט פון וואַשינגטאָן געפינען זיי זיך. אַלע זענען שיינע באַלעבאַטים, מאַכן אַ שיינעם לעבן, האָבן וואוינונגען אין די שענסטע טיילן פון שטאָט. קיין בענעפיטן פונ׳ם אַרבעטער־רינג פאַרלאַנגען זיי ניט; זיי זענען רייך גענוג, אַז זיי זאָלן ניט דאַרפן אָנקומען צום אַרבעטער־רינג פאַר קראַנקען־בענעפיט, קינדער דערציִען אין קאָלעדזשעס, און דאָך באַלאַנגען זיי צו אַ בראַנטש פון אַרבעטער־רינג... וואָס פאַר אַ געמיינשאַפטליכעס האָבן היינט־צו־טאָג דיזע רייכערע אידן מיט זייערע אָרימערע ברידער פון די אַנדערע טיילן פון לאַנד? וואָס פאַרבינדט זיי צוזאַמען? דער ענטפער איז אַן איינפאַכער: דער באָטאַן, וועלכער טראָגט דעם עמבלעם פונ׳ם אַרבעטער־רינג — דאָס איז די פאַראייניקונגס־קראַפט: די ליבע צו דעם קנעפּל, וועלכער טראָגט אויף זיך אויסגעקריצט די בוכשטאַבן א. ר. און פאַרקערפּערט מיט זיך אַ הויכען אידעאַל, אַ ברידערליכע אידעע. מען וויל ניט וויסן פון קיין אַנדערע מאָטיוון, מען וויל זיך ניט גריבלען. קיינע ספקות עקזיסטירן פאַר זיי מער ניט.“

י. באַסקין האָט אַ סך זאַכן פאַרשוויגן אין זיין באַשרייבונג. ער האָט פאַרגעסן צו דערמאָנען, אַז אויב די וואַשינגטאָנער אידן זענען „רייך געגוג", זענען זיי ניט פון על חטא געוואָרן פעט, נאָר זיי האָבן מסתמא עקספּלואַטירט און עקספּלואַטירן נאָך איצט אויך די אַרבעט פון פּראָלעטאַריער, וואָס אייניקע פון זיי מעגן אפילו געהערן צום אַרבעטער־רינג. ער האָט געוואָלט באַשאַפן דעם איינדרוק, אַז די רייכערע און די אָרימערע אידן זענען צעטיילט געאָגראַפיש: אין איין טייל פון לאַנד געפינט זיך איין סאָרט, אין אַנדערע טיילן פון לאַנד — דער אַנדערער סאָרט, און ער האָט פאַרגעסן צו דערציילן, אַז אפילו אין איין טייל פון'ם לאַנד און אפילו אין איין ברענטש פון'ם אַרבעטער־רינג געפינען זיך ביידע סאָרטן אידן. ער האָט, ווייטער, אויסגעגאָסן דעם אויל פון קליינבירגערליכער גוטמוטיקייט אַף דעם גאַנצן ענין, אַקוראַט ווי ס'איז גאָר קיין פּראָבלעם ניטאָ אין אָט דער צעטיילונג פון אַרבעטער־רינג מיטגלידער אַף רייכערע און אָרימערע, אַף באַלעבאַטים און אַרבעטער, אַקוראַט ווי ס'איז ניטאָ קיין צוזאַמענשטויס.

אָבער איין וויכטיקן מאָמענט האָט דער הויפּט־באַאַמטער פון'ם אַרבעטער־רינג דאָך צוגעגעבן מיט דער גאַנצער אָפנהערציקייט פון איינעם, וואָס האָט שוין לאַנג פאַרגעסן זיין סאָציאַליזם: ער האָט צוגעגעבן, אַז דער אַרבעטער־רינג איז איינגעטיילט אין קלאַסן: פון איין זייט „שיינע באַלעבאַטים", וואָס „מאַכן אַ שיינעם לעבן" און וואוינען „אין די שענסטע טיילן פון שטאָט", פון דער אַנדערער — די אַלע שניידער, קלאָוקמאַכער, פּיינטערס, בעקער, קאַרפּענטערס און אַנדערע פּראָלעטאַריער, וואָס מאַכן קוים אַ וויסט לעבן, וואוינען אין טענעמענט הייזער און הונגערן אין סלעק. ער האָט צוגעגעבן, אַז צווישן די ביידע קלאַסן איז ניטאָ קיין שום צובונד, אַ חוץ דעם באָטאַן, דאָס הייסט אַ חוץ דעם, וואָס זיי געפינען זיך ביידע אין דעם זעלביקן אָרדען. און ער האָט באַוויזן מיט זיין גאַנצן אַרטיקל, אַז ער האָט גרויס רעספּעקט פאַר דער עדה אידן", אַז ער קוועלט פון די „שיינע באַלעבאַטים", אַז ער באַוואונדערט זייער רייכטום און אַז אים קומט גאָר ניט אפ'ן געדאַנק: וואָס פאַר אַ פּלאַץ האָבן אָט די שיינע באַלעבאַטים אין אַן אַרבעטער־אָרדען?

פאַרשטייט זיך, מר. באַסקין האָט ניט געזאָגט, אַז אָט די „שיינע באַלעבאַטים" דיקטירן אים און זיין אָפּים די גאַנצע פּאָליטיק. אָבער אַזוי איז דאָס. ניט נאָר איז דער גענעראַל אָפּים צופרידן מיט די „שיינע באַלעבאַטים" און „געגוג

רייכע" אידן, נאָר ער שטייט אַף זייער זייט אין קאַמף קעגן דעם פּראָלעטאַרישן פליגל.

באַלעבאַטים געשיצט קעגן ארבעטער און סטרייקער.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון'ם ארבעטער־רינג האָט די לעצטע פּאָר יאָר געמאַכט אַ מאַסע פּראָלעטארישע עלע־מענטן פאַר „מעמבערס עט לאַרדזש" און דערמיט זיי פּאַק־טיש אויסגעשלאָסן פון אנטייל אינ'ם לעבן פון'ם אָרדען. אָבער פאַר דער גאַנצער צייט, ווען ס'איז אָנגעגאַנגען דער קאַמף קעגן די פּראָלעטאַריער און זייערע וואָרט־פירער, איז קיין איינציק מאָל ניט דיסציפּלינירט געוואָרן דורכ'ן גענע־ראַל אָפּים קיין איינציקער באָס און קיין איינציקער ברעכער פון סטרייקס.

אָט זענען אַ פּאָר ביישפּילן:

א. — סאַשינסקי, אַ סקעב־באָס מיט אינדזשאָנקשאָנס

אין נואַרק לעבט אַ פאַבריקאַנט מאַטראַצנמאַכער מיט'ן נאָמען סאַשינסקי. ער איז אַ מיטגליד פון דער „פּאָר־ווערטס"־אַסאָסיאיישאָן, אַן אָנגעזעענער מיטגליד פון דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי און אַ זייל פון דער רעכטער פי־רערשאַפט אין ארבעטער־רינג: געוועזענער טשערמאַן פון דער דיסטריקט קאָמיטע פון נואַרק. בא סאַשינסקי'ן קומען כסדר פאָר סטרייקס פון „זיינע" ארבעטער, און סאַשינסקי אונטערדריקט נאָכאַנאַנד די סטרייקס מיט געוואַלט. סוף זומער 1924 איז בא אים געווען איינער אַזאַ סטרייק, איז ער מיט דער הילף פון פּאָליציי באַפאַלן די פּיקעטס, און דער ביזנעס אַגענט פון דער יוניאָן איז געשלאָגן געוואָרן אַף אַ ברוטאַלן אופן. אין אַפּריל 1925 האָט זיך ווידער אָנגעהויבן אַ סטרייק צוליב דעם, וואָס דער סאָציאַליסט און ארבעטער־רינג מיטגליד סאַשינסקי האָט זיך אָפּגעזאָגט צו אנערקענען די מאַטראַצנמאַכער־יוניאָן און האָט אויסגעשלאָסן די יוניאָן־ארבעטער פון זיין שאַפּ. די יוניאָן האָט געענטפערט מיט אַ סטרייק. סאַשינסקי האָט געדונגען סקעבס און גערופן די פּאָליציי. ווען דאָס האָט אויך ניט געהאָלפן, האָט ער זיך געווענדט אין געריכט נאָך אַן אינדזשאָנקשאָן קעגן דער יוני־יאָן דערפאַר וואָס זי שטערט אים די ביזנעס. ער האָט די אינדזשאָנקשאָן באַקומען קעגן דער יוניאָן בכלל און באַזונ־דער קעגן פיר יוניאָן־מיטגלידער סטרייקער: קייט גאָלדענ־בורג, דזשאָרדזש שוואַרץ, ראָוז דיימאָנד און י. גאָלובטשיק.

וואָס טויג די סאשינסקי׳ס זייער מיטגלידשאַפט אין אַרבעטער־רינג? וואָס געווינען זיי דערפון? אַ בריוו אין דער „פרייהייט" פון ה. ריטש, מיטגליד פון בר. 308 א. ר., וואַרפט אַ ליכט אויף דער פראַגע. ה׳ ריטש דערציילט, ווי אַזוי די אַרבעטער־סטרייקער האָבן אַריינגעבראַכט אַן אָנקלאַג אויף סאשינסקי׳ן אין בראַנטש 23 אַרבעטער־רינג אין נוארק. ער גיט איבער די ווערטער פון די סטרייקער: „מיר האָבן אויסצושטיין די גרעסטע צרות פון דעם גנאַסע סאשינסקי. מיר קריגן די ערגסטע באַדינגונגען. מיר האָבן אַלעמאָל גע־זוכט צו פאַרמיידן צוויסטיקייטן. פילע קריוודעס האָבן מיר אַרונטערגעשלונגען. ער איז דאָך פאָרט אַ גנאַסע, אַ מיט־גליד פון אַרבעטער־רינג."

עס ווייזט זיך אַרויס, אַז ווען אַ באָס איז אַ מיטגליד פון אַרבעטער־רינג, איז אים גרינגער צו הערשן איבער זיינע אַרבעטער: זיי האַלטן אים פאַר אַ שטיקל אייגענעם, זיי ווילן אים ניט ערגערן, זיי שלינגען אַרונטער קריוודעס. מיטגלידשאַפט אין אַרבעטער־רינג איז געוואָרן אַ מיטל צו שיצן די קאַפּיטאַליסטישע עקספּלואַטאַציע קעגן דעם רע־וואָלט פון די אַרבעטער, אַ מיטל צו פאַרטומלען די אַרבעטער־מוחות מיט דער אידייע פון האַרמאָניע צווישן קלאַסן. ניט אומזיסט האָבן אויף יענעם מיטינג אין בראַנטש 23 די רעכטע געשריען אויף די סטרייקער: „איר דאַרפט זיך מיט אונז, גנאַסן, באַגיין מענטשלאַך. טרעט ניט אויף אונזערע גע־פילן. עס ווערט אין מיר מיין האַרץ צעפּלאַצט, איר דאַרפט אַזוי ניט ריידן". אמת, אין נוארק האָט דער פּאַטעטישער רוף ניט געהאַט קיין גרויסע ווירקונג: אַ צעשלאָגענער סטרייקער האָט אַרויסגענומען אַ גרויסע שמאַטע פול מיט בלוט — און דאָס איז געווען דער בעסטער ענטפער, אָבער אַפילו אין נוארק האָבן דאָך סאשינסקי׳ס אַרבעטער גע־דולדעט מער, ווי זיי וואָלטן געדולדעט בא אַן אַנדער באָס, ווייל סאשינסקי איז אַ מיטגליד פונ׳ם אַרבעטער־רינג.

קען מען זיך פאָרשטעלן אַ גרעסער פאַרברעכן פון פּראָ־לעטאַרישן שטאַנדפּונקט, ווי סאשינסקי׳ס דינגען סקעבס, שלאָגן סטרייקער און אַרויסנעמען אינדזשאַנקשאָנס? אָבער בא דעם גענעראַל אָפּיס בלייבט סאשינסקי אַ חשוב׳ער מיטגליד און טוער.

קיין קרום וואָרט איז אָפיציעל ניט געזאָגט געוואָרן קעגן סאשינסקי׳ן, וועגן רעדט שוין פון אויסשליסן. דער גענע־ראַל אָפּיס איז מיט סאשינסקי׳ן.

ב. — די פּעטערסאָנער סקעבס

אין פּעטערסאָן האָט זיך סוף זומער 1924 אָנגעהויבן אַ

העלדישער און פארצווייפלטער סטרייק פון די זייד־וועבער. עס איז געווען א קאמף פאר׳ן לעבן און געזונט פון די ארבעטער, וועמען די באסעס האבן געצוואונגען איבערצוגיין פון צוויי מאשינען אף פיר. דער סטרייק האט ארומגענומען כמעט 90 פראצענט פון די וועבער פון אלע נאציאנאליטעטן. ס׳איז אבער געווען סקעבעריי אויך. דער גרעסטער טייל פון דער סקעב־ארבעט איז געטאן געווארן אין די שעפער פון קליינע אידעשע באסלאך, וואס פארמאגן יעדערער נאר עטלאכע מאשינען און וואס האבן געארבעט מיט דער הילף פון אייגענע און באקאנטע. אן ערך הונדערט און פופציק פון אט די באלעבאטימלעך־סטרייקברעכער זענען מיטגלידער פונ׳ם ארבעטער־רינג.

עס איז געווען א מעסער אין דער זייט פון די סטרייקער צו זען אט די „ברידער“ פונ׳ם ארבעטער־רינג אין דער ראלע פון סקעבס. דאס בלוט און די גאל פון די סטרייקער האבן געקאכט. מ׳האט געדארפט אראפנעמען דעם פלעק פונ׳ם ארבעטער־רינג. די „פרייהייט“ האט די שאנד ניט געקענט פארשווייגן. די דיסטריקט קאמיטע פונ׳ם ארבעטער־רינג האט ענדלאך גערופן א פארזאמלונג פון ארום 150 באסעלעך — מיטגלידער — סקעבס. די נאציאנאלע עקזעקוטיווע האט צו דער פארזאמלונג געשיקט איר דירעקטאר פון ניו דזשוירזי סטייט — א ריעל עסטייטניק און פראצענטניק. יענער האט אנגעהויבן מיט אן אנפאל אף דער „פרייהייט“ פאר דערציילן דעם סקאנדאל אין דער עפנטליכקייט. אבער ווען די באסלאך־סקעבס האבן נאכדעם דערקלערט, אלע אחוץ איינעם, אז זיי וועלן די ארבעט ניט אפשטעלן, אז זיי זענען ניט קיין יוניאן־לייט און ניט קיין ארבעטער און ווילן פונ׳ם סטרייק ניט וויסן — האבן די דיסטריקט קאמיטע און דער נאציאנאלער אפיס קעגן די סקעבס גאר ניט געטאן.

דער קאמף אין פעטערסאן האט זיך צעפלאקערט. א טייל לאקאלע ברענטשעס האבן זיך אפגערופן. ברענטש 421 האט באשלאסן צו פיקעטן די הייזער פון די סקעב־באסלעך, וואס געהערען צום ארבעטער־רינג, און האט באשטראפט א באסל מיט 99 דאלאר און 99 סענט. ברענטש 106 האט באשטראפט צען באסלעך יעדן מיט 99 דאלאר און 99 סענט. די פעטערסאנער קאאפעראטיווע בעקעריי האט לויט׳ן פארלאנג פון דער סטרייק־קאמיטע אויסגעשלאסן דריי סקעב־באסלעך פון איר פארוואלטונג. די סטרייק־קאמיטע האט געשיקט אן אפיציעלע דעלעגאציע צו דער נאציאנאלער ארגאניזאציאנס־קאמיטע פונ׳ם ארבעטער־רינג אנצוקלאגן די סקעבישע מיטגלידער פונ׳ם ארבעטער־רינג.

דער נאַציאָנאַלער אָפּיס האָט זיך נ י ט אָפּגערופֿן. דער נאַציאָנאַלער אָפּיס האָט זיך געמאַכט ניט ווויסנדיק אַף דער סקעב־אַרבעט פֿון די פּעטערסאָנער באָסלעך, וואָס גע־הערן צום אַרבעטער־רינג. דער ווײ־געשרײ פֿון די פּראָלע־טאַרישע עלעמענטן האָט די אָפּיציעלע פּידער ניט גערירט.

ווען ח׳ יודיטש האָט דעם 23טן אויגוסט פֿאַרעפֿנטליכט אַן אָפֿענעם בריוו צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, וואו ער, אַלס אַרבעטער־רינג מיטגליד, האָט געפֿרעגט: „ווער האָט אײַך געגעבן דאָס רעכט מיך מיט סקעבס צו פֿאַרבינדן? צו מיר האָט איר צוגעשטעלט אַן עקלהאַפֿטע קאָמפּאַניע. נידעריגע ברואים האָט איר געמאַכט פֿאַר מײַנע פֿרײַנט און סקעבס האָט איר געמאַכט פֿאַר יחסנים פֿון מײַן אַרבע־טער־אָרדען", — האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אָפּגע־דרוקט אין „פֿאָרווערטס" אַן אָפּיציעלן ענטפֿער, וואו זי זאָגט, אַז זי איז ניט שולדיק, וואָס „אַ קלײנע צאָל מיטגלידער העלפֿן ברעכן דעם סטרײַק פֿון די פּעטערסאָנער וועבער, אַז די סטרײַק־ברעכער מוזן פֿריער אָנגעקלאָגט ווערן אין זײערע בראַנטשעס, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפּיס האָט אפילו ניט קײן צעטל מיט די נעמען פֿון די סטרײַקברעכער און אַז די „לינקע טומלער" מאַכן „פּראָוואָקאַציעס" מיט „בלבולים".

דער דאָזיקער ענטפֿער פֿאַרענטפֿערט קײן זאַך ניט, און דאָס האָט ח׳ יודיטש אָנגעוויזן אין זײַן צווײטן בריוו צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע (17טן סעפּטעמבער). קײ־נער האָט ניט אָנגעקלאָגט די עקזעקוטיווע, אַז זי אַלײן איז שולדיק אין סטרײַק־ברעכערײַ, אָבער מ׳האָט זי באַשולדיקט, וואָס זי נעמט ניט קײן דיסציפּלינאַרע מיטלען קעגן די סטרײַקברעכערישע עלעמענטן. וואַרטן ביז די אָרטיקע בראַנטשעס וועלן אָנקלאָגן די סקעבס איז ניט מער ווי אַן אויסרײד, ווײַל די עקזעקוטיווע האָט זיך דערלויבט ניט אײנמאָל און ניט צען מאָל מאַכן פּראָלעטאַרישע עלעמענטן פֿאַר מעמבערס עט לאַרדזש, ניט וואַרטנדיק אַף די בראַנ־טשעס. אַז דאָס איז אַן אויסרײד, זעט מען דערפֿון, וואָס נאָכדעם ווי בראַנטש 106 און 421 האָבן יאָ אויפֿגעהויבן אָנקלאַגן קעגן די סקעבס, איז דער נאַציאָנאַלער אָפּיס אַלץ געבליבן פֿרײַנדליך צו די פֿאַרברעכער. וואָס איז שײך אַ צעטל פֿון נעמען, האָט ח׳ יודיטש אָפּגעדרוקט אין דער „פֿרײַהײט" גאַנצע 120 נעמען פֿון סקעב־באָסעס — מיט־גלידער פֿון אַרבעטער־רינג, און וואָלט דער נאַציאָנאַלער אָפּיס געוואָלט אַ ריר טאָן מיט אַ פֿינגער, וואָלט ער די גאַנצע אינפֿאָרמאַציע אָפּיציעל געקראָגן אין אײן טאָג. ער האָט דאָס ניט געוואָלט.

דער וואָרט־שטרײַט צווישן ח׳ יודיטש׳ן און דער נאַ־

ציאנאלער עקזעקוטיוו האט ארויסגעבראכט אן אנדער פאקט. נאך אין 1919 האט די דעמאלטדיקע עקזעקוטיווע געמאכט א גרויסן טייל פון די סקעב־באסלעך פאר מעמבערס עט לארדזש, ניט ווארטנדיק ביז יעדער איינער פון זיי וועט אנגעקלאגט ווערן אין זיין ברענטש. עס איז דעמאלט פארשטאנען געווארן, אז די אלע באסלעך מוזן וואס גיכער אינגאנצן באזייטיקט ווערן פונ׳ם ארבעטער־רינג. זינט אבער די אפיציעלע פירערשאפט האט זיך גענומען דוקן אף רעכטס, צום בורזשואזן פליגל, האט מען די באסעלאך ווידער אריינגענומען אין די ברענטשעס אלס פולבארעכטיקטע מיטגלידער און מ׳האט זיך אפילו מיט זיי אנגעהויבן חבר׳ן, ווי מיט חשוב׳ע פריינט.

דורך דעם, וואס די נאציאנאלע עקזעקוטיווע האט ניט באשטראפט קיין איינציקן פון די סקעב־באסלעך, און דורך דעם, וואס די נעשאנאל באארד אוו דירעקטארס האט נאך אראפגענומען פון א סקעב די שטראף פון 99 דאלאר מיט 99 סענט, וואס א ברענטש האט אף אים ארויפגעלייגט, האבן זיי זיך אפן סאלידאריזירט מיט די סקעבס.

אפיציעלע פירערשאפט לאזט ניט אריין ארבייטער אין ארדען.

פון וואנען זאלן צוקומען אין ארבעטער־רינג נייע מיטגלידער? די באלעבאטישע עלעמענטן זענען פויל און נאכלעסיג, ווען עס קומט צו געזעלשאפטליכע פראגן. די פראלעטארישע עלעמענטן, דערהויפט די וואס זיינען מער רעוואלוציאנער, אקטיוו און רירעוודיק. עס איז נאטירליך, אז פראלעטארישע עלעמענטן זאלן זיך ציען צום ארבעטער־רינג. אבער די אפיציעלע פירערשאפט פון דעם ארבעטער־רינג וויל מער זען אין ארדען באלעבאטישע עלעמענטן אדער אזוינע ארבייטער, וואס געפונען זיך אונטער באלעבאטישן איינפלוס. זי וויל ניט זען קיין קלאסן־באוואוסטע, קעמפפערישע פראלעטאריער מיט א האס צו דער קאפיטאליסטישער מלוכה. איר פאליטיק איז דעריבער געווענדט צו שטעלן שטרויכלונגען אפן וועג פון אזוינע פראלעטאריער, ווען זיי ווילן אריינטרעטן אין ארבעטער־רינג.

מיר וועלן שוין ניט ריידן דערפון, וואס די פאליטיק פון דער פירערשאפט שטויסט אפ די מער וואקלדיקע עלעמענטן און שלאגט בא זיי אפ דעם חשק פון אריינגיין אין ארדן, ניט קוקנדיג דערויף, וואס די באוואוסטזיניקע לינקע רופן זיי נאכאנאנד זיך אנצושליסן אן ארבעטער־רינג. מיר ריידן וועגן דעם, וואס די נאציאנאלע בעאמטע לאזן ניט אריין אזוינע פראלעטאריער, וואס דערלאנגען אפליקאציעס אף צו

ווערן מיטגלידער פון'ם אַרבעטער־רינג. מיר ריידן וועגן דעם, וואָס די אָרטיקע ברענטשעס, וואו עס הערשן די בורזשואַזע עלעמענטן, פירן אָן די זעלביקע פּאָליטיק.

אָט זענען אַ פּאָר ביישפּילן פון פילע:

אין מ אָ ל ד ע ן, מאַסס., איז דאָ אַ ברענטש, וואו די קאָנסערוואַטיווע הערשן. די לינקע, די מער פּראָלעטאַרישע, האָבן זיך געוואָלט אָפּטיילן פון'ם אַלטן ברענטש, וואו זיי ווערן נאָכאַנאַנד פאַרפאָלגט, און גרינדן אַ באַזונדערן, אַ נייעם, וואָס וואָלט צוגעצויגן נייע קרעפטן. דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט זיי אין דעם אָפּגעזאָגט. האָבן זיי גענומען צונויפקלייבן די יעניקע פּראָלעטאַרישע עלעמענטן, וואָס וואָלטן געקענט צושטיין צו אַ נייעם ברענטש, נאָר וואָס ווילן נים אריינגיין אין אַלטן צוליב זיין רעאַקציאָנערן פּנים. מ'האָט צענויפגעקליבן 25 נייע צוקונפטיקע מיטגלידער, וואָס לויט דער קאָנסטיטוציע איז אַזאַ צאָל גענוג צו אָרגאַניזירן אַ נייעם ברענטש דאָרט, וואו איינער איז שוין דאָ. אין מאי 1924 האָבן אָט די 25 אַפּליקאַנטן דערלאַנגט אַ בקשה, מען זאָל זיי געבן אַ טשאַרטער אויף אַ נייעם ברענטש. פון די 25 אַפּליקאַנטן זענען 6 געווען שניידער, 1 קלאָוקמאַכער, 2 קאַטערס, 2 פּרעסער, 2 אָפּהאָלסטערערס, 1 מאַטראַצענמאַכער, 1 לעדער סטיטשער, 2 בלעכער, 1 קעבינעט מייקער, 1 קאַרפּענטער, 1 פּרינטער, 1 זייגערמאַכער, 1 בעקער, 2 פּיינטערס און 1 פּעדלער. פון די 24 אַרבעטער האָבן 14 געהערט צו די יוניאָנס פון זייער פאַך. פון די 25 אַפּליקאַנטן זענען 18 געווען אין עלטער צווישן 20 און 35 יאָר. דער דאָקטאָר האָט זיי אַלעמען אונטערזוכט און געפונען געזונט. דער אַלטער ברענטש פון מאָלדען האָט געגעבן זיי צושטימונג אויף דער גרינדונג פון אַ נייעם ברענטש (ווי דאָס פאָדערט די קאָנסטיטוציע). די דיסטריקט קאָמיטע האָט אויך צוגעשטימט. דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט אָנטזאָגט. קיין ברענטש איז נים געגרינדעט געוואָרן. אַ גוטער פּראָלעטאַרישער בר. וואָס וואָלט געקענט אַ סך אויפטאָן, איז פאַרלוירן געגאַנגען פאַר'ן אַרבעטער רינג.

אויף דעם זעלביקן אופן האָט דער נאַציאָנאַלער אָפיס אָפּגעוואָרפן די גרינדונג פון נייע ברענטשעס מיט נייע מיטגלידער אין באָראָ פּאַרק, ניו יאָרק, ריטשמאָנד, ווירדזש., און עליזאַבעט, נ. דזש.

ווי די ניו יאָרקער קייען, אַזוי טוען די אָרטיקע רעכטע שפּייען.

אין נ י ו ה י י ו ו ע ' ן האָט מען אין בר. 232 אַרבעטער רינג פאַרגעשלאָגן פאַר מיטגלידער דעם סעקרעטאַר־

פון דער אידישער פיינטערס יוניאָן לאָקאל 4 און איין טע־טיקן מיטגליד פון דער יוניאָן. די „באָארד אָוו קענדידייטס" האָט זיי אונטערזוכט און באריכטעט „פּאסיק". דער דאָק־טאָר האָט זיי געפונען געזונט. די צוויי יוניאָן טוער וואָלטן געוויס געווען א געווינס פאַר'ן ארבעטער רינג. איז אָבער דאָ א כלל. אז ווען 5 מיטגלידער פּראָטעסטירן (אבדזשעקטן) קעגן די קאנדידאַטן, קענען זיי ניט אריינגענומען ווערן אין ברענטש. קעגן די צוויי פיינטערס האָבן 5 מיטגלידער פונ'ם ברענטש 232 „אבדזשעקטעט". פון די 5 זענען 2, באלאַטין און סטאק, העכסט אינטערעסאנט. באלאַטין איז דער סעק־רעטאַר פון דער אידישער באָסעס פיינטערס אסאָסי־איישאָן און סטאק איז א געוועזענער סקעב, וואָס האָט גע־ארבעט אין דער צייט פונ'ם פיינטערס סטרייק פון 1916 און נאָכדעם, ווען ער איז אליין געוואָרן א באָס, האָט ער גע־האלטן מיט דער הילף פון סקעבס ברעכן א צווייטן פיינטערס סטרייק. איצט איז ער ווידער אַן ארבעטער, אָבער קיין מיט־גליד אין דער יוניאָן איז ער ניט.

אָט אזוי האָט דער ארבעטער־רינג דערלעבט צו זען די שאַנד, ווי אזוי א סקערעטאַר פון די פיינטער באָסעס לאָזט ניט אריין אין ארבעטער־רינג א סעקרעטאַר פון דער פיינ־טערס לאָקאל יוניאָן און ווי אזוי א סקעב לאָזט ניט אריין אין ארבעטער רינג די פירער פון סטרייקס. קיין גרעסערע שאַנד פאַר אַן אָרדען, וואָס טראָגט דעם נאָמען א ר ב ע ־ ט ע ר ־ רינג, קען מען זיך ניט מאָלן. דער נאציאָנאלער אָפיס וואָס ווערט אזוי גיך געוואָר וועגן די רעדעס און האנדלונגען פון די פּראָלעטארישע עלעמענטן, און וואָס איז אזוי פלינק אין באַשטראָפן יעדן פון זייערע טוער און וואָרט־פירער, האָט פאַרמאַכט ביידע אויגען אויף דער שאַנד. ער האָט געלאָזט דעם סעקרעטאַר פון די באָסעס און דעם סקעב־פירער באַצירן דעם ארבעטער רינג מיט זייער מיטגלידערשאפט. ער האָט ניט געפונען פאַר נויטיק צו מאכן זיי דעם מינדסטן אויסרייד.

אין ט א ר א נ ט א האָט מען די פּאָליטיק פון ניט דערלאָזן פּראָלעטארישע מיטגלידער דערפירט צו א פאָרם. אין נאָוועמבער 1924 האָט מען דאָרט פאַרגעשלאָגן פיר קרעפטיקע אומפּארטייאישע ארבעטער, מיטגלידער פון דער אמאלגאמייטעד יוניאָן, אין בר. 554 ארבעטער רינג. דער ברענטש, אונטער דער פירעשאפט פון די רעכטע, האָט די פיר צוריקגעוויזן נאָר אויס מורא, אז דורך זיי זאָל דער פלינגל ניט ווערן שטאַרקער. א רעזאָלוציע איז אָנגענומען גע־וואָרן, אז אזוי ווי דער ברענטש טראָגט דעם נאָמען „אמאל־גאמייטעד מעדעם ברענטש", מוז יעדער קאנדידאַט שווערן, אז ער איז איינשטימיק מיט מעדעם'ען, אויב ניט קען ער

אין ברענטש ניט אריין. די רעזאָלוציע איז אי אומזיניק, אי אומגעזעצליך. זי איז אומזיניק, ווייל קיינער קען ניט שווערן צו זיין איינשטימיק מיט א טויטן אין לעבעדיקע פראגן פון יעדן טאג. זי איז אומגעזעצליך, ווייל לויט דער קאנסטיטוציע פונ'ם ארבעטער רינג טאר מען אזא שבועה ניט פארלאנגען. האט דער נאציאנאלער אפיס פראטעסטירט קעגן אזא נארישער און אומגעלומפערטער האנדלונג? האט ער באשטראפט דעם ברענטש? ניין. אזוי ווי דאס איז געווען א טריט קעגן די פראלעטארישע עלעמענטן, איז דאס אים געווען ניחא. פארפאלגט האט ער און באשטראפט האט ער חבר קאסטרעלן, ווען יענער האט אין אן עפענטליכער רעדע אנגעוויזן, אז די דאזיקע פאליטיק האלט אפ פונ'ם ארבעטער־רינג א סך געזונטע און טעטיקע ארבעטער, וואס יעדע ארבעטער ארגאניזאציע וואלט מיט זיי געקאנט שטאלצירן. דא האט דער נאציאנאלער אפיס געהאט אי בלייך־שנעלע אינפארמאציע, אי איניציאטיווע.

צווישן די ניט אריינגעקומענע דארף מען פארצייכענען ח' שכנא עפשטיין, וואס איז געווען א לאנגע צייט א מיטגליד פון א. ר., א מיטגליד פון דער נאציאנאלער עקזעקוטיווע פון א. ר. און טשערמאן פון דער עדיוקיישאנעל קאמיטע. ח' שכנא עפשטיין איז צוואנציג יאר געווען פארבונדן מיט דער ארבעטער באוועגונג אין אמעריקע און רוסלאנד. ער איז ארויס פון א. ר. ווען ער איז אוועקגעפארן קיין רוסלאנד נאך דער רוסישער רעוואלוציע. ח' עפשטיין האט דערלאנגט אן אפליקאציע. דער דאקטאר האט אים געפונען געזונט. די רעכטע טוער האבן אים גע'פסל'ט. באסעם טויגן אין א. ר. אזעלכע ווי ש. עפשטיין פארווארפט מען.

אנטי פראלעטארישע אקטן פון דער נאציאנאלער עקזעקוטיווע.

נעמט א טויזענט ארבעטער פון וועלכן פאך איר ווילט. נעמט די ערשטע בעסטע פארטייאישע אדער אומפארטייאישע טויזענט ארבעטער און פרעגט זיי, ווי זיי פארהאלטן זיך צו דער רוסישער רעוואלוציע און צו דער סאוועט־רעפובליק — און א ריזיקע מערהייט וועט זיך ארויסזאגן פאר דער רעוואלוציע און פאר דער נייער ארדנונג. נעמט א טויזענט בורזשואזע מענטשן, די ערשטע בעסטע טויזענט עלעמענטן פון דער הויכער, מיטעלער און קליינבורזשואזיע, און שטעלט זיי די זעלביקע פראגע — און א גרויסע מערהייט וועט זיך ארויסזאגן קעגן דער רעוואלוציע און קעגן

די סאָוועטן. שטיצן די סאָוועט אָרדנונג איז פּראָלעטאַריש; באַקעמפן די סאָוועט אָרדנונג אונטער דעם אָדער יענעם אויסרייד איז בורזשאַזיש.

די איצטיקע פירערשאַפט פונ׳ם אַרבעטער־רינג האָט נאָכאַנאַנד באַקעמפט די סאָוועט רעפּובליק און נאָכאַנאַנד זיך אָפּגעזאָגט שטיצן די נויטבאַדערפטיקע אין דער סאָוועט־רעפּובליק. דערמיט האָט זי נאָר דערפילט דעם וואונש פון די בורזשואַזיע עלעמענטן אינ׳ם אַרבעטער־רינג.

א. נאָך אַף דער קאָנוועגשאָן אין טאָראָנטאָ (מאַי 1922) האָט מען. לויט׳ן וואונש פון דער אָפיציעלער פירערשאַפט, אָנגענומען אַ רעזאָלוציע, וואָס פאָדערט די באַפרייאונג פון די פּאָליטישע געפאַנגענע אין סאָוועט־רוסלאַנד, וואָס דאָס הייסט פאָדערן פרייהייט פאַר דער קאָנטר־רעוואָלוציע. די קאָנוועגשאָן פונ׳ם אָרדען, וועלכער דאַרף זיין פּראָלעטאַריש־אינטערפּאַרטייאיש, האָט זיך דאָ געשטעלט קעגן דער ריזיקער מערהייט פונ׳ם רוסלענדישן אַרבעטער־קלאַס און פּראָגרעסיווע פויערים וואָס גייען מיט דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, און האָט אויסגעדריקט באַזונדערע סימפּאַטיע צו די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטן־רעוואָלוציאָנערן, וואָס באַקעמפן די רעוואָלוציאָנערע און די פּראָלעטאַריש־פויערשע הערשאַפט. די אָפיציעלע טוער האָבן דערמיט געטאָן אַ באַזונדערן נחת רוח דער בורזשואַזיע.

ב. דורך דער גאַנצער צייט נאָך דער טאָראָנטאָר קאָנוועגשאָן איז די קולטורעלע טעטיגקייט אין אַרבעטער־רינג געשטאַנען אַף אַ נידעריקער מדרגה. מען האָט אַרויסגעשיקט זייער ווייניק לעקטאָרס איבער׳ן לאַנד, אָבער די וואָס מען האָט יאָ אַרויסגעשיקט (גאַלאַצקי, יצחק אייזיק הורוויטש, בן ציון) האָבן געהאַט אַ מאַנדאַט — פירן אַגיטאַציע קעגן סאָוועט־רוסלאַנד און קעגן קאָמוניזם. ס׳האָט זיך באַשאַפן אַזאַ לאַגע, אַז די איינציקע לעקציע־אַרבעט, וואָס דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט געפירט, איז געווען קעגן דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע און אירע פּרינציפּן. דער פאַרשטאָרבענער יצחק אייזיק הורוויטש איז ניט געווען קיין חשוב באַ׳ם אַבעטער־רינג. ערשט ווען ער איז געקומען פון רוסלאַנד און מ׳איז געוואָר געוואָרן, אַז ער איז אַ פאַרביטערטער שונא, האָט דער נאַציאָנאַלער אָפיס אים אָנגעשטעלט פאַר אַ הויכן פרייז אויפצוקלערן דעם אַרבעטער־רינג, וואַי צענדליקער טויזענטער מיטגלידער זענען מיט לייב און לעבן פאַר דער סאָוועט־רעפּובליק. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט ניט געקענט שענער נושא חן זיין באַ דער אייגענער און אַלוועלטלאַכער בורזשואַזיע.

ג. אויף דעם 25טן מאַי, 1924, האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פאַררופן אין ניו יאָרק אַ קאָנפערענץ פון אַרבעטער־רינג ברענטשעס צו אויסאַרבעטן אַ פּלאַן פון הילף פאַר די אידישע שולן אין אויסלאַנד. אויף דער קאָנפערענץ זענען געקומען פאַרטרעטער פון פאַרשיידענע ברענטשעס, סיי אַזוינע, וואָס זייערע מיטגלידער שטאַמען פון רומעניע, ליטע און פּוילן, סיי אַזוינע, וואָס זייערע מיטגלידער שטאַמען פון רוסלאַנד, ווייס־רוסלאַנד און אוקראַינע. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט רעקאָמענדירט, אַז מ'זאָל אַרויפלייגן אַ טעקס פון 40 סענט אַ יאָר אויף אַלע מיטגלידער פון'ם אַרבעטער רינג. די דעלעגאַטן, וואָס זענען געקומען צו דער קאָנפערענץ, האָבן ניט געצווייפלט, אַז עס האַנדלט זיך וועגן הילף פאַר אידישע שולן אין אַלע אויסער אַמעריקאַנישע לענדער. אויף דער קאָנפערענץ האָט זיך אָבער אַרויסגעוויזן, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט גערופן די קאָנפערענץ צו שאַפן הילף פאַר אַלע אידישע שולן, אויסער סאָוועט רוסלאַנד, סאָוועט ווייס־רוסלאַנד און סאָוועט־אוקראַינע. אַזוי האָט דאָס אויסדריקליך דערקלערט דער פּרעזידענט פון'ם אַרבעטער־רינג ווײַנבערג. ווען 46 פאַרטרעטער פון 35 ברענטשעס האָבן קעגן אַזאַ אויסנאַם געזען פּראָטעסטירט, האָט מען זייער פּראָטעסט איגנאָרירט.

די מאָטיוון פון די אָפיציעלע טוער זענען אָנגעגעבן געוואָרן אַזוי: ערשטנס, האָבן זיי געזאָגט, זענען די אידישע שולן אַנערקענט פון דער סאָוועט־רעגירונג; צווייטנס, ווײַל מען העלפן בלויז עקאָנאָמיש־רואינירטע לענדער; דריטנס, האָבן די אַרבעטער־רינג טוער צוגעזאָגט דעם בונדיסט מיכאַלעוויטש, וואָס איז געהאַט געקומען פון פּוילן נאָך הילף פאַר די דאָרטיקע אידישע שולן, אַז זיי וועלן דורכפירן אַ הילף־אַקציע פאַר די דאָזיקע שולן; פערטנס, ווילן זיי ניט „פיקסען" דאָס, וואָס ס'איז קאַליע געוואָרן אין סאָוועט־רוסלאַנד, זיי ווילן ניט „באַ די איצטיקע אומשטענדן" העלפן סאָוועט־רוסלאַנד; ווען די „אומשטענדן" וועלן זיך ענדערן, וועלן די איצטיקע טוער פון'ם אַרבעטער־רינג העלפן.

עס איז קלאָר, אַז די פערטע טענה איז די איינציקע אמת'ע: די אָפיציעלע טוער פון'ם אַרבעטער רינג זענען געבליבן געטרייע דער בורזשואַזיע, וועלכע איז קעגן „די איצטיקע אומשטענדן", ד. ה. קעגן דער הערשאַפט פון דעם אַרבעטער־קלאַס. אַלע איבעריקע זענען אַזאַ אָפענער פאַלשער אויסרייד, אַז ס'איז ניט כדאַי צו ריידן וועגן זייער פאַלשקייט.

ווען די 46 דעלעגאַטן האָבן זיך אָפגעשפּאָלטן, ווײַל זיי האָבן ניט געוואָלט באָיקאָטירן סאָוועט־רוסלאַנד, ווען די

שפּאַלטונג האָט זיך פאַרשפּרייט אויך אַף אַ גאַנצע ריי פּראָווינציעלע קאָנפערענצן, וועלכע מ׳האָט פאַררופן מיט דעם זעלביקן צוועק און אין וועלכע די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט געפאָדערט, אַז מען זאָל פון דער הילף־אַקציע אויסשליסן די שולן פון דער סאָוועט־רעפּובליק, האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע געפּרופט זיך פאַרענטפערן מיט אַן אַנדער תירוץ. אין אַ צירקולאַר־בריוו, וואָס זי האָט פאַנאַנדערגעשיקט צו די בראַנטשעס, האָט זי געשריבן אַזוי: „וועגן דער לאַגע פון די אידישע שולן אין רוסלאַנד האָבן מיר איצט ניט געהאַנדלט *און מ׳האָט זיך צו אונז נאָך שטיצע ניט געווענדט*“. ס׳האָט זיך געדאַרפט באַשאַפן דער איינדרוק, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע ווייסט גאָר ניט צו זאָגן וועגן דער נויט פון די שולן אין סאָוועט־פאַרבאַנד. דער ליגן איז אויפגעדעקט געוואָרן פון מ. ראַשקעס, פאָרשטייער פון „אידגעזקאָם“, „אָרט“ און קולטור־ליגע“ אין סאָוועט־פאַרבאַנד. אין אַ בריף אין דער „פרייהייט“ פון 8טן אויגוסט 1924 שרייבט ער, אַז אין פרילינג 1923 האָט די אַמעריקאַנישע פאָרשטייערשאַפט פון „אידגעזקאָם“ איבערגעשיקט צום אַרבעטער־רינג אַן אויפרוף פון פּרעזידיום פון „אידגעזקאָם“ וועגן הילף פאַר די אידישע היימלאָזע קינדער; זומער 1923 האָט די אַמעריקאַנער פאָרשטייערשאַפט פון „אידגעזקאָם“ איבערגעגעבן דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פון אַרבעטער־רינג צוויי בריוו פון קיעווער קאָמיסיע פון „אידגעזקאָם“ וועגן הילף פאַר די קינדער־אַנשטאַלטן פון דעם קיעווער ראַיאָן, וואָס האָט אַם מערסטן געליטן פון פּאָגראָמען; דריטנס, האָט ער, ראַשקעס, דעם 24טן מאַי אַליין געשיקט אַן אויספירליכע טעלעגראַמע צו דער הילף־קאָנפערענץ פון׳ם אַרבעטער־רינג, וואו ער האָט אָנגעוויזן אַף דער גרויסער נויט פון הונדערטער אידישע קינדער־אינסטיטוציעס אין סאָוועט־פאַרבאַנד, וועמען די רעגירונג האָט ניט קיין כח אינגאַנצן אויסצוהאַלטן מיט אירע אייגענע מיטלען.

ניט נאָר האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע באָיקאָטירט די אידישע קינדער פון דעם סאָוועט־פאַרבאַנד אויס מורא, טאָמער וועט דאָס שטאַרקן די סאָוועט־אָרדנונג; ניט נאָר האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע געשפּילט פּאָליטיק מיט די אָרימע אידישע יתומים און שול־קינדער — קרבנות פון די שוידערליכסטע פּאָגראָמען; ניט נאָר האָט זי געוואָלט מאַכן דעם גאַנצן אַרבעטער־רינג אַ שותף צו דער דאָזיקער קאָנטר־רעוואָלוציאָנערער אַרבעט, נאָר זי האָט נאָך געזאָגט אַן אָפענעם ליגן פאַר דעם גאַנצן אָרדען, אַז מ׳האָט זיך צו איר נאָך שטיצע *ניט געווענדט*. חבר ראַש־

קעם האט אנגעגעבן דעם נומער פון דער טעלעגראמע, וואס ער האט געשיקט פון דענווער. די נאציאנאלע עקזעקוטיווע און דער פרעזידענט האבן אפילו נ י ט מ י ט ג ע ט י י ל ט דער קאנפערענץ, אז ס׳איז דא אזא טעלעגראמע. זיי האבן קיינמאל אפילו ניט געענטפערט אף די נויט־רופן פון סאוועט־פארבאנד. זיי האבן דאס אלעס געהאלטן אין געהיים פונ׳ם ארדען.

אלע אידישע שולן זענען גוט בא דער פירערשאפט פון דעם ארבעטער־רינג, נאר ניט די שולן פון דעם לאנד, וואו די ארבעטער הערשן. אלע אידישע קינדער פארדינען הילף, נאר ניט די קינדער, וועמעס טאטעס זענען אפשר רעוואלוציאנערן און וועמעס צוקונפט איז פריי פון קאפיטאליסטישן יאך.

„בראווא !“ — אזוי האט די בורזשואזיע געדארפט אפלאדירן אירע משולחים אין ארבעטער־רינג.

ד. לגבי דעם באיקאט פון די קינדער־שולן אין סאוועט־פארבאנד זענען שוין די שליסלען, וואס מ׳האט אנגעבאטן אבראמאוויטש, פון קלענערער באדייטונג. דאך מוז דערמאנט ווערן, אז בשעת צענדליקער טויזנטער אידעשע ארבעטער איבער׳ן גאנצן לאנד האבן ביטער און צארנדיק פראטעסטירט קעגן דעם דאזיקן אגענט פונ׳ם צווייטן אינטערנאציאנאל, וואס איז ספעציעל געקומען אגיטירן געגן דער פראלעטאריש־פויערשער רעגירונג און דערמיט דינען דעם אלוועלטלעכן אימפעריאליזם, האט דער גענעראל־סעקרעטאר פונ׳ם ארבעטער־רינג אף זיין קבלת פנים אין ניו יארק אים געלאזט וויסן, אז מ׳גיט אים איבער די שליסל צום ארבעטער־רינג.

ווען ס׳וואלט באמת געווען אזא גרויסע געביידע, וואס וואלט ארייגענומען אלע מיטגלידער פונ׳ם ארבעטער־רינג, און ווען אבראמאוויטש, באקומענדיק דעם שליסל, וואלט געסמייעט ארייגגיין אינוויייניק אין דער געביידע, וואלט ער פון א גרויסער מערהייט באקומען אזא ברוך הבא, אז עס וואלט אים פינצטער געווארן אין די פאררעטערישע אויגן. אבער וואס ארט דאס די אפיציעלע פירער? די באלעבאטיש־בורזשואזע עלעמענטן זענען געוויס מיט אבראמאוויטש׳ן צופרידן.

טעראר קעגן פראלעטארישע און רעוואלוציאנערע עלעמענטן.

אין דער גאנצער וועלט האלט זיך די בורזשואזיע אין מאכט מיט דער הילף פון פאלשקייט און טעראר. מיר האבן געזען די פאלשקייטן, וואס די אפיציעלע פירערשאפט פאר־

שפּרייט צו שיצן איר הערשאַפט אינ׳ם אַרבעטער־רינג. זי איז אויך ניט הינטערשטעליק אין פּרט פון טעראָר.

1. אפילו אין איר נייער קאָנסטיטוציע זאָגט די פירערשאַפט, אַז אַ מיטגליד פונ׳ם אַרבעטער־רינג דאַרף שטימען פאַר די פּאַרטייען, וואָס שטעלן אַרויס אין זייער פּראָגראַם „די איינפירונג פון פּאָליטישער פרייהייט און עקאָנאָמישער גלייכהייט“. טעאָרעטיש וואָלט דאָס געהייסן, אַז דער אַרבעטער־רינג פאַרהאַלט זיך פיינדליך צו א ל ע קאַפּיטאַליסטישע פּאַרטייען, וואָס זיינען קעגן פּאָליטישער פרייהייט און עקאָנאָמישער גלייכהייט, און ער פאַרהאַלט זיך פריינטליך, אָדער לכל הפחות טאָלעראַנט, צו א ל ע פּראָלעטאַרישע פּאַרטייען, וואָס זענען פ א ר די דאָזיקע צוויי זאַכן. פּאַקטיש ווייזט זיך אַרויס, אַז די פירערשאַפט פונ׳ם אַרבעטער־רינג פירט מלחמה קעגן דער קאָמוניסטישער וואָרקערס פּאַרטיי, קעגן דעם אידישן טייל (די אידישע פעדעראַציע) פון דער וואָרקערס פּאַרטיי און קעגן איר אָרגאַן די „פרייהייט“. אף דער קאָנווענשאָן אין טאָראָנטאָ זענען ספּעציעלע רעזאָלוציעס אָנגענומען געוואָרן קעגן דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי און דער „פרייהייט“. דער „פריינט“ הערט ניט אויף צו פירן אַ גיפטיקע העצע קעגן די קאָמוניסטן, זייער פּאַרטיי און זייער אָרגאַן.

איז אפשר די קאָמוניסטישע פּאַרטיי קעגן פּאָליטישער פרייהייט און עקאָנאָמישער גלייכהייט“ פאַר די ברייטע האָרעפּאַשנע מאַסן? דאָס קענען אפילו די אָפיציעלע וואָרט־פירער פונ׳ם אַרבעטער־רינג ניט באַהויפּטן. פאַרוואָס־זשע פירן זיי אַ פאַרביסענע מלחמה קעגן די קאָמוניסטן? ערשטנס, ווייל די קאָמוניסטן שטרעבן איינצופירן פּאָליטישע פרייהייט און עקאָנאָמישע גלייכהייט נאָר פאַר די מ א ס ן, און ניט פאַר דער בורזשואַזיע: זיי שטרעבן איינצופירן פּראָלעטאַרישע דיקטאַטור; צווייטענס ווייל די קאָמוניסטן פאַרטרעטן דעם פּראָלעטאַרישן גייסט און די פּראָלעטאַרישע אידעאָלאָגיע אינ׳ם אַרבעטער־רינג.

ס׳האָט זיך באַשאַפן אַזאַ לאַגע, אַז די מיטגלידער, וואָס דיינקען ערנסט וועגן דער נויטווענדיקייט אומצואוואַרפן די פּאָליטישע און עקאָנאָמישע הערשאַפט פון דער בורזשואַזיע, ווערן אין אַרבעטער־רינג געשטעלט אויסער געזעץ, און די מיטגלידער, וואָס סמייען קריטיקירן די אָפיציעלע פירערשאַפט און פאָדערן אַ מער פּראָלעטאַרישע פּאָליטיק, ווערן געיאָגט און אונטערדריקט ווי פאַרברעכער.

אין אַ. ר. זענען דאָ רעפּובליקאַנער און דעמאָקראַטן, אַפֿעך? מיטגלידער פון קאַפּיטאַליסטישע פּאַרטייען. אין [illegible] זענען אפילו דאָ קאַפּיטאַליסטישע פּאָלי־

טישנס, וואס טרעטן אויף ווי קאנדידאטן פון דער רעפובליקאנער אדער דעמאקראטישער פארטיי. זיי בלייבן אומבאשטראפט. זיי זענען ווילקאמען. די קאמוניסטן פארפאלגט מען.

2. ב ר ע נ ט ש 615. דער ברענטש האט געהאט א מאנדאלין־ארקעסטער. דער מאנדאלין־ארקעסטער האט געשפילט אומעטום, אף אלערליי ארבעטער־שמחות. האט ער אנגענומען אויך די איינלאדונג צו שפילן אף אונטערנעמונגען פון דער ווארקערס פארטי. דער נאציאנאלער אפיס האט אים פארבאטן אויפטרעטן אף דעם פינף־יאריקן יובילייו פון דער אקטאבער־רעוואלוציע. דער ארקעסטער האט געהאלטן, אז דער נאציאנאלער אפיס האט ניט די יורידיקציע אים צו דיקטירן, וואו ער זאל שפילן און וואו ניט. דער ארקעסטער האט זיך ניט געוואלט אפזאגן צו פייערן דעם טאג פון דעם גרויסן פראלעטארישן זיג. דערפאר האבן זיך אנגעהויבן רדיפות. די מיטגלידער האבן פראטעסטירט, אבער ס'האט ניט געהאלפן. אין מאי 1924 האט די נאציאנאלע עקזעקוטיווע אויפגעלעזט דעם ברענטש 615 און געמאכט אלע זיינע מיטגלידער פאר מעמבערס עט לארדזש. אין ארבעטער־רינג מעג מען שטיצן די ערגסטע רעאקציע, מען מעג שפילן אפילו פאר טעמעני האל און פאר'ן טייוול. מען טאר אבער ניט שפילן צו א רעוואלוציאנערן יובילייו. פרייט זיך, באלעבאטים! ס'איז א י י ע ר צייט אינ'ם ארבעטער־ארדען!

3. ב ר ע נ ט ש 2 1 7. דער ברענטש 217, דער לענין ברענטש אין דעטראיט, מיש., איז געווען א לעבעדיקער, א פראלעטארישער געשטימטער, א ברענטש פול מיט אינטערעס צו געזעלשאפטלעכער און קולטורעלער ארבעט. ער האט זיך געהאט אפגעשפאלטן פון דעם אלטן ברענטש 156, וואו עס זענען פארבליבן ס'רוב בורזשואזע עלעמענטן, און אין א קורצער צייט האט ער יענעם פאררוקט אין שאטן. ער האט צוגעקראגן נייע מיטגלידער, ד. ה. ער האט פארגרעסערט די רייען פונ'ם ארבעטער־רינג. ער האט זיך געשטעלט אין פארבינדונג מיט אלע אידעשע יוניאנס, סאסייעטיס און מיט דער גאנצער אידעשער געזעלשאפטליכער ארבעט פון דעטראיט. ער האט זיך ברייט אפגערופן אף אלע פראגן פונ'ם טאג־טעגלאכן לעבן סיי אין אמעריקע, סיי אין אויסלאנד. ער האט אבער געהאט דעם מוט צו פראטעסטירן קעגן דעם באיקאט פון דער נאציאנאלער עקזעקוטיווע אף די אידעשע שולן אין סאוועט־פארבאנד. דערפאר האט די עקזעקוטיווע אויפגעלייזט דעם בר[illegible] ניטא מער דער לענין־ברענט...

עס לאַרדזש". דער אויסרייד איז געווען, אַז דער ברענטש האָט די שטעלונג פון די אָפיציעלע טוער כאַראַקטעריזירט אַלס אַ „העסלאַך־ברוטאַלע און אומפאַראַנטוואָרטלאַכע שטעלונג צו די אידעשע קינדער־אַנשטאַלטן". פאַר אָט די ווערטער האָט מען דאָס, כלומר'שט, אַרויפגעלייגט אפ'ן ברענטש די העכסטע שטראָף. פאַר סקעבן באַשטראָפט מען נ י ט. פאַר שלאָגן סטרייקער באַשטראָפט מען ניט. פאַר פּראָטעסטירן קעגן אַ רעאַקציאָנערן טריט באַשטראָפט מען יאָ.

דער אמת איז, אַז דעם פּראָטעסט האָט מען אויסגענוצט ווי אַ ן א ו י ס ר י י ד, כדי פּטור צו ווערן פון אַ פּראָלעטאַריש־געשטימטן לעבעדיקן ברענטש, וועלכער מוז זיין ווי אַ דאָרן אין די אויגן פון די בורזשואַזע אַרבעטער־רינג עלעמענטן.

4. ב אָ ס ט אָ נ ע ר   ד י ס ט ר י ק ט   ק אָ מ י ט ע. אין יוני 1922 האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אויפגעלייזט די באָסטאָנער דיסטריקט קאָמיטע פונ'ם אַרבעטער־רינג. די אָפיציעלע אורזאך האָט געזאָלט זיין די אומאייניקייט צווישן דער דיסטריקט קאָמיטע און דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. אין אמת'ן איז דאָס געווען אַ פּאָגראָם אויף אַ „לינקן" דיסטריקט. צוריק מיט זיבן־אכט יאָר פלעגט מען רעאָרגאַניזירן אַ דיסטריקט אָדער אַ סיטי קאָמיטע צוליב קאָנסטיטוציאָנעלע אומריכטיקייטן אָדער צוליב אומפּראָלעטאַרישער פירונג. אין דער נייער ערע איז די איינציקע סבה פון אויפלעזונג — אָפּאָזיציע צום נאַציאָנאַלן אָפיס.

אויף דעם זעלביקן אופן זענען פילע אנדערע דיסטריקט און סיטי קאָמיטעס אויפגעלייזט געוואָרן אונטער דעם אָדער יענעם אויסרייד.

די אָפּאָזיציע דאַרף אָפּגעווישט ווערן דורך טעראָריסטישע מעטאָדן.

5. ד ע ר   מ י ז ו ר י ־ ס ק אַ נ ד אַ ל. דעם 2טן דעצעמבער 1923 זענען אין בענטש 60 אַרבעטער־רינג אין סט. לואי, מיזורי, פאָרגעקומען וואַלן פון אַ מיטגליד פון דער נעשאָנאַל באָארד אָוו דירעקטאָרס פאַר מיזורי סטייט. בײַ די וואַלן האָט די רעכטע „מאַשין" פון דעם ברענטש זיך אַ סטאַרע געטאָן: מ'האָט אָנגעציילט מער שטימען, ווי ס'איז געווען מיטגלידער אינ'ם ברענטש, ניט קוקנדיג דערויף, וואָס אַ געוויסע צאָל מיטגלידער האָט גאָר ניט געשטימט. צוויי מיטגלידער, ראָגאַק און קרופּין, האָבן באַלדאָוועקגעשיקט יעדערער אַ באַזונדערן בריוו צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. יענע האָט זיך געמאַכט ניט ווייסנדיק. די פּראָלעטאַרישע מיטגלידער האָבן זיך געפילט געצוואונגען עפּעס טאָן קעגן דער אָפענער פאַלשקייט. ס'איז באַשטימט

געוואָרן אַ קאָמיטע צו אינפאָרמירן די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע אָפיציעל וועגן די פאַקטן. וואָס האָט מען געזאָלט טאָן? מ׳האָט זיך באַרעכנט, אַז טאָמער גלויבט ניט דער אָפיס די מיטגלידער, וועט מען די קלאַגע פאָרמולירן אָפיציעל. מ׳האָט איינגעלאַדן אַ נאָטאַרי פּאָבליק, וועלכער איז אויך אַ לאָיער, אַרונטערצונעמען אַפּידייוויטס בא די מיטגלידער, וואָס האָבן זיך ניט באַטייליקט אין שטימען. די אַפּידייוויטס, צוזאַמען מיט אַ בריוו, וואָס דערזעלבער לאָיער האָט פאַרפאַסט פאַר די אָנקלאָגער און וואָס האָט אנטהאַלטן אַלע באַווייזן וועגן וואַל־שווינדל, האָט מען אַוועקגעשיקט אין נאַציאָנאַלן אָפיס. דער אָפיס האָט געענטפערט מיט אַן עפנטליכער פאַרלוימדונג אין „פריינד“, אַז די אָנקלאַגער האָבן כלומר׳שט געסטראַשעט מיט געריכט. דער פאַקט איז, אַז זיי האָבן אויסגענוצט דעם לאָיער פשוט, כדי צו איבערצייגן דעם נאַציאָנאַלן אָפיס.

אומזיסט האָבן די קלעגער געבעטן, מען זאָל אונטערזוכן די וואַלן. אומזיסט האָבן 35 מיטגלידער פון ברענטש 60, דוקא די עלטסטע און אַקטיווסטע, דאָס רוב גאָר ניט קיין לינקע, אייניקע אפילו אַזוינע, וואָס האָבן געשטימט פאַר׳ן רעכטן קאַנדידאַט פילער׳ן, געשיקט אַ פּעטיציע אין נאַציאָנאַלן אָפיס און פאַרלאַנגט, מען זאָל ענטוועדער אונטערזוכן די פאַלשע וואַלן אָדער זיי, די 35 מיטגלידער, אָפּטיילן אין אַן אנדער ברענטש, כדי זיי זאָלן ניט דאַרפן זיצן אין איין ברענטש מיט די שווינדלער. דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט גערעדט פון „פאַרלוימדער“ און „טומלמאַכער“, אָבער די פאַקטן פון שווינדל האָט ער איגנאָרירט. ס׳איז דערגאַנגען צו אַ קריזיס אין ברענטש. ס׳איז דערגאַנגען צו געשלעגן. אומגעדולדיקע עלעמענטן — דוקא ניט די קאָמוניסטן — האָבן גענומען אַרויסטרעטן פונ׳ם ברענטש. די אָנקלאַגער האָבן געשריבן מיט׳ן בלוט פון זייער האַרצן: „מיר ווילן, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל טאָן איינס פון די ביידע: אָדער אָרדנען אַן אונטערזוכונג און אויב עס וועט זיך אַרויסצייגן, אַז מיר זענען טאַקי געווען די „פאַרלוימדער“ און „טומלמאַכער“ און מיר זוכן בלויז צו דיסקרעדיטירן אי אייך, אי די איצטיקע רעדלפירער פון אונזער ברענטש, ווי איר דריקט זיך אויס אין אייער ערקלערונג, דאַן זענען מיר וויליק אַף זיך צו נעמען אירגענד וועלכע שטראָף. וועלן מיר אָבער אייך קענען איבערצייגן, אַז די וואַלן זענען געווען פאַלשע, דאַן פּסל׳ט די וואַלן און ענטוועדער אָרדענט נייע וואַלן אין אונזער ברענטש, אָדער באַוויליקט אונז אַ צווייטן ברענטש — און מיט דעם וועט די פראַגע געשליכטעט ווערן“. דער נאַ־

ציאָנאַלער אָפּים האָט געשוויגן. דער ברענטש איז דעזאָרגאַניזירט געוואָרן. דער פּרעסטיזש פונ׳ם ברענטש איז געפאַלן. דער גייסט פון די מיטגלידער איז געפאַלן. אָבער די רעכטע עלעמענטן, די שווינדלערישע שותפים פון דעם נאַציאָנאַלן אָפּים, זענען צופרידן.

פאַר פּראָלעטאַרישע אידייען באַשטראָפט מען. פאַר פּראָלעטאַרישער קריטיק שליסט מען אויס. פאַר שווינדל בלייבט מען געטרייע און אָנגעזעענע ארבעטער־רינג מעמבערס, פּונקט ווי שווינדלער בלייבן חשוב׳ע בירגער אין דער גרויסער קאַפּיטאַליסטישער וועלט.

6. די פּראַקטיקע פון אויסשליסן פּראָלעטאַרישע עלעמענטן פון די ברענטשעס און מאַכן זיי פאַר מעמבערס עט לאַרדזש איז געוואָרן דאָס אויסגעפּרופּטע מיטל אין די הענט פון די אָפּיציעלע טוער. מ׳האָט אויסגעשלאָסן אַזוינע באַקאַנטע פיגורן, ווי אייבלסאָן (ניו הייווען), ליפּצין, מאָררים, סיגעל, אב. עפּשטיין, קאַסטרעל, ראַסקין. מ׳האָט זיי ניט נאָר אויסגעשלאָסן פון די ברענטשעס, נאָר מ׳האָט זיי פאַרבאָטן אַרויסטרעטן אַלס קאַנדידאַטן אַף אַ קאָנפערענץ אָדער קאָנווענשאָן און מ׳האָט זיי פאַרבאָטן אָננעמען עמטער. די שווערע שטראָפן — די שווערסטע, וואָס מ׳האָט נאָר אין אַרבעטער־רינג — זענען אַרויפגעלייגט געוואָרן ענטוועדער גאָר אָן שום משפּט און אָן שום באַגרינדונג, אָדער מיט אַן אויסרייד, וואָס האָט ניט קיין ממשות. דער אמת׳ער צוועק פון די אויסשליסונגען איז געווען — פּטור צו ווערן פון דער פּראָלעטאַרישער קריטיק, לאָזן די באַלעבאַטישע אידן, די „שיינע און רייכע“ מיטגלידער, הנאה האָבן פון זייער מיטגלידשאַפט, געבן זיי אַ מעגלאַכקייט צו הערשן אין אָרדען אומגעשטערט.

7. אַ גרופּע לעקטאָרס האָט אַמאָל עקזיסטירט באַם אַרבעטער־רינג, וועמען ער פלעגט פון צייט צו צייט אַרויסשיקן אַף אַ טור. אין די לעצטע יאָרן האָט מען פונ׳ם צעטל אויסגעמעקט אַלע קאָמוניסטן. מ. האָלטמאַנ׳ען האָט מען אויסגעמעקט פאַר האַלטן אַ לעקציע אַף דער טעמע „פירער און מאַסן“, אין וועלכער ער האָט אַרויסגעזאָגט פּראָלעטאַריש־רעוואָלוציאָנערע געדאַנקען. רחל האָלטמאַן, בורגין און ק. מאַרמאָר האָט מען אַראָפּגענומען פונ׳ם צעטל גאָר אָן אַ דערקלערונג. רעוואָלוציאָנערע אידעאָלאָגן טאָרן ניט ריידן פאַר די אַרבעטער־רינג מיטגלידער. די פּלאַטפאָרמע איז פריי פאַר קאָנטער־רעוואָלוציאָנערן און פאַררעטער.

8. געהיימע באַראַטונגען. — ס׳איז דאָ באַ׳ם אַרבעטער־רינג אַן אונטערערדישע אָרגאַניזאַציע מיט׳ן נאָמען „נעשאָנאַל סאָשעל קלאָב“ — אַף אידיש: „זקן“.

ער באַשטייט פון דער „אַלטער גוואַרדיע“, וואָס פירט די גרענדע אין נאָנטער קאָאָפּעראַציע מיט׳ן „פאָרווערטס“. דער „זקן“ באַשטימט דעם גאַנצן שיקזאַל פונ׳ם אַרבעטער־רינג. דאָרטן ווערן אויסגעאַרבעט אַלע טעראָר־מעטאָדן.

מיר האָבן ניט אויסגעשעפּט די מעטאָדן פון טעראָר. זיי זענען אומדערשעפּלעך. יעדן טאָג ווערן אויסגעטראַכט נייע שיקאַנען. זיי ציען זיך פון אויפלייזן ברענטשעס און דיסטריקט קאָמיטעס, פון דערלאָזן וואַל־שווינדלען ביז פאַר־פאָלגן איינצעלנע טוער און ביז אַריינגעמען אין ברענטש אַ דעפּיוטי שעריף, וואָס ווייזט אַף דעם ברענטש־מיטינג אַ „בעדזש“ און סטראַשעט אַרעסטירן יעדן „לינקן“ (עליזאַ־בעטה, נ. דזש.).

אַלע מיטלען זענען גוט אין קאַמף פאַר דער מאַכט פון די איצטיקע רעדל־פירער אין אַרבעטער־רינג.

אַ קליקע וויל פאַראייביקן איר זעלבסט־הערשאַפט.

דער אַרבעטער־רינג דאַרף פאַרוואַלטעט ווערן אַף אַ דעמאָקראַטישן אופן. אין דער קאָנסטיטוציע זענען דאָ פונקטן, וואָס דאַרפן באַוואָרענען, אַז דער ווילן פון די מיט־גלידער זאָל קומען צום אויסדרוק אין אַלע פראַגן. ס׳איז אָרגאַניזירט אַ סיסטעם פון נאָמינאַציעס, וואַלן און רעפערענדומס, וואָס דאַרפן געבן יעדן מיטגליד אַ מעגלעכ־קייט צו ווירקן אַפ׳ן צוזאַמענשטעל פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו און דער נאַציאָנאַלער באָארד אָוו דירעקטאָרס. איז אָבער די פירערשאַפט אַריינגעפאַלן אין די הענט פון דער איצטיקער גרופּע מענטשן, וועלכע אַרבעט אונטער דער ווירקונג פון דעם בורזשואַזן פליגל, און אָט וואָס איז געשען.

פאַר אונז ליגט אַ טעלעגראַמע פון 14טן פעברואַר, 1925. דער טעקסט פון דער טעלעגראַמע איז אַזוי:

New York, N. Y. 5:45 P M
M. Friedland
535 S. 19th St.
Newark, N. J.

Come on time to Workmen Circle Conference to-morrow sun A. M.

You represent Branch Two Twenty Seven

Committee

„ניו יאָרק, נ. י., 5.45 נאָכמיטאָג.
„מ. פריעדלאַנד,
„535 סאוטה 19טע סט., נוארק, נ. דזש.
„קומט אין ציים צו דער ארבעטער־רינג קאָנפערענץ מאָרגן, זונטיק, אינדערפרי. איר פאַרטרעט דעם ברענטש צוויי הונדערט זיבן און צוואנציק.
„די קאָמיטע."

די טעלעגראַמע איז פון ניו יאָרק צו אַן ארבעטער־רינג. טוער אין נוארק. דער בר. 227 א. ר., וועגן וועלכן עס רעדט זיך אין דער טעלעגראַמע, איז אין שיקאַגאָ. די קאָנפערענץ, וואָס ווערט דאָרט דערמאָנט, איז די נאָמינייישאָן קאָנפע־רענץ, וואָס דאַרף אַרויסשטעלן קאַנדידאַטן פאַר דער נייער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. די נעמען פון די אַרויסגע־שטעלטע 60 קאַנדידאַטן גייען נאָכדעם אַוועק אַף אַ רעפע־רענדום צו דער מיטגלידער־מאַסע. די נאָמינייישאָן־קאָנ־פערענץ שפּילט די וויכטיקסטע ראָלע אין דער אויסוואַל פון דער נייער עקזעקוטיווע, ווייל דער רעפערענדום מוז זיך נאָר באַגרעניצן מיט אויסקלייבן 30 עקזעקוטיוו־מיט־גלידער פון די 60 קאַנדידאַטן, וואָס די קאָנפערענץ נאָמי־נירט. יעדער ברענטש האָט אַ רעכט צו שיקן דעלעגאַטן אַף דער קאָנפערענץ.

וואָס־זשע זעען מיר? אַ טאָג פאַר דער קאָנפערענץ, אַ פערטל צו זעקס פאַרנאַכט, שיקט אַ „קאָמיטע" אַרויס אַ טעלעגראַפישע מעלדונג צו איינעם פרידלאַנד'ן אין נוארק, אַז ער מוז קומען אַף דער קאָנפערענץ, ווייל ער פאַרטרעט אַ ברענטש פון שיקאַגאָ. מען וואָלט געקענט מיינען, אַז דער ברענטש 227 האָט געמאַכט פרידלאַנד'ן פאַר אַ פּ ר א ק ס י און האָט וועגן דעם געמעלדעט דעם נאַציאָנאַלן אָפיס. אָבער פאַרוואָס האָט דער ברענטש 227 וועגן דעם ניט געמעלדעט פרידלאַנד'ן אַליין? פאַרוואָס האָט ער ניט אָנגעפרעגט פרידלאַנד'ן, צי ער וועט זיין אין דער היים דעם 15טן פעב־רואר און צי ער וועט קענען פאַרטרעטן דעם ברענטש? פאַר־וואָס האָט ער געוואַרט ביז'ן לעצטן טאָג און ביז דער לעצ־טער שעה? וואָס איז: ס'האָט זיך געטראָפן אין ברענטש עפּעס אומגעריכטעס, אַזוי אַז ער האָט ניט געקענט אָפּהאַלטן אַ זיצונג אין ציים? אויב אַזוי, וואָלט ער דאָך אודאי געדראַפּט טעלעגראַפירן פרידלאַנד'ן.

וואָס באַדייט די טעלעגראַמע? מיר ווייסן ניט אַף געווים, אָבער עס זעט אויס אַזוי, אַז דער אָפיס האָט גע־וואָלט האָבן אַן איבעריקן איינעם דעלעגאַט צו דער נאָ־מינייישאָן קאָנפערענץ; אַז ער האָט אָפּגעוואַרט ביז'ן לעצטן

טאָג צו זען, וועלכע ברענטשעס האָבן אַריינגעשיקט דעלע־גאַטן אָדער פּראָקסים; אַז ברענטש 227, זייענדיק ווייט פון ניו יאָרק, האָט ניט געשיקט ניט קיין דעלעגאַט און ניט קיין פּראָקסי און אַז דער אָפיס האָט דעריבער באַשלאָסן צו געבן די פּאַרטרעטערשאַפט פון ברענטש 227 איינעם אַ געטרייעם, וואָס דער ברענטש האָט אים ניט אויס־געקליבן און ניט דעלעגירט. „קומט אין צייט צו דער אָר־בעטער־רינג קאָנפערענץ מאָרגן, זונטיק אינדערפרי. איר פאַרטרעט ברענטש 227". עס קען געמאָלט זיין, אַז דער פרידלאַנד האָט גאָר קיינמאָל קיין שייכות ניט געהאַט צום ברענטש 227. עס קען געמאָלט זיין, אַז צענדליקער אַנדערע „אייגענע" מענטשן באַקומען אַזאַ מין „פּאַרטרעטערשאַפט" דורך אַ טעלעגראַמע אָדער דורך אַ בריוו פון'ם אָפיס אָן דעם ווילן און וויסן פון די ברענטשעס, וואָס האָבן פאַר־פעלט צו שיקן דעלעגאַטן. פרידלאַנד'ס טעלעגראַמע איז צופעליק געקומען אין אונזערע הענט. וויפיל אַזוינע טעלע־גראַמען ווערן אַרויסגעשיקט יעדעס יאָר?

אפשר קען עמיצער פרעגן: „היתכן? ווען אָט דער פרידלאַנד אָדער אָן אַנדער איינגעלאַדענער וועט קומען קיין ניו יאָרק און וועט וועלן אַריינגיין אין קאָנפערענץ־זאַל, וועט ער דאָך עפּעס דאַרפן ווייזן קרעדענשלס אָדער אַנדערע דאָקומענטן? ס'איז דאָך עפּעס פאַראַן אַ קאָנטראָל אויף דער וועלט, אַניט וועט יעדער איינער קענען קומען און זאָגן, אַז ער איז אַ דעלעגאַט?"

די פראַגע איז ריכטיק, אָבער דער ענטפער איז, אַז מ'האָט זיך באַוואָרנט. בא'ם טיר פון דער קאָנפערענץ שטייט אַ קאָמיטע פון'ם נאַציאָנאַלן אָפיס מיט פאַרטיקע איינטריט־קאַרטן. דער אָנגעקומענער פרידלאַנד וועט נאָר דאַרפן זאָגן זיין נאָמען און דעם נומער פון אַ ברענטש — און ער באַקומט אַ דעלעגאַטן־קאַרטע. קיין אַנדערע פאָר־מאַליטעטן זענען ניט נויטיק.

טאָמער וועט אָבער אַפּראַגע־שטעלער זיך אַלץ ניט באַרואיקן און זאָגן, אַז ס'איז דאָך דאָ אַ קרעדענשל קאָמיטע, אויסגעקליבן אויף דער קאָנפערענץ, און אַז אָט די קרעדענשל קאָמיטע וועט דאָך דאַרפן פאָדערן פון אַזאַ פרידלאַנד'ן באַווייזן, — דאָקומענטן, בריוו אָדער טעלעגראַמעס, וואָס זאָלן זי איבערצייגן, אַז ער פאַרטרעט טאַקע דעם ברענטש 227, — וועלן מיר ענטפערן, אַז די עקזעקוטיווע באַוואָרנט זיך נאָכאַנאַנד מיט אַזאַ קרעדענשל־קאָמיטע, וואָס זאָל באַשטיין פון לויטער אייגענע מענטשן, און אַז קיין „זייטיקן" לאָזט מען אהין בשום אופן ניט אַריין.

אף דריי נאציאנאלע קאנפערענצן איינע נאך דער אנדערער האבן די פראלעטארישע עלעמענטן געפאדערט, אז מען זאל כאטש איינעם פון זייער ריכטונג אריינגעמען אין דער קרעדענשל קאמיטע. זיי האבן פראטעסטירט, זיי האבן געשריגן, זיי האבן פון זיך ארויסגערעדט די גאל. זיי האבן גע'טענה'ט, אז דא האנדלט זיך דאך ניט וועגן אן אמט, אז דא האנדלט זיך ניט וועגן פאליטיק, נאר וועגן איבערקוקן די ריכטיקייט פון די מאנדאטן. זיי האבן אונטערגעשטראכן, אז זיי ווילן ניט קיין מערהייט אין דער קאמיטע, זיי ווילן אפילו ניט קיין באדייטנדיקע מינדערהייט, זיי ווילן האבן נאר איין איינציקן מענטשן, וואס זאל זיי איבערצייגן, אז אלצדינג איז ריכטיק מיט די קרעדענשאלס. די רעדלפירער פון דעם ארבעטער־רינג האבן זיי אפגעזאגט אין זייער פאדערונג. קיין לינקער מיטגליד, קיין מיטגליד פון דער אפאזיציע, טאר ניט זען די קרעדענשלס. די דאזיקע פריווילעגיע בלייבט נאר פאר אויסגעפרופטע משרתים פון דעם נאציאנאלן אפיס.

פארוואס איז דאס אזוי? פאר וועמען האט מען מורא? וואס האט מען צו באהאלטן? אויב מ'וואלט ניט געהאט, וואס צו באהאלטן, טא פארוואס־זשע ציטערט מען אזוי איבער די געהיימענישן פון דער קרעדענשאל קאמיטע? אויב מען באהאלט זיך יא, האבן מיר א רעכט אנצונעמען, אז ניט אלץ איז כשר. מיר האבן א רעכט צו באהויפטן, אז מיט אזא סיסטעם, וואו די אפאזיציע קען ניט אנקוקן די קרעדענשאלס, איז מעגלאך אנצופאקן א קאנפערענץ מיט אייגענע מענטשן, וואס די ברענטשעס האבן זיי גאר ניט געקליבן. ווער וועט באווייזן? ווער וועט אויפדעקן?

אן אנדער מאמענט זענען די ציילער. אף יעדן קאנגרעס אדער קאנפערענץ, וואו עס איז דא אן אפאזיציע, פירט מען זיך, אז די באלאט־ציילער זאלן געהערן צו ביידע צדדים. אף די ארבעטער־רינג־קאנפערענצן באשטימט מען קיינמאל ניט קיין ציילער פון ביידע צדדים, נאר פון דער הערשענדער גרופע. פארוואס? מיר האבן א רעכט צו באהויפטן, אז דאס ווערט געטאן מיט דעם צוועק צו ציילן אומריכטיק — צו פאררעכענען דער הערשענדער גרופע מער באלאטס און דער פראלעטארישער ריכטונג ווייניקער. ציילן באלאטס איז א גאנץ פשוט'ע טעכנישע זאך. ציילן באלאטס גיט ניט קיין מאכט, גיט ניט קיין פאליטישן פרעסטיזש. פארוואס דערלאזט מען ניט א „לינקן" ציילער? פארוואס זאלן די לינקע ניט האבן א מעגלאכקייט צו זען מיט די אויגן פון זייערן א מענטשן,

וויפיל באַלאָטס מ׳האָט פאַר זיי אָפּגעגעבן? מיר האָבן אַ רעכט אָנצונעמען, אַז אַ נאַציאָנאַלער אָפּיס, וואָס האָט רואיק אַראָפּגעשלונגען דעם מיזורי־סקאַנדאַל, דאַרף האָבן אייגענע געטרייע ציילער ניט פאַר אַ דעקאָראַציע, נאָר כדי זיי זאָלן טאָן „געטרייע“ אַרבעט.

וואָס באַקומט זיך? די גאַנצע נאָמינייִשאָן־פּראָצעדור, מיט די וואַלן, מיט׳ן רעפערענדום, פאַרוואַנדלען זיך אין אַ פאַרס. ווער זענען די דעלעגאַטן? מיר ווייסן ניט, ווער ס׳האָט זיי געקליבן. אפשר האָט מען אַ גאַנצע מאַסע אַרויסגערופן דורך טעלעגראַמען אַ טאָג פאַר דער קאָנפערענץ. ס׳איז מעגלעך אָנצופאַקן די קאָנפערענץ „פער עקספּרעס“ (אַף איינגליש: „אָן שאָרט נאָטיס“). ווער זענען די נאָמינירטע קאַנדידאַטן? די רעדל־פירער לאָזן ניט אַרויף אַפ׳ן צעטל קיין איינציקן פּראָלעטאַרישן פאַרטרעטער. אַלע 60 נעמען זענען ז י כ ע ר ע, הונדערט־פּראָצענטיקע, נעמען פון געטרייע אייגענע מענטשן, וואָס וועלן דערפילן דעם ווילן פונ׳ם באַלעבאַטישן עלעמענט און טאַנצען לויט דער מוזיק פונ׳ם „פאָרווערטס“. וואָס פאַר אַ זין האָט דער רעפערענדום? ער האָט קיין זין ניט, ווייל די ברענטשעס בלייבט נאָר אויסצוקלויבן 30 פון 60 מאַשין־מענטשן און „פאָרווערטס“־לאַקייען. די מיטגלידער־מאַסע האָט ניט קיין מעגלעכקייט צו שטימען פאַר אָדער קעגן פּראָלעטאַרישע קאַנדידאַטן.

עס קעמפן צוויי ריכטונגען אין אַרבעטער־רינג, ס׳קעמפן צוויי וועלטאַנשויאונגען, צוויי פּאָליטישע אָריענטאַציעס. די ברייטע מיטגלידערשאַפט דאַרף אויסקלייבן אַ נייע נאַציאָנאַלע פאַרוואַלטונג. פון 60 קאַנדידאַטן דאַרף זי אויסקלייבן 30 באַאַמטע. אויב מען וויל זיך באמת רעכענען מיט איר ווילן, וואָלט מען געדאַרפט צווישן די 60 האָבן פאַרטרעטער פון ב י י ד ע ריכטונגען — און לאָז די מאַסע אַנטשיידן. ווייל זי באַלעבאַטיש־„פאָרווערטסיסטישע“ מאַשין־מענטשן, האָט זי אַ מעגלעכקייט פאַר זיי צו שטימען. ווייל זי לינקע, פּראָלעטאַרישע, רעוואָלוציאָנערע טוער, טאָ זאָל זי זיי ווייל̈ן. אפילו אין קאַפּיטאַליסטישע מלוכות מיט אַ בורזשואַזער דיקטאַטור שטעלט מען אַרויף אַפן באַלאָט די נעמען פון אַלע קאַנדידאַטן, אַריינגערעכנט די רעוואָלוציאָנערע. אין אַרבעטער־רינג שטייען אַפ׳ן באַלאָט די קאַנדידאַטן נאָר פון איין פּאַרטיי — די אייגענע מענטשן, וואָס פירן אַ באַלעבאַטישע פּאָליטיק. די אָפּיציעלע טוער פונ׳ם אַרבעטער־רינג לאַכן זיך אויס פון די מיטגלידער, מאַכן חוזק פון דעם ווילן פון דעם אָרדן. „קענסט שטימען“, זאָגן זיי צו דער רענק ענד פאַיל, „קענסט שטימען, וויפיל דיין האַרץ

גליסט און וויפיל די קאָנסטיטוציע דערלויבט דיר. אָבער אויסווײלן דארפסטו נאָר צווישן איינעם פון אונז און א צווייטן, ד. ה. צווישן א רעאקציאָנער און א קאָנטר־רעוואָלוציאָנער, צווישן א געלן און א שווארצן.

די דעמאָקראַטיע פונ'ם ארבעטער־רינג האָט זיך פאַרוואנדלט באַ די איצטיקע רעדל־פירער אין א לצנות.

מיר קענען זיך פאַרשטעלן א פאַל, וואו די ברענטשעס קלייבן אוים א מערהייט לינקע דעלעגאטן און דאָך זאָל די קאָנפערענץ זיין א רעכטע. די מעטאָדן פון די איצטיקע רעדל־פירער געבן זיי א מעגליכקייט צו דערשלאָגן זיך אזוינע רעזולטאַטן. ערשטנס קען מען „ארויסרופן" פער טעלעגראמע עטלעכע מענטשן, וואָס זאָלן „פארטרעטן" ניט קיין פאַרטראָטענע ברענטשעס. צווייטנס, קען מען עטלעכע פון די אויסגעקליבענע לינקע דעלעגאטן פארוואנדלען אין „מעמבערס עט לארדזש", וואָס טאָרן ניט קומען צו דער קאָנפערענץ — און דאָס שטיקל אַרבעט איז פארטיק. טאָמער העלפט די „פאַרזיכט אַלץ ניט און א לינקער גייט פאָרט ארויף אַפן באַלאָט, קען מען אים אויך „טרענספערירן" פאַר א מעמבער עט לארדזש —און ער ווערט אוים קאַנדידאַט.

דאָס גיט א מעגליכקייט דער איצטיקער פירערשאַפט צו בלייבן אין מאַכט קעגן דעם ווילן פונ'ם אָרדן — און דאָס פארוואנדלט זי אין א זעלבסטהערשענדיקע קליקע.

אין אַ זעלבסטהערשאַפט איז דער גאָט־געזאַלבטער — אַלץ. אין אַרבעטער־רינג איז דער קליקע־אַפּים אין זיין קאַמף קעגן די פּראָלעטארישע עלעמענטן אַלץ: ער איז אי דער כלומר'שט געקריוודעטער, אי דער אַנקלאגער, אי דער ריכטער, אי דער אויספירער פונ'ם אורטייל, אי קיין אפּיל איז קעגן אים ניטאַ, ווייל די שטראָף פון מאַכן פאַר מעמבער עט לארדזש טאָר מען ניט אַפּעלירן צו דער באַארד אָוו דירעקטאָרס.

מ'האָט זיך באַוואָרנט.

אין וואָס די רעכטע באַשולדיקן די פּראָלעטאַרישע טוער

דעם 23טן נאָוועמבער, 1924, איז אין ניו יאָרק פאַרגעקומען א קאָנפערענץ פון רעכטע ברענטשעס פון די שטאַטן ניו יאָרק, ניו דזשוירזי און קאָנעקטיקוט. די קאָנפערענץ האָט געזאָלט פּראָטעסטירן קעגן דער לינקער פּראָלעטארישער ריכטונג. זי האָט געזאָלט אָרגאַניזירן די רעכטע קרעפטן צום

קאַמף קעגן דער „לינקער געפאַר“. אין דער פּרעסע און אין די עפנטלאַכע ארויסטרעטונגען ווערן די פּראָלעטאַרישע טוער גערופן „ברעכער“ און „צושטערער“. מען וויל באַשאַפן דעם איינדרוק, אז די לינקע **ווילן ברעכן דעם אָרדן**. די דערמאָנטע קאָנפערענץ האָט געזאָלט אויפדעקן די גאַנצע „ברעכערישע ארבעט“ פון די לינקע. א ספּעציעלע קאָמיטע איז באַשטימט געוואָרן דורך די אָרגאַניזאַטאָרן פון דער קאָנפערענץ צונויפצושטעלן א באַשולדיקונג־אַקט קעגן די לינקע. אַף דער קאָנפערענץ האָט „פריינט“ לעוויטאַן פאָרגעלייענט דעם שרעקליכן דאָקומענט. ער איז אָפּגעדרוקט אין א באַזונדערן „רעפּאָרט וועגן די פאַרהאַנדלונגען פון דער נאָוועמבער־קאָנפערענץ“, וואָס ליגט איצט פאַר אונז. מיר לייענען אים פון אָנהויב ביז'ן סוף און געפינען נאָר איין באַשולדיקונג: **אַז די פּראָלעטאַרישע טוער האָבן געקעמפט קעגן באַלעבאַטישן איינפלוס אין ארבעטער־רינג און קעגן דער הפקר'דיקער און ציניש ער פּאָליטיק פון דער הערשנדיקער קליקע.**

אָט זענען די באַשולדיקונגען:

1. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט פאַר דער טאָראָנטאָ'ער קאָנווענשאָן ארויסגעשיקט א צירקולאַר צו די מיטגלידער פון דער וואָרקערס פּאַרטי, אז זיי זאָלן זיך אָרגאַניזירן צו דער קאָנווענשאָן.

2. די „פרייהייט“ האָט „געהעצט“ די מיטגלידער פון'ם אַרבעטער־רינג קעגן דער פאַרוואַלטונג, ד. ה. זי האָט אויפגעדעקט, ווער זיי זענען און וועמען זיי דינען.

3. די פרייהייט“ האָט געמאַכט א באַהויפּטונג, אז „באַ דער קומענדיקער קאָנווענשאָן וועט די רעכטע מאַשין אָנווענדן אַלע מיטלען, אז די „פרייהייט“ זאָל ניט אָנערקענט ווערן“ (וואָס אזוי איז דאָס טאַקע געשען).

4. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט אָפּגעדרוקט אין דער „פרייהייט“ אַן אויפרוף, אז די ברענטשעס פון'ם ארבעטער־רינג זאָלן אָננעמען רעזאָלוציעס צו אָנערקענען די „פרייהייט“.

5. די לינקע „האָבן זיך כלומר'שט אָנגענומען די קריוודע פון סאָוועט־רוסלאַנד, אָבער אין דער אמת'ן האָבן זיי פון דעם די גאַנצע צייט געפּרופּט שלאָגן קאַפּיטאַל און פאַרשטאַרקן זייערע פּאָזיציעס“ (ד. ה. די פּאָזיציעס פון די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן אין ארבעטער־רינג).

6. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט אין אַן אויפרוף צו די אַרבעטער־רינג־מיטגלידער אין באַפאַלאָ געשריבן, אַז „די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון אַרבעטער־רינג האָט איינגע־פירט צאַרסקע מעטאָדן, כדי צו קענען אָנהאַלטן די זיכערקייט פון איר טראָן". (זע קאַפּיטל וועגן טעראָר).

7. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט געזאָגט, אַז די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט אויסגעגעבן טויזענטער דאָ־לאַרס, כדי דורכצופירן די ערוויילונג פון א „רעכטער" נאַ־ציאָנאַלער באָארד אָוו דירעקטאָרס, און אַז אייניקע ברענ־טשעס האָבן געקראָגן א גרעסערע פאַרטרעטערשאַפט, ווי ס'איז זיי געקומען (זע מיזורי־סקאַנדאַל).

8. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט אַף דער אויס־שליסונג פון אב. עפּשטיין און ד. סיגאַל געענטפערט מיט א דערקלערונג וואו זי רופט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע „קליינע פּאָליטישענס אָפּן 8טן און 9טן פלאָר, א בינטל פון אַדוואַר־טייזינג און אינשורענס בראָקערס, געווערקשאַפטן־חברה, דזשאַב־האָלדערס, וואָס נעמען „פיידע" באַ די אָרימע אַרבעטער".

9. מ. אָלגין האָט געשריבן אַז „אין אַרבעטער־רינג זענען דאָ פאַבריקאַנטן. אין אַרבעטער־רינג זענען דאָ מיט־גלידער פון טשיימבערס אָוו קאָמערס. אין אַרבעטער־רינג זענען דאָ טויזענטער, וואָס גלויבן ניט אין קלאַסן־קאַמף פונ'ם אַרבעטער־קלאַס". און אַז לעצטנס באַהאַנדלט מען סקעבס מיט זיידענע הענטשקעס (זע באַסקינ'ס דערקלערונג וועגן רייכע אידן. זע פּעטערסאָנער סקאַנדאַל).

10. מ. אָלגין האָט געשריבן, אַז אין דער שפּיץ פון דער קולטורעלער טעטיקייט אין אַרבעטער־רינג שטייען מענטשן, וועלכע קענען קוים זייערע נעמען אונטערשרייבן", בשעת די עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע האָט אַנטהאַלטן אַזוינע פּערזאָנען, ווי שיפּלאַקאָוו, מאַקס פּיין, נ. כאַנין, אָסיפּ וואָ־לינסקי און י. פישמאַן (פּיין, כאַנין און וואָלינסקי זיינען אַזוי ווייט פון קולטור ווי די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע איז ווייט פון פּראָלעטאַרישע אידייען).

11. אשינסקי, מאָרים און קאַסטרעל האָבן אַף ברענטש־מיטינגען געקריטיקירט די פירערשאַפט פונ'ם אַרבעטער־רינג.

12. די לינקע האָבן אַגיטירט קעגן א 50־סענטיקן קאָנווענשאָן־טעקס פאַר די מיטגלידער פון ניו יאָרק.

13. די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט אַפּעלירט צו די אַרבעטער־רינג־ברענטשעס זיי זאָלן שאַפן א פאָנד פון 10 טויזנט דאָלאַר פאַר איר פּראָפּאַגאַנדע־אַרבעט.

14. די לינקע האָבן געקריטיקירט די עקזעקוטיווע אין פאַרבינדונג מיט'ן פּעטערסאָנער סטרייק.

15. די לינקע האָבן געקריטיקירט די עקזעקוטיווע פאַר ניט באַטייליקן זיך אין אַ פאַרמער־לייבאָר פּאַרטי אין ניו יאָרק און אין דעם צוזאַמענפאַר פון סעינט פּאָול.

16. די לינקע נעמען זייערע אָרדערס פון „פּרעמדע אָרגאַניזאַציעס", ד. ה. פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי.

דאָס זענען אַלע הויפּט־באַשולדיקונגען, וואָס מ'האָט צונויפגעזאַמעלט קעגן די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן און וואָס מ'האָט צוגעשטעלט צו דער ספּעציעלער רעכטער קאָנווענשאָן. קיין אַנדערע האָט מען ניט געפונען. קיין אַנדערע איז ניטאָ.

אויף די אַלע באַשולדיקונגען ענטפערן די לינקע:

יאָ מיר זענען שולדיק! מיר האָבן דאָס אַלעס געטאָן און וועלן דאָס ווייטער טאָן, ביז מיר וועלן ניט ברעכן די מאַכט פון די באַלעבאַטישע עלעמענטן אין ארבעטער־רינג און ניט אָוועקשטעלן דעם אָרדן אונטער'ן קאָנטראָל פון זיינע פּראָלעטאַרישע מיטגלידער, וואָרום נאָר אַזוי וועט ער קענען וואַקסן, בליען און דינען די ארבעטער־אינטערעסן.

קולטור־ארבעט — נעבעכדיק

דער באַלעבאַטישער איד אינטערעסירט זיך ניט מיט קולטור. אליין באַפרידיקט ער זיין קולטור־באַדערפעניש דורך דער בורזשואַזער פּרעסע און דורך באַלעבאַטישע אינסטיטוציעס. פאַר די אַרבעטער, האַלט ער, איז קולטור ארבעט בכלל אַן אַרויסגע[וואָ]רפענע זאַך, אויב ניט אפילו שעדלעך. וואָס ער דאַרף יאָ האָבן, איז אַביסל „אידעשקייט" — ניט אַזוי פאַר זיך, ווי פאַר דעם ארבעטער און זיינע קינדער, כדי זיי זאָלן, ערשטנס, ניט פאַרגעסן, אַז אַלע אידן זענען ברידער און אַז מען דאַרף זיך באַגיין מיט יושר קעגן אַן „אייגענעם" אידישן באָס, צווייטנס, כדי זיי זאָלן האָבן גאָט אין האַרצן און ניט ווערן קיין רעוואָלוציאָנערן.

די קולטור־טעטיקייט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע האָט ווי יעדע אירע טעטיקייט, געטראָגן דעם שטעמפּל פון באַלעבאַטישן איינפלוס. צום גליק איז ניט די גאַנצע קולטור־ארבעט קאָנצענטרירט אין די הענט פון דער עקזעקוטיווע. צום גליק זענען דאָ אינ'ם ארבעטער־רינג אויפגעקלערטע און ענערגישע עלעמענטן, וואָס זאָרגן יאָ פאַר דער קולטור־אַנטוויקלונג סיי פון די דערוואַקסענע מיטגלידער און סיי פון זייערע קינדער. קוקט מען אָבער אויף דער ארבעט פון די

צענטראַלע אָרגאַנען, זעט מען אָפּגעלאָזענקייט, צעבראָכענ־קייט, אַ מאַנגל אין ליבע און אָן אינטערעס צו דער גרויסער אויפקלערונגס־ארבעט, וואָס דאַרף זיין דער ש פּ י ג ל פון׳ם ארבעטער־רינג.

לייענט זייער באַריכט צו דער 25טער קאָנווענשאָן. ביי־כער? מ׳האָט אין 1924 ניט ארויסגעגעבן קיין איינציקן נייעם בוך. טורן פון לעקטאָרס? מ׳האָט היי־יאָר ניט אַרויס־געשיקט אַף אַ טור קיין איינציקן לעקטאָר. אין ניו יאָרק און אין די אַרומיגע שטעטלאך האָט מען נאָך ווי ניט איז אָרגאַ־ניזירט לעקציעס. אָבער אין דער פּראָווינץ איז ניט געווען קיי־נער. דער תירוץ — ערשטנס קאָסט עס אַ סך און צווייטנס ווענען די לינקע ניט צופרידן מיט אַ רעכטן לעקטאָר און די רעכטע מיט אַ לינקן: דאָס הייסט, אַז איידער אויסהערן טענות און באַפרידיקן צדדים, איז שוין בעסער גאָר איינגאַנצן אויסמעקן דאָס קאַפּיטל לעקציעס פאַר דער מיטגלידער־מאַסע. אָפּן־פאָרומס? מיר ווייסן, ווי אַזוי די ארבעטער־מאַסן לויפן ממש אין אָפּען־פאָרומס, וואָס ווערן געעפנט פון דער וואָר־קערס פּאַרטי. מיר ווייסן, ווי ס׳זענען פּאַראַיאָרן געווען גע־פּאַקט די אָפּן־פאָרומס, וואָס די לינקע אַקציאָנס־קאָמיטע האָט אָרגאַניזירט אין פאַרשיידענע טיילן פון ניו יאָרק. היי־יאָר האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע געפּרופט אָרגאַניזירן אָפּען־פאָרומס, מעלדעט זי איצט מיט אַ שטאָמלדיק מויל, אַז „זיי האָבן זיך ניש׳קשה׳דיק איינגעגעבן אין פילאַדעלפיע און אין שיקאַגאָ, אין ניו יאָרק האָבן זיי זיך דעם ווינטער ניט איינגעגעבן, און מיר זענען געווען געצוואונגען זיי גלייך אין אָנהייב צו ליקווידירן“. צוויי „ניש׳קשה׳דיק“ איינגעגעבענע אָפּען־פאָרומס פאַר׳ן גאַנצן ארבעטער־רינג — און אַ דורכפאַל גראַד אין ניו יאָרק, וואו ס׳איז דאָ אַזאַ גרויסע מאַסע אידי־שע ארבעטער! די באַריכט־שרייבער האָבן, פאַרשטייט זיך, ניט געקענט געבן קיין דערקלערונג פון דעם ניו יאָרקער דורכ־פאַל. דער אמת איז, אַז מיט די פאַרשימלטע, אָפּגעלעבטע און קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע לעקטאָרן, וואָס זיי שטעלן ארויס, אינטערעסירט זיך ניט דער ארבעטער־עולם. ער קומט ניט צו די אָפּן פאָרומס, ווייל ער ווייסט, אַז ס׳איז נישטאָ וואָס צו הערן, אחוץ קליינבירגערלאַכן קוואַטש.

דער נאַציאָנאַלער אָפּיס האָט אויך אָרגאַניזירט קורסן פאַר ז׳ערוואַקסענע, מיט די אומגעהייערע מיטלען, וואָס ער פאַר־מאָגט, האָט ער קוים געקענט פאַרצייכענען ערפאָלגרייכע קורסן אין אַטלאַנטאַ, האַרלעם און ניו הייווען. מען לאָזט אונז וויסן מיט באַפרידיקונג, אַז „דער פאַרשפּרייטסטער גענענ־שטאַנד איז „אידישע געשיכטע“, — ניט, חלילה, „סאָציאַ־ליזם“ אָדער „מאַרקסיזם“, אָדער גאָר „לעניניזם“, אָדער „טע־

אָריע און פּראַקטיק פון דער ארבעטער באַוועגונג". ווי פּאַסט זיך דאָס פאַר די באַלעבאַטים „פּראָוועררטסיסטישע" רעדעל־פירער? דאָס וואָלט ניט געפעלן דעם באַלעבאַטישן פליגל.

דער שווער־פּונקט פון דער קולטור־ארבעט זענען די שולן. די שולן וואַקסן ק ע ג ן דעם וואונש פון די אָפּיציעלע פי־רער. די שולן האָבן געמוזט אַנערקענט ווערן אַלס אַ נויטי־קער עלעמענט פון דער ארבעט. ס'איז דאָ 95 שולן, צווישן זיי 4 העכערע. אָבער ווי ווערן זיי אויסגעהאַלטן? וואָס לערנט מען אין זיי? וואָס פאַר אַ גייסט ווערט אין זיי אַנט־וויקלט? אין יאָר 1924 האָט דער נאַציאָנאַלער אָפּיס אף 95 שולן אויסגעגעבן 30,000 דאלאר, אַ חשבון פון אַן ערך 300 דאלאר אַ יאָר, אָדער דורכשניטלאך 6 דאלאר אַ וואָך, פאַר יעדער שול, וואָס דאָס איז ניט גענוג אף רענט, ווער רעדט שוין פון לערער, ביכער און אַנדערע מכשרים. (אף אַלע אַנדערע קולטור־טעטיגקייטן האָט דער נאַציאָנאַלער אָפּיס אין 1924 אויסגעגעבן 7,400 דאלאר בשעת דער „פריינד" אַליין קאָסט אָפּ די שיינע סומע פון 23,540 דאָל. שיער ניט אַזוי פיל, וויפיל אַלע שולן צוזאַמען). דער גייסט פון די ארבעטער־רינג שולן איז אַ א י ד י ש ל א כ ע ר, נישט קיין אידעש־פּראָלעטאַרישער. מען לערנט די קינדער ס'רוב אַזוינע „אי־דישע" למודים, וואָס קענען באַפרידיקן די פאָדערונגען פון'ם באַלעבאַטישן פאָטער. מען לערנט נ י ט אַזוינע למודים, וואָס זאָלן באַפרייען די קינדער פון באַלעבאַטישע טראַדיצ־יעס און בורזשואַזער אידעאָלאָגיע. טאָמער טרעפט זיך אַ לערער, וועלכער שטרעבט צו געבן זיינע תלמודים אַ פּראָלע־טאַרישער דערציאונג, האָט ער אויסצושטיין נגושים פון דעם נאַציאָנאַלן אָפּיס און פון די אָרטיקע רעכטע טוער — און זיין ארבעט ווערט געשטערט, אויב ניט אינגאַנצן אָפּגעשניטן.

די קולטור־ארבעט וואָלט געדאַרפט זיין די פּ אַ ן פון'ם ארבעטער־רינג. אונטער דער איצטיקער פירערשאַפט איז זי אַ ש ט י ף ק י נ ד.

די יובילײ־קאָנווענשאָן

צוגרייטונג

באַ די וואַלן צו דער קאָנווענשאָן האָט דער נאַציאָנאַלער אָפּיס, פֿאַרשטייט זיך, נאָכאַנאַנד געשטיצט די רעכטע און געשטעלט אַלע מעגלאַכע שטרויכלונגען אַפּ'ן וועג פֿון די לינקע. איין ביישפּיל איז כדאי צו פֿאַרצייכענען באַזונדער.

ברענטש 197 אין סאַן־אַנטאָניאָ, טעקסאַס, האָט געהאַט אַ לינקע מערהייט. אַף דער פֿאַרזאַמלונג וואו מע האָט געזאָלט קלייבן אַ דעלעגאַט צו דער קאָנווענשאָן, האָבן די רעכטע איינגעזען, אַז זיי קענען גאָר ניט מאַכן, האָבן זיי זיך אויפגעהויבן און פֿאַרלאָזט דעם זאַל. די זיצונג איז פֿאָרגעקומען אָן זיי—און מ'האָט דורכגעפֿירט די וואַלן. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט גע'פּסל'ט די וואַלן—צוליב דעם, וואָס די רעכטע האָבן זיך אין זיי ניט באַטייליקט. (דאָס, אַגב, באַשאַפֿט אַ אינטערעסאַנטע לאַגע: אויב אַ ברענטש האָט אַ לינקע מערהייט און אַ רעכטע מינדערהייט, איז גענוג, אַז די מינדערהייט זאָל פֿאַרלאָזן אַ מיטינג, וועט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע דערקלערן די האַנדלונג פֿון דער איבערגעבליבענער מערהייט אונגעזעצליך). די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט געהייסן רופֿן נייע וואַלן. צו די וואַלן האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע צוגעשיקט אַ ספּעציעלן אויפֿזעהער—איינעם סאַל בעלל פֿון יוסטאָן. אַף דער פֿאַרזאַמלונג האָט די רעכטע מינדערהייט ווייטער געמאַכט אַ טומל און אָפּגעבראָכן דעם מיטינג. דערפֿאַר האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע דעם 23טן אַפּריל, אַ וואָך פֿאַר דער קאָנווענשאָן, אויפֿגעלייזט דעם ברענטש—ד. ה. פֿאַרוואַנדלט אַלע מיטגלידער אין מעמבערס עט לאַרדזש.

אַף אַזאַ אופֿן האָט מען זיך באַפֿרייט פֿון אַ איבעריקן לינקן דעלעגאַט—און אַגב אויך פֿון אַן אומגעווינשטן ברענטש. עס פֿאַרשטייט זיך, אַז פֿאַר די רעכטע עלעמענטן פֿון סאַן אַנטאָניאָ איז ניט שווער צו קריגן אַן ערלויבעניש אַף אַ נייעם ברענטש און אַז די לינקע וועט מען זען צו האַלטן אין דרויסן.

ווען אַזאַ פּראַקטיקע ווערט דורכגעפֿירט אין אַ גרעסערן מאַסשטאַב, קען מען זיך באַוואָרענען, אַז אַף די קאָנווענשאָנס זאָל די אָפּאָזיציע גאָר ניט זיין פֿאַרטראָטן.

פּראַקציעס אַף דער קאָנווענשאָן

לויט דעם באַריכט פֿון דער קרעדענשאַל קאָמיטע איז אַף דער קאָנווענשאָן געווען 1026 דעלעגאַטן. דאָס איינציקע מאָל, וואָס די קאָנווענשאָן האָט געמאַכט אַ נאָמענטליכע אָפּ־

שטימונג (ראָל קאָל) וועגן א שטרייט־פראַגע צווישן רעכטס און לינקס (דינסטיק דעם 5טן מאַי, וועגן צולאָזן אַ רעדנער פון דער „פרייהייט“ און אידישער פעדעראַציע וואָרקערס פּאַרטי), האָט די אָפּשטימונג געגעבן 722 רעכטע און 237 לינקע—צוזאַמען 959. אויב מען זאָל אָננעמען, אַז די איבעריקע 67 דעלעגאַטן, וועלכע האָבן געפעלט צו 1026, זענען אויך געווען איינגעטיילט אַזוי, ווי די 959, וועט זיך באַקומען, אַז רעכטע דעלעגאַטן איז געווען אַן ערך 767 און לינקע אַן ערך 259, דאָס הייסט, אַז רעכטע איז געווען אומגעפער דריי מאָל אַזוי פיל, וויפיל לינקע, וואָס דאָס הייסט, אַז, ניט קוקנדיק אַף אַלע רדיפות און מאַכינאַציעס, האָט זיך אַף דער קאָנוועאָשנן אָנגענומען איין לינקער אַף יעדע 3 רעכטע. אויב מען זאָל די זעלביקע פּראָפּאָרץ אַריבערטראָגן אַפ׳ן גאַנצן אַרבעטער־רינג מיט זיינע אָפיציעל־אָנגעגעבענע 84.477 מיטגלידער, וואָלט זיך באַקומען, אַז דער לינקער פליגל באַטרעפט 21,000. אין אמת׳ן איז דער לינקער פליגל אַ סך שטאַרקער, ווארום ער באַשטייט פון טעטיקע, פּראָלעטאַרישע, באַוואוסטזיניקע עלעמענטן, וואָס *לעבן* מיט׳ן אַרבעטער־רינג און באַשעפטיקן זיך מיט אַלע זיינע פראַגן, בשעת דער רעכטער פליגל האָט אַ גאַנץ גרויסן באַלעבאַטישן טייל, וואָס דער אַרבעטער־רינג איז בא אים אַ פינפטע ראָד אין וואָגן און וואָס מען דאַרף אים מינטערן און אפילו שיקן נאָך אים שלוחים, אַז ער זאָל קומען צו אַ מיטינג—וואָס דאָס טוט מען דערהויפּט פאַר אַ קאָנוועגשאָן. מיר האָבן דאָס פולע רעכט צו זאָגן, אַז צווישן די *אַקטיווע* מיטגלידער פונ׳ן אַרבעטער־רינג פאַרמאָגט דער לינקער פליגל *מינדעסטנס איין דריטל*.

אָבער אָנגענומען אפילו, אַז די צאָל פון די לינקע איז נאָר 21 טויזנט. אַף דער קאָנווענשאָן איז געווען צווישן 270—280 דעלעגאַטן, וואָס האָבן פאַרטראָטן דעם פּראָלעטאַרישן טייל פונ׳ם אַרבעטער־רינג. דער דאָזיקער טייל איז געקומען מיט קאָנסטרוקטיווער קריטיק און מיט אַ פאָדערונג פון אַ ריי רעפאָרמען. דער לינקער טייל האָט געהאַט אַ רעכט אויסצודריקן זיין קריטיק און אַרויסשטעלן דאָס פּראָגראַם פון רעפאָרמען.

אָבער די אָפיציעלע פירער פונ׳ם אַרבטערע־רינג האָבן זיך אינגאַנצן געפונען אונטער דעם איינפלוס פון די באַלעבאַטישע עלעמענטן. זיי האָבן פאַרוואַנדלט די קאָנווענשאָן אין אַ באַלעבאַטישע אסיפה. זיי האָבן אָנגעווענדעט אַלע טעראָריסטישע מיטלען (אויך די הילף פון פּאָליציי) צו שטערן דעם פּראָלעטאַרישן טייל אויסצודריקן זיינע איבערצייגונגען און אַרויסצושטעלן און צו פאַרטיידיקן זיין פּראָגראַם.

די גאנצע קאַנווענשאַן איז דורכגעגאַנגען אונטער אַ אידעש־באַלעבאַטישער, און ניט פּראָלעטאַרישער פאַן.

אידעאָלאָגיע געגעבן אינ׳ם „פאָרווערטס“

זונטיק דעם 3טן מאי, ווען די קאָנווענשאַן האָט זיך גע־עפנט מיט אַ פייערלעכן מיטינג אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען, איז אין „פאָרווערטס“ געווען אָפּגעדרוקט אַן עדיטאָריעל מיט׳ן נאָמען: „אונזער גרויסער אַרבעטער־רינג יום־טוב“. דער עדיטאָריעל גיט אַן אָפּשאַצונג פונ׳ם אַרבעטער־רינג. עס פאַרשטייט זיך, אַז דער עדיטאָריעל דריקט אויס ניט נאָר די מיינונג פונ׳ם „פאָרווערטס“, נאָר אויך פון די אָפיציעלע פירער פונ׳ם אַרבעטער־רינג. ניט אומזיסט האָבן זיי אויף דער קאָנווענשאַן דורכגעפירט אַ רעזאָלוציע—דאַנקען דעם „פאָר־ווערטס“ פאַר דער גוטער אַרבעט, וואָס ער טוט פאַר׳ן אַר־בעטער־רינג.

אין יענעם אָפיציעלן עדיטאָריעל לייענען מיר אַזוי:

„דער אַרבעטער־רינג איז איינע פון די גלענצנדסטע און פּרעכטיקסטע אינסטיטושאָנס, וועלכע אידן פאַר־מאָגן“ (דאָ און ווייטער אונטערגעשטראָכן פון אונז).

„מיט זיין היינטיקן יארעס־פעסט ווילן אים באַגריסן אַלע דיינקענדע און פאַרשריטלאַכע מענטשן פון יעדן ווינקעלע אין דער נייער וועלט און אין דער אַלטער“.

„דיזע אינסטיטושאָן איז איינג צוזאַמענגעבונדן מיט דעם גאַנצן גייסטיקן לעבן פון אונזער אידע־שער אימיגראַנטן־באַפעלקערונג אין יעדער שטאָט און שטעטעלע פון אַמעריקע“.

„ווי גרויס און וויכטיק עס איז די גייסטיקע ראָלע פון אַרבעטער־רינג אין דעם לעבן פון די אַמעריקאַנער אידן, קען אָפּשאַצן נאָר דער, וואָס איז מיט זיין טעטיקייט גוט באַקאַנט“.

„כמעט אין יעדער שטאָט און שטעטעלע אין די יוניי־טעד סטייטס און קענעדע איז פאַראַן אַ ברענטש פונ׳ם אַר־בעטער־רינג, און יעדער ברענטש אַזעלכער איז אַ סטיי־שאָן פון פּראָגרעס, פון פאָרטשריט, פון אַלעס, וואָס שטרעבט צו גוטעס און ליכטיקעס אין דעם פּאָליטישן און געזעלשאַפטליכן לעבן“.

"ווען אין אַזאַ שטעטעלע קומט אַריבער אַ דיינ־קענדער מענטש, האָט דיזער ברענטש פאַר אים דיזעלבע באַדייטונג, וואָס אַ שול אָדער אַ בית־המדרש פאַר אַ רעליגיעזן מענטשן“.

„דורך דעם ברענטש ווערן די מיטגלידער צוזאַמענגע־

קייטלט מיט די בעסטע גייסטער, וואָס די שטעטל פאַרמאָגט".

„דער אַרבעטער־רינג—דאָס איז אַ גילדענער רינג, וועל־כער קייטלט צוזאַמען אַלע שיינע פאָרטשריט־לאַכע באַוועגונגען פון יוראָפ מיט אַמעריקע".

„דער אַרבעטער־רינג האָט אַ ריזיקן איינפלוס אין דער ריכטונג פון די שענסטע און די בעסטע שטרעבונגען, וועלכע די מענטשהייט האָט אַנטוויקלט".

אין דעם דאָזיקן עדיטאָריעל דערציילט מען אונז, אַז דער אַרבעטער־רינג איז אַ וויכטיקע אינסטיטוציע באַ אידן—סתם אידן, אידעשע באַפעלקערונג, אידעשע עמיגראַנטן־באַ־פעלקערונג; אַז דער אַרבעטער־רינג שטרעבט צו פּראָגרעס,—סתם פּראָגרעס, סתם גוטע און ליכטיקע זאַכן; מען לויבט אים, אַז ער האָט אַן איינפלוס אַף די בעסטע שטרעבונ־גען פון דער מענשהייט,—סתם מענטשהייט פון אַמע־ריקע און אייראָפּע; מען פאַרזיכערט אונז, אַז אים האָבן ליב אַלע דיינקענדע מענטשן,—סתם דיינקענ־דע, פאָרטגעשריטענע, לייטעשע מענטשן פון יעדן מעגלאַכן לאַגער. מיט קיין איינציקן אויסדרוק, מיט קיין איינציק־וואָרט, מיט קיין איינציקער אָנצוהערעניש ווערט ניט דער־מאָנט, אַז דער אַרבעטער־רינג איז אַ אינסטיטוציע פון אַרבעטער, אַז זיין קולטור־צוועק דאַרף זיין פאַרבעסערן דאָס גייסטיקע לעבן פון די אידעשע אַרבעטער־מאַסן, אַז זיין שטרעבונג דאַרף גיין אין דער ריכטונג פון אָפּשאַפן די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג און איינפירן געזעלשאַפטלאַכע אייגנטום אַף דער ערד און פאַבריקן און אַנדערע פּראָדוקציע־מיטלען, קורץ: אַז דער אַרבעטער־רינג איז אַ פּראָלעטאַרישע אינסטיטוציע, וואָס דאַרף דורכגעדרונגען זיין מיט'ן סאָציאַליסטישן גייסט.

מיט דער גרעסטער פאָרזיכט האָט דער אָפיציעלער עדי־טאָריעל פונ'ם „פאָרווערטס" זיך געהיט פאַר יעדן מינדסטן אויסדרוק, וואָס האָט אַ שייכות מיט אַרבעטער־לעבן אָדער מיט אַרבעטער־באַוועגונג. דער דאָזיקער אָפיציעלער עדיטאָריעל וואָלט געקענט אָנגעשריבן ווערן וועגן יעדן ליבע־ראַלן אָרדען, וועגן יעדן באַלעבאַטישן אָרדען בכלל.

דאָס איז ניט קיין צופאַל. דער „פאָרווערטס" האָט גע־וואוסט, וואָס ער טוט. דער „פאָרווערטס" האָט ניט געוואָלט דערצאָרענען די באַלעבאַטישע אידן, וואָס געהערן צום אַר־בעטער־רינג. ער האָט געשריבן אַזוי, אַז די בורזשואַזע עלע־

מענטן זאָלן האָבן הנאה. וועגן די אַ ר ב ע ט ע ר פונ׳ם אַרבעטער־רינג האָט ער זיך ווייניק געקימערט.

מיט אָט דעם עדיטאָריעל איז נעגעבן געוואָרן דער טאָן נאָר דער גאַנצער קאָנווענשאָן.

די „נשמה“ אַף דער קאָנווענשאָן

די אָפיציעלע פירער און די אָפיציעלע באַגריסער פון דער קאָנווענשאָן האָבן אַ סך גערעדט וועגן דעם, אַז דער אַר־בעטער־רינג האָט ניט נאָר אַ גוף, נאָר אויך אַ נשמה. דער אמת איז, אַז אין אים קעמפן צ ו ו י י נשמות—אַ בורזשוּאַזע און אַ פּראָלעטאַרישע. די פּראָלעטאַרישע נשמה איז אַף דער קאָנווענשאָן געווען פאַרטראַטן דורכ׳ן לינקן פליגל— אָבער, ווי מיר וועלן דאָס ווייטער זען, האָט מען איר געשטעלט יעדע שטרויכלונג, אַז זי זאָל ניט קענען קומען צום אויסדרוק. די בורזשואַזע נשמה האָט געפונען איר פולן אויסדרוק אין די רעדעס און אין די האַנדלונגען פון דער אָפיציעלער פירער־שאַפט מיט אירע געקליבענע אייגענע מענטשן. די בורזשואַ־זע נשמה האָט גערעדט און געהאַנדלט אַזוי, אַז דער קליינ־בירגער און דער גביר און אַפילו דער שול־איד פונ׳ם אַרבע־טער־רינג זאָלן בלייבן צופרידן.

געווען נאָר איין מענטש, וואָס האָט אַף דער קאָנווענשאָן גערעדט ווי אַ סאָציאַליסט. דאָס איז דער אַלטער דעבס, וואָס האָט קיין זאַך ניט פאַרגעסן, נאָר, צום באַדויערן, אויך קיין זאַך ניט געלערנט. דעבס האָט גערעדט וועגן פּאָליטישע אַרעסטירטע, וועגן דער געפאַר פון קריג, וועגן דער סאָציאַ־ליסטישער אָרדנונג אַלס אַ מיטל אָפּצושאַפן מלחמות. דעבס האָט אַפילו עפּעס אַ זאָג געטאָן וועגן דעם, אַז די אַרבעטער וועלן איבערנעמען די רעגירונג אין זייערע הענט. דעבס׳עס רעדע איז געווען אַזוי פאַרשיידן פון אַלע איבעריקע קאָנווענ־שאָן־שמועסן, אַז דאָס האָט אַף די „פאָרווערטס“־לייט אַליין געמאַכט אַן אויסערגעוויינלאַכן איינדרוק. דער באַריכט וועגן דעם אין „פאָרווערטס“, מאָנטיק, דעם 21טן מאַי, זאָגט כמעט מיט פאַרוואונדערונג:

— „ג ע נ אָ ס ע ד ע ב ס ה אַ ל ט אַ ס אָ צ י אַ־ ל י ס ט י ש ע ר ע ד ע“.

אַלע איבעריקע רעדעס און רעזאָלוציעס און באַשלוסן האָבן נ י ט געהאַט קיין שום שייכות מיט די אָנגעווייטאָק־טע פראַגן פונ׳ם אַרבעטער־קאַמף און מיט דער פּראָלעטאַרי־שער שטרעבונג צו ברעכן די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג.

עס איז קיין צווייפל ניט, אַז דער וויכטיקסטער צווייג פון דער אַרבעטער־רינג־טעטיקייט געפינט זיך אין די הענט

פון דער עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע. אויב מען קען רעדן וועגן אַ נשמה אינ׳ם אָרדען, איז אָט די נשמה אויסגעדריקט אין דער קולטור־אַרבעט פון בילדונג און דערציאונג. די קולטור־אַרבעט פונ׳ם אַרבעטער־רינג האָט זיך אין די לעצטע יאָרן קאָנצענטרירט, ערשטענס, אין די שולן, צווייטנס אין לעקטשור טורס. לויט ווי ס׳איז איבערגעגעבן אין „פאָרווערטס“, האָט נ. פיינערמאַן, אין אַ באַריכט פון דער עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע, זיך אָפגעשטעלט אַף ביידע סאָרטן אַרבעט. וועגן די שולן האָט ער אָנגעוויזן:

„אַז די קולטורעלע אַרבעט בכלל און די אַרבעטער־רינג־שולן בפרט ווערן פּאָפּולערער צווישען די אַרבעטער־רינג־מיטגלידער פון טאָג צו טאָג. די שווערינקייט באַשטייט בלויז אין דעם, וואָס מען קען גענוי ניט אויסגעפינען די מיינונג פון די מיטגלידער, און וואָס די עדיוקיישאָנאַל טעטיקייט זאָל באַשטיין און ווי אַזוי זי זאָל אָנגעפירט ווערן. יעדער איינער האָט אַן אַנדער מיינונג וועגן דעם“.

„קיין לעקטשור טורס זענען לעצטן יאָר ניט אָרגאַניזירט געוואָרן ערשטנס צוליב דעם, ווייל מען האָט זיך אַרומגעזען, אַז אַזעלכע טורס זיינען ניט פּראַקטיש און, צווייטענס און הויפּטזעכלאַך, צוליב דעם פּראַקציאָנעלן קאַמף, וואָס קומט פאָר אין פילע ברענטשעס. עס איז היינטיקע צייטן שווער צו געפינען אַ לעקטשורער, וועלכער זאָל קענען ריידן איבער אַ טעמע, וואָס זאָל צופרידנשטעלן אי די רעכטע, אי די לינקע, סיידן מען זאָל לעקטשורן וועגן מאַטעמאַטיקע אָדער אַנדערע אַזעלכע זאַכן“. (פאָרווערטס“, 8טן מאַי, 1925).

אַף אָט די טיילן פונ׳ם באַריכט איז זיך כדאי אָפּצושטעלן גענויער. דער אָפיציעלער באַריכט־אָפּגעבער איז מודה, אַז די פירער פונ׳ם אַרבעטער־רינג ווייסן ניט, וואָס פאַר אַ שולן עס זענען נויטיק פאַר׳ן אָרדען. זאָלן דאָס זיין פ ר אָ ל ע ט אַ ר י ש ע ש ו ל ן, אָדער זאָלן דאָס זיין אַ ל ג ע מ י י נ ע פ ר אָ ג ר ע ס י ו ו ע ש ו ל ן? זאָלן די למודים זיך מערסטענס קאָנצענטרירן אַף א י ד ע ש ק י י ט אָדער זאָלן זיי זיך קאָנצענטרירן אַף סאָציאַלע פראַגן? עס קעמפן ריכטונגען אין דער שול־פראַגע, עס איז דאָ אַ וועלט מיט מיינונגען וועגן דער קולטור־לאַגע פון די אידעשע אַרבעטער אין אַמעריקע און וועגן זייער צוקונפט. די בעסטע עלעמענטן אין דער אַרבעטער־מאַסע אינטערעסירן זיך זייער שטאַרק מיט דער פראַגע פון פראָלעטאַרישער קולטור און פראָלעטאַרישער דערציאונג. איז דאָ אַזאַ זאַך ווי פראָלעטאַרישע קולטור? אויב זי איז ניטאָ, ווי אַזוי זאָל מען זי שאַפן? איז די שול אפשר אַזאַ פלאַץ, וואו מען קען אַנטוויקלען די עלעמענטן פון אַ פראָלעטאַרישער קולטור? אויב קיין פראָלעטאַ־

דישער קולטור איז ניטאָ, טאָ וואָס זאָל מען געבן דעם דערוואַקסענעם אַרבעטער און וואָס זאָל מען געבן דעם אַרבעטער׳ס קינד? עס איז ניטאָ קיין צווייפל, אַז די קאַזיאָנע שול (פּאַבליק סקול) פלאַנצט אַריין אין די קינדער פאַראַכטונג צו זיינע עלטערן, פאַראַכטונג צום אַרבעטער־קאַמף, אפשיי פאַר רייכטום און „סוקסעס“, אַ פאַרגעטערונג פון דער קאַפּיטאַליסטישער מלוכה און אַ שאָוויניסטישן דרך־ארץ פאַר מיליטאַריזם. דאַרף די אַרבעטער־רינג שול קעמפן קעגן די דאָזיקע טענדענצן? אויב יאָ, טאָ דורך וועלכע מיטלען? זאָל מען די קינדער מאַכן פאַר אידעשע שאָוויניסטן און נאַציאָנאַליסטן דורכדעם וואָס מען וועט זיי שטאָפּן מיט אַזוי גערופענע „אידעשע“ געגנשטאַנדן, אָדער זאָל מען די אידעשע שפּראַך און די אידעשע ליטעראַטור אויסנוצן פאַר אַ מיטל אַריינצופלאַנצן אין די קינדערשע מוחות קאַמף־אידייען, פּראָטעסט־געפילן, פּראָלעטאַרישע אחדות־שטרעבונגען, אידעאַלן פון אַ פּראָלעטאַריש־געפירטער געזעלשאַפט אָן עקספּלואַטאַטאָרם און עקספּלואַטירטע?

אין דעם איינציקן באַריכט, וואָס האָט געהאַט צו טאָן מיט דער גייסטיקער זייט פון׳ם אַרבעטער־רינג, האָט דער אָפיציעלער באַריכט־אָפּגעבער מודה געווען, אַז די אָפיציעלע פירער ווייסן ניט, וואָס פאַר אַ שול עס דאַרף האָבן דער אַרבעטער־אָרדן און וואָס פאַר אַ קולטור־טעטיקייט ער זאָל פירן. „מען קען“, זאָגט ער, „גענוי ניט אויסגעפינען די מיינונגען פון די מיטגלידער, אין וואָס די עדיוקיישאָנאַל טעטיקייט זאָל באַשטיין און ווי אַזוי זי זאָל געפירט ווערן. יעדער איינער האָט אַן אַנדער מיינונג וועגן דעם“. דערמיט האָט ער אָפּגעפּטר׳ט דעם גאַנצן ענין. „מען קען ניט אויסגעפינען די מיינונג“... נו, און וואָס איז די מיינונג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע? און וואָס זענען די רעקאָמענדאַציעס פון דער עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע? און וואָס דאַרף זיין אין דעם פּרט דער באַשלוס פון דער קאָנווענשאָן? אויב ניט צוליב אויסאַרבעטן אַ ליניע פאַר׳ן אָרדען, טאָ צו וואָס האָט מען געדאַרפט די קאָנווענשאָן? אויב דער אַרבעטער־רינג האָט ניט נאָר אַ גוף, נאָר אויך אַ נשמה, טאָ ווער זאָל זאָרגן אָט וועגן דער נשמה, אויב ניט דער העכסטער אָרגאַן—די קאָנווענשאָן?

מיט גלאַטע לעבער און אָן דעם מינדסטן צווייפל האָט מר. פיינערמאַן אָפּגעגעבן זיין מערקווירדיקן באַריכט. זאָל מען אָבער ניט מיינען, אַז דאָס איז פּשוט די אומוויסנקייט פון אַן עם הארץ. אונטער אָט דער מאַסקע פון עם־האָרצישער אומשולד איז דאָ אַ באַשטימטע פּאָליטיק. די אָפיציעלע פירער פון׳ם אַרבעטער־רינג ווילן ניט קיין פּראָלעטאַרישע שול,

קיין פּראָלעטאַרישע דערציאונג. ווען זיי זאָגן: „מען קען ניט דערגיין, וואָס די מיטגלידער ווילן“, מיינען זיי, אַז אַלץ־דינג זאָל בלייבן באַ׳ם אַלטן, אַז קיין רעפאָרמען זיינען ניט נויטיק, אַז די אידישלעך־נאַציאָנאַליסטישע דערציאונג, וואָס ווערט געגעבן אין זייער אַ גרויסער צאָל אַרבעטער־רינג־שולן, דאַרף פאָרטגעזעצט ווערן אויף ווייטער, אַז אויב באַלעבאַטישע טאַטעס ווילן אפילו פאַרלאַנגען רעליגיעזן אונטערריכט („דאַווענען, ברכות און קידוש“) ווי דאָס פאַרלאַנגט מען אין אייניקע שולן, איז אויך ניט קיי אומגליק, אַז בכלל איז ניטאָ וואָס צו קריכן אויף גלייכע ווענט, נאָר מען דאַרף זיין פיין, באַלעבאַטיש, סטאַטעטשנע—און איידער ריידען וועגן ריכטונגען, פּראָגראַמען און פּראָלעטאַרישקייט, בעסער ריידן פון דאָלאַרס און סענטן, וואָס מען גיט אויס אַף די שולן. דאָלאַרס און סענטן זענען מער צום האַרצן דעם באַלעבאַטישן אידן מיט זיינע אויך־מיר־סאָציאַליסטישע משרתים.

עס זאָל באַמערקט ווערן, אַז אין דער גאַנצער אָפיציעלער פּרעסע איז מיט קיין איינציקן אַרטיקל ניט באַהאַנדלט געוואָרן די ריכטונג פון דער קולטור־טעטיקייט פונ׳ם אַרבעטער־רינג. מ׳האָט זיך דערפאַר פונקט אַזוי געהיט, ווי פאַר דעם באַגריף „קולטור־קאַמף“ און „אַרבעטער־הערשאַפט“. מ׳האָט מורא געהאַט אָט פאַר די ערנסטע פראַגן. דאָס קליינבירגערטום האָט שטענדיק מורא פאַר ערנסטע פראַגען—פּאָליטישע, סאָציאַלע אָדער קולטורעלע.

די איבעריקע באַריכטן פון די אָפיציעלע טוער האָבן זיך מערסטנס פאַרנומען דערמיט, וואָס זיי האָבן באַשולדיקט די לינקע. אָבער אויך דאָרט איז ניט געווען קיין אידייען־קאַמף, קיין פאַרטיידיקונג פון פּרינציפּן, נאָר באַשולדיקונגען אין „ברעכן“, „שטעכן“, „באַשמוצן“ און „פאַרלוימדן“.

אָט אַזוי האָט אויסגעזען די נשמה פון אַרבעטער־רינג אַף וויפיל זי האָט געפונען איר אויסדרוק דורך די רעכטע. אפשר איז ניט איבעריק צו דערמאָנען, אַז דער אָפיציעלער אַדוואָקאַט און טוער פונ׳ם אַרבעטער־רינג, מר. מייער לאָנדאָן, האָט דוקא נ י ט אַרויסגערופן קיין פּראָטעסטן אַף דער קאָנווענשאָן, ווען ער האָט געזאָגט, אַז מ׳דאַרף גאָר ניט האָבן קיין שולן פאַר די קינדער, אַז מען דאַרף זיי גאָר האָבן פאַר די עלטערן, כדי זיי זאָלן זיך לערנען פאַרשטייען זייערע קינדער, וועלכע ווערן גאַנץ פיין אויסגעמענטשלט אין די קאַזיאָנע שולן און וועלכע זיינען אַ סך לייטישער, ווי זייערע טאַטע־מאַמעס. מר. לאָנדאָן האָט דאָ אויסגעדריקט אַ געדאַנק, וועלכער איז ברייט פאַרשפּרייט צווישען די אַרבעטער־רינג־פירער. מיר האָבן שוין איינמאָל דערמאָנט, אַז די שולן זענען זיי אַ צוטשעפּעניש, וואָס זיי האָבן עס קיינמאָל ניט גע־

וואלט. אויב זיי האבן אף דער קאנווענשאן וועגן דעם געשווינגן, איז דאס דערפאר, וואס זיי זענען קליגער פון מייער לאנדאן.

וואס האבן געוואלט די לינקע אף דער קאנווענשאן

דער פראלעטארישער פליגל גייט זיך פאנאנדער מיט די רעכטע ניט אזוי אין די טעכניש־מאטעריעלע פראגן פונ׳ם ארבעטער־רינג, ווי אין די ג י י ס ט י ק ע פראגן: אין דער אלגעמיינער פאליטישער ליניע אין דער ריכטונג פון דער קולטור־ארבעט, אין דעם געברויך פון געלט־מיטלען צו העלפן פארשיידענע אנשטאלטן אין אמעריקע און אייראפא. מיט אנדערע ווערטער: דער לינקער פליגל גייט זיך פאנאנדער מיט די רעכטע ניט אין די פראגן פונ׳ם גוף, נאר אין דעם, וואס מ׳האט אנגערופן ד י נ ש מ ה פ ו נ ׳ ם א ר ב ע ט ע ר ר י נ ג.

זאל דא קלאר ווערן איינמאל פאר אלעמאל: בא די לינקע איז ניט א פראגע, ווער ס׳זאל שטיין בא׳ם רודער פונ׳ם ארבעטער־רינג, נאר ו ו א ו ה י ן מ ע ן ז א ל א י ם ר ו ד ע ר ן, אין וועלכן ריכטונג מען זאל אים פירן. אויב די איצטיקע פירערשאפט וואלט אנגעהאלטן אן אלגעמיינע פראלעטארישע ליניע, וואלטן די לינקע ניט געפרעגט, ווער ס׳איז אן דער שפיץ, נאר זיי וואלטן געגעבן די פירער זייער פולע שטיצע. אויב זיי זען, אז די פירער זענען געפאנגען אינ׳ם פלען פון באלעבאטישע עלעמענטן, איז זייער וואונש, פארשטייט זיך, אז די פירערשאפט זאל אריבער אין אנדערע, ווירדיקע הענט, כדי דער ארבעטער־רינג זאל געראטעוועט ווערן פאר׳ן ארבעטער־קלאס. דאס איז זייער ציל און זייער שטרעבונג. אבער צו דעם דאזיקן ציל גייען זיי ד ו ר כ ׳ ן ו ו ע ג פ ו ן פ ר א פ א ג א נ ד ע. זיי ווילן ניט אויפרייסן דעם ארבעטער־רינג. זיי ווילן אים ניט ברעכן. פארקערט, זיי ווילן אים זען ש ט א ר ק ע ר א ו ן ר י י כ ע ר א ו ן ש ע נ ע ר. זיי זענען זיכער, אז אינ׳ם ארבעטער רינג איז דא א גרויסע מערהייט ארבעטער, פראלעטאריער, וואס אויב זיי וועלן באקומען די נויטיקע אויפקלערונג, וועלן זיי ניט דערלאזן, אז זייער ארדען זאל באהערשט ווערן פון באלעבאטישע מענטשן. אט די דאזיקע ארבעטער וועלן די לינקע א ו י פ ־ ק ל ע ר ן, כדי זיי זאלן פארשטיין די בורזשואזע געפאר, וואס לויערט אפ׳ן ארבעטער־רינג. אט די מערהייט ווילן די לינקע א ו י פ ו ו ע ק ן, כדי זי זאל אריינגעמען דעם ארבעטער־רינג אין אירע פראלעטארישע הענט.

מיט דעם צוועק פון אויפקלערונג, פון פראפאגאנדע, פון אידייען־קאמף, זענען די לינקע געקומען אף דער קאנווענשאן.

א ווארט־פירער פון די רעכטע האט ציניש־גראביונגעריש געמעלדעט, אז ער מיט זיינע חברים ווייסן ניט, „אין וואס די עדיוקיישאנאל טעטיקייט זאל באשטיין און ווי אזוי זי זאל אנגעפירט ווערן“. די לינקע האבן אבער יא געוואוסט, וואס זיי ווילן, און דאס פראגראם זייערס אין אט דער קארדינאלער פראגע האבן זיי פארמולירט אין דעם פאלגנדיקן דאקומענט:

רעזאלוציע וועגן די קולטור אויפגאבן פון „ארבעטער־רינג“

נעמענדיק אין אכט,

1) אז דער ארבעטער־רינג איז אן אינטערפארטייאישע פראלעטארישע ארגאניזאציע, וואס איז מחויב צו העלפן מאטעריעל און גייסטיג אלע צווייגן פון דער ארבעטער־באוועגונג, אן אונטערשייד פון פאליטישע ריכטונג.

2) אז די הויפט־אויפגאבע פון ארבעטער־רינג איז אויפצוקלערן די ברייטסטע מאסן אידישע ארבעטער אין דער נויטיקייט צו ארגאניזירן זיך עקאנאמיש און פאליטיש, כדי מיט פאראייניקטע כחות צו קעמפן פאר דער אפשאפונג פון דער היינטיקער קאפיטאליסטישער ארדנונג פון דער מאכט דורך דעם ארבעטער־קלאס,

באשליסט די 25־יאריקע קאנווענשאן, אז פון איצט און ווייטער זאל זיך דער ארבעטער־רינג אפגעבן אויפ'ן ברייטסטן אופן מיט אזא קולטור־טעטיגקייט, וואס זאל פולשטענדיג אנטשפרעכן די קלאסן־נויטן און קלאסן באדערפענישן פון די אידישע ארבעטער־מאסן אין זייער קאמף פאר דער ענטגילטיקער ארבעטער־באפרייאונג.

פאר דעם צוועק זאל דער ארבעטער־רינג

א) גרינדן א גרויסן אידישן ביכער פארלאג, וואס זאל שאפן פאר די ברייטסטע מאסן אידישע ארבעטער מארקסיסטיש־רעוואלוציאנערע ליטעראטור אויף אלע געביטן פון וויסנשאפט און קונסט,—פון פאפולערע בראשורן ביז די ערנסטע ביכער—כדי צו אנטוויקלען בא זיי אן אמת'ע פראלעטארישע קאמפס־אידעאלאגיע.

ב) עפענען אומעטום ספעציעלע אידעשע ארבעטער־ביבליאטעקן און ארבעטער מוזעאומס.

ג) אויסברייטן די טעטיגקייט פון די עקזיסטירנדיקע לייבער לייסעאומס און אויפבויען נייע, וואו אזעלכע זיינען ניטא, וואס זאלן ווערן אמת'ע פראלעטארישע קולטור־צענטערן, סיי לויט זייער גייסט און סיי לויט זייער פירונג, פאר געזעליגקייט און פארוויילונג.

ד) אויסשפרייטן איבער'ן גאנצן לאנד דעם נעץ פון עלעמענטארע אידעשע ארבעטער־קינדער שולן, מיטל שולן, קורסן פאר דערוואקסענע ארבעטער און גוט איינגעריכטעטע ארבעטער־אוניווערזיטעטן, וואס זאלן געבן די שילער אן אמת'ע רעוואלוציאנערע פראלעטארישע דערציאונג, אן קיין שום נאציאנאליסטישער באפארבונג, און צוגרייטן טיכטיקע און קאמפס־לוסטיקע טוער פאר דער ארבעטער־באוועגונג.

ה) פארוואנדלען דעם „פריינט“ אין א גרויסן ערנסטן מארקסיסטיש־רעוואלוציאנערן געזעלשאפטליך־ליטערארישן חודש־זשורנאל, וואס זאל האלטן הויך די פאן פון קלאסן־קאמף און זיי פריי פון וועלכע עס איז אפארטוניסטישע טענדענצן.

ז) באנייען די ארויסגאבע פון „קינדערלאנד“, וואס זאל איינפלאנצן בא די קינדער די ליבע צו אלץ, וואס איז פארבונדן מיט דעם קאמף פון דעם ארבעטער־קלאס פאר זיין ענטגילטיקער באפרייאונג, און א האס צו דער אלטער וועלט מיט אלע אירע אבערגלויבענישן און טראדיציעס, צו דער פארשימעלטער פארגאנגענהייט מיט אלע אירע רעליגיעזע יום־טובים און שאוועניסטיש־פאטריאטישע באבע־מעשיות.

ח) גרינדן כארן און ארקעסטרען, וואס זאלן זיין ארבעטער אינסטיטוציעס ניט בלויז לויט זייער צוזאמענשטעל, נאר אויך לויט'ן מוזיקאלישן גייסט און אינהאלט.

ט) שאפן א אידעשן פראלעטארישן קונסט־טעאטער.

י) איינפירן סיסטעמאטישע עפענטלאכע לעקציעס און פארוויילונגען פאר'ן ברייטן ארבעטער־עולם אלס קעגן־גיפט צו די לעקציעס און פארוויילונגען, וואס ווערן פאראנשטאלטעט פון די בורזשואזע אינסטיטוציעס.

3) כדי דער ארבעטער־רינג זאל קענען דורכפירן זיינע גרויסע קולטורעלע אויפגאבן, זאל פאר דעם אויסגעטיילט ווערן א גענוגענדיקער פאנד פון זיין קאסע און

דורך ספּעציעלע שטייערן אויף די מיטגלידער, אַז עס זאָל קיינמאָל ניט זיין קיין אָפּהאַלט און מאַנגעל אין מאַטעריעלע מיטלען.

4) מיט אַלע געלדער פון קולטור־פאָנד זאָל פאַרוואַלטן דער בילדונגס דעפּאַרטמענט.

5) דער בילדונגס דעפּאַרטמענט זאָל אָנגעפירט ווערן פון אַזעלכע פאַך־לייט און קאָמפּעטענטע פּערזאָנען, וואָס שטייען אינגאַנצן אויפ'ן באָדן פון קלאַסנקאַמף און פון רעוואָלוציאָנערן מאַרקסיזם.

6) די גאַנצע קולטור־אַרבעט זאָל זיין צענטראַליזירט און ליגן אין די הענט פון נאַציאָנאַלן בילדונגס־דעפּאַרטמענט מיט אַלע זיינע נויטיקע אָפּטיילונגען.

7) ס'זאָל געשטיצט ווערן מאַטעריעל און גייסטיק יעדע וויכטיקע קולטורעלע אונטערנעמונג אין דער אַרבעטער־באַוועגונג סיי אין אַמעריקע און סיי אין אויסלאַנד.

דאָס איז ניט קיין פּאַרטיי־פּראָגראַם: דאָ רעדט זיך ניט וועגן שטיצן די אָדער יענע פּאַרטיי. דאָס איז אָבער אַן אַרבעטער־רינג פּראָגראַם, לויט וועלכן מ'האָט אים געפירט די ערשטע יאָרן פון זיין לעבן. עס איז אַן אַלגעמיין־פּראָלעטאַריש פּראָגראַם, וואָס אַנערקענט, אַז ס'איז דאָ קלאַסן אין דער היינטיקער געזעלשאַפט, אַז ס'קומט פאַר אַ קאַמף צווישן קלאַסן, אַז דער אַרבעטער־קלאַס איז אַ טויט־פיינט פון דעם קלאַס בורזשואַזיע, אַז דער אַרבעטער־רינג אַלס אַ הילף־און קולטור־אינסטיטוציע דאַרף געהערן דעם אַרבעטער־קלאַס און אַז די קולטור־אַרבעט פון אַרבעטער־רינג דאַרף העלפן אַנטוויקלען די גייסטיקע וואָפן פון פּראָלעטאַרישן קאַמף.

מיט אָט דעם פּראָגראַם זענען געקומען די לינקע. אָט דאָס האָבן זיי געוואָלט פאַרטיידיקן אַף דער קאָנווענשאָן.

זענען זיי גערעכט? קען מען דורכפירן אָט דאָס פּראָגראַם? וויל דאָס דער אַרבעטער־רינג? וויל דאָס די מערהייט פון דער קאָנווענשאָן? וואָס קענען אַרבעטער זאָגן קעגן אַזאַ פּראָגראַם?

די לינקע זענען געקומען קעמפן מיט גייסטיקע וואָפן. זיי האָבן געוואָלט קריטיקירן דעם וועג, אין וועלכן די איצטיקע פירערשאַפט האָט אָוועקגעפירט דעם אָרדען. זיי האָבן געוואָלט אָנווייזן אַן אַנדער וועג, וואָס איז נויטיק פאַר די אַרבעטער־מאַסן.

די אָפיציעלע פירער האָבן אָבער מורא געהאַט, אַז דאָס פּראָגראַם פון די לינקע זאָל פאַרטיידיקט ווערן אַף דער קאָנווענשאָן. די הערשענדע גרופּע האָט גע־

וואוסט, אַז אויב ס'קומט צו אַ שטרייט פון אידייען און ריכ־טונגען, האָט זי אַ קנאַפּן טשאַנס. די רעדל־פירער פון דער קאָנווענשאָן האָבן ניט געוואָלט דערלאָזן, אַז דאָס פּראָלעטאַ־רישע פּראָגראַם זאָל פאַנאַנדערגעוויקלט ווערן אין זיין גאַנ־צער ברייט. טאָמער וואָלט די גרויסע מאַסע מיטגלידער איינגעזען, וואָס די לינקע ווילן, וואָלט דאָס געווען אַ קלאַפּ פאַר'ן באַלעבאַטישן איינפלוס. די רעכטע טוער האָבן ניט געקענט דערלאָזן, אַז די באַליבטע בורזשואַזע עלעמענטן זאָלן געקריוודעט ווערן אינ'ם אַרבעטער־רינג. זיי האָבן טאַקע מורא געהאַט, אַז די באַלעבאַטישע אידן וועלן ווערן ברוגז. וואָס איז ווערט די גאַנצע רעכטע קאָמפּאַניע אָן דער הילף פון די באַלעבאַטישע אידן?

דער גאַנצער קאַמף אויף דער קאָנווענשאָן האָט זיך גע־פירט אַרום דעם פּונקט: זאָלן די לינקע עלעמענטן באַקומען אָדער זאָלן זיי ניט באַקומען די מעגלאַכקייט פאַנאַנדערצע־וויקלען דאָס פּראָלעטאַרישע פּראָגראַם? די לינקע האָבן גע־וואָלט דערהערט ווערן פון די אַרבעטער־מאַסן. די רעכטע האָבן אָנגעווענדט אַלע מיטלען צו זיכערן די באַלעבאַטישע דיקטאַטור.

מאַשין מעטאָדן אַף דער קאָנווענשאָן

פון דער ערשטער ביז דער לעצטער מינוט איז די קאָנ־ווענשאָן געפירט געוואָרן אַזוי, אַז מען זאָל פאַרשטאָפּן דאָס מויל פון די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן. אַלע זיצונגען ביז איינער זענען געווען געווידמעט דער אַרבעט פון פאַרשרייען די לינקע, פאַרטומלען דער מערהייט דעלעגאַטן די מחות, כדי מען זאָל ניט דערגיין צו ערנסטע פּראָגראַמאַטישע פראַגן.

„מיר האָבן ניט קיין פראַקציעס אינ'ם אַרבעטער־רינג". האָט מער ווי איינמאָל אויסגערופן דער געוועזענער פּאָרזיצער וויינבערג. אָבער יעדער איינער פון די באַריכט־אָפּגעבער האָט ניט אויפגעהערט צו דערציילן וועגן דעם קאַמף פון ריכ־טונגען, און די 250—260 לינקע דעלעגאַטן זיינען דאָך גע־זעסן אין זאָל און האָבן געבילדעט אַ גאַנץ סאָלידן בלאָק. וואָס־זשע האָט דאָס געהייסן: מיר האָבן ניט קיין פראַקציעס? עס האָט געהייסן, אַז די הערשנדע מאַשין וועט ניט דערלאָזן די לינקע אויפהויבן אַ קאָפּ, אַז מ'וועט זיי אונ־טערדריקן אַזוי, אַז מען זאָל גאָר זייער שטים ניט דערהערן.

מען דאַרף צוגעבן, אַז די מאַשין האָט געטאָן, וואָס זי האָט נאָר געקענט.

מ'האָט ניט אויסגעקליבן קיין איינציקן לינקן אין סעק־רעטאַריאַט, אין קרעדענשאַלס קאָמיטע און אין אַלע איבעריקע קאָנווענשאָן־קאָמיטעס. מ'האָט ניט גערופן קיין איינציקן לינקן צו זיין אַ ציילער. מ'האָט זיך באַוואָרנט, אַז אַ ראָל

קאָל זאָל מעגן פאָדערן נאָר אַ מערהייט פון דער גאַנצער קאָנוועגשאָן. דעם חבר קאַסטרעל און דעם חבר מאורים, וועלכע זענען אויסגעקליבן געוואָרן פאַר דעלעגאַטן פון זייערע ברענטשעס, האָט מען ניט צוגעלאָזט מיט׳ן אויסרייד, אַז זיי זענען מעמבערם עט לאַרדזש, דערפאַר ווען ס׳איז געקומען צום דעלעגאַט פון ברענטש 224, וועלכער איז פאַרשריבן (ענראָלט) פאַר אַ מיטגליד אין דער דעמאָקראַטישער פאַרטיי, האָט דער גענעראַל־סעקרעטער באַסקין דערקלערט, אַז ״דאָס איינציקע, וואָס די קאָנוועגשאָן קען טאָן, איז אויסשליסן אים מ אָ ר אַ ל י ש״, דאָס הייסט אַז ער מעג בלייבן אין זאָל און באַטייליקן זיך אין דער קאָנוועגשאָן, ווי יעדער אַנדערער דעלעגאַט. מ׳האָט דורכגעפירט אַזאַ טאַג־אָרדנונג, אַז ס׳איז ניט געווען קיין אַלגעמיינע דעבאַטן נאָך יעדן באַריכט און ס׳איז בכלל ניט געווען קיין דעבאַטן. ערשט אַפ׳ן אַכטן טאָג פון דער קאָנוועגשאָן, אַ פאָר שעה איידער מ׳האָט זי פאַרמאַכט, האָט מען באַוויליקט א י י ן ה אַ ל ב ע ש ע ה אַף אינטערפעלאַציעס וועגן דער טעטיקייט פון אַלע דעפאַרטמענטס אינ׳ם אַרבעטער־רינג פאַר דריי יאָר צייט. אַ פערטל מיליאָן דאָלאַר האָט אָפגעקאָסט די קאָנוועגשאָן דעם אַרבעטער־רינג, כדי די דעלעגאַטן זאָלן האָבן אַ האַלבע שעה צייט צו שטעלן פראַגן און קריטיקירן די פירונג פונ׳ם אָרדען צווישען איין קאָנוועגשאָן און דער צווייטער.

אויך די רעזאָלוציעס זענען דורכגעגאַנגען אַזוי גוט ווי אָן דעבאַטן. ווען די לינקע האָבן אויפגעהויבן אַ שטאַרקן פראָטעסט פאַר אַראָפשלינגען וויכטיקע רעזאָלוציעס, האָט מען אָנגעהויבן געבן דאָס וואָרט צוויי רעדנער פ אַ ר און צוויי — ק ע ג ן — אָפטמאָל אפילו נאָר איינעם פאַר און איינעם קעגן,—און די רעדנער האָבן באַקומען יעדערער צ ו פ י נ ף מ י נ ו ט. רעכנט מען צונויף אַלע פינף־מינוטיקע רעדעס מיט דער האַלבער שעה פאַר אינטערפעלאַציעס, וועט זיך קוים באַקומען גאַנצע דריי שעה פון דעבאַטן. דריי שעה אין אַ משך פון צען טעג! אַריבער טויזנט דאָלאַר פאַר יעדער מינוט פון דעבאַטן!

די איבעריקע צייט איז אַוועק אַף באַגריסונגען און באַריכטן. גאַנצע טעג, אַ סך טעג זענען אַוועקגעגאַנגען אַף באַגריסונגען. ס׳האָבן „באַגריסט“ פאַרטרעטער פון משוב זקנים׳ס, פון בית־יתומים׳ס, פון האָספיטאַלס, פון אַלע אַנדערע אַנשטאַלטן. ס׳האָבן באַגריסט אינסטיטוציעס און פערזאָנען. מ׳האָט גערעדט אָן אַ שיעור, גענודיעט אָן אַ סוף! אַף אַלצדינג איז געווען צייט, נאָר ניט אַף דעבאַטן. קיין דעבאַטן האָט מען ניט דערלאָזט. באַריכטן האָט מען אָפגעגעבן, אָבער קיין דעבאַטן וועגן די באַריכטן זענען ניט געווען. פאַקטיש האָט די קאָנוועגשאָן ניט געטאָן קיין שום אַרבעט. צו וואָס

האָט מען געדאַרפט האָבן אַזאַ טאַראַראַם, אויב מ'האָט ניט געטאָן קיין אַרבעט. די איינציקע, וואָס האָבן געדאַרפט האָבן די קאָנווענשאָן, זענען די אָפיציעלע רעדל־פירער, און געדאַרפט האָבן זיי זי, כדי צו באַקומען אַ שטעמפּל פון הסכמה אויף זייער קליינבירגערלאַכן פירונג.

די פירער פון דער קאָנווענשאָן האָבן געזען אָפּצוטיילן זיך פון די ברייטע מאַסן אַרבעטער־רינג מיטגלידער, פון די אַרבעטער־מאַסן בכלל. דער זאַל איז כסדר געווען באַוואַכט פון פּאָליציי און שפּיאָנען. פּאָליסלייט זענען געשטאַנען אין אונטן, אין אויף דער גאַלעריי, אין אינדרויסן בײַ דער טיר. שפּיאָנען האָבן געשווייבלט און געגריבלט אומעטום. אַ וואָך פון אויסגעפּרופּטע מאַשין־מענטשן איז געשטאַנען בײַ'ם טיר און דורכגעלאָזט נאָר געווינשטע, „בלאַגאָנאַדיאָזשנע“ מענטשן. אַריינגאַנג־בילעטן האָט מען פאַנאַנדערגעטיילט נאָר צווישן אייגענע מענטשן, אָבער אויך די, וואָס זענען געקומען מיט בילעטן, האָט מען געזיפּט דורך זיבן זיפּן. די גאַלערייעס זענען נאָכ'ן ערשטן טאָג כסדר געווען ליידיק. די פירער האָבן איינגעפירט עפּעס ווי אַ קריג־צושטאַנד אויף דער קאָנווענשאָן.

אַזוי האָט מען זיך באַוואָרנט פאַר פּראָלעטאַרישן איינפלוס.

די פראַגע פון באַגריסונג

אַרום דער פראַגע פון די לינקע צו האָבן אַ רעדנער, וואָס זאָל רעדן צו דער קאָנווענשאָן אינ'ם נאָמען פון דער „פרייהייט“ און דער וואָרקערס פּאַרטי, האָט זיך פאַנאַנדערגעפלאַקערט דער ערשטער שטרייט צווישן ביידע ריכטונגען אויף דער קאָנווענשאָן. דער רעדנער איז געקומען מיט אַ קרעדענשאַל פון דער „פרייהייט“ און דער אידעשער פעדעראַציע וואָרקערס פּאַרטי. דער שומר בײַ'ם טיר, איינער אַן אַלטער רעכטער מיט'ן נאָמען וואולף, האָט אים אַריינגעלאָזט אין זאַל. ווען ער איז צוגעקומען צו דער פּלאַטפאָרמע און דערלאַנגט זיין קרעדענשאַל, נאָך איידער דער פאָרזיצנדער האָט אים באַוויזן צו ענטפערן, האָט זיך מייער לאָנדאָן צו אים געוואָרפן שלאָגן. אין זאַל איז געוואָרן אַ שרעקלאַכער טומל. דעם פאָרטרעטער פון דער „פרייהייט“ האָט מען געבעטן, ער זאָל פאַרלאָזן דעם זאַל, דערביי האָט מען אים פאַרזיכערט, אַז די קרעדענשאַל קאָמיטע וועט באַטראַכטן זיין קרעדענשאַל.

שפּעטער האָט די קרעדענשאַל קאָמיטע אַריינגעטראָגן און די קאָנווענשאָן האָט אָנגענומען די פאָלגענדע רעזאָלוציע:

„די קרעדענשאַל קאָמיטע האָט ערהאַלטן אַ קרעדענשאַל פון דער אידעשער אָפּטיילונג פון דער „וואָר־

קערס פארטי" און פון דער צייטונג די „פרייהייט", פארלאנגענדיג, אז אלגין זאל צוגעלאזט ווערן צו באגריסן די קאנווענשאן אין נאמען פון די צוויי אויבנדערמאנטע קערפערשאפטן.

די קרעדענשאל קאמיטע, נאך א לענגערע דיסקורסיאן, האט אנגענומען וועגן דיזער אנגעלעגענהייט פאלגענדע רעזאלוציע:

1) נעמענדיג אין אנבאטראכט אז אלגין איז דער פירער פון א באוועגונג און א צייטונג, וועלכע האט זיך געשטעלט אלס איר הויפט אויפגאבע צו דיסקרעדיטירן און פאר'מיאוס'ען דעם ארבעטער-רינג אין די אויגן פון זיינע מיטגלידער און פון די ארבעטער, וועלכע דארפן ווערן די צוקונפטיקע מיטגלידער אין ארבעטער-רינג.

2) די צייטונג וועלכע ער פארטרעט, שטעלט פאר אין דער עפענטלאכקייט דעם ארבעטער-רינג אלס אן ארגאניזאציע פון סקעבס, פון באסעס, ריעל עסטייטניקעס און גראבע אלרייטניקעס, פון וועלכע יעדער ארבעטער דארף וייכן.

3) נעמענדיק אין אנבאטראכט, אז אין דער געשיכטע פון דער ארבעטער באוועגונג האט קיין שונא פון ארבעטער-רינג ניט געוואגט אזוי צו דיסקרעדיטירן און פארלוימדן אונזער ארגאניזאציע;

4) אין אנבאטראכט, אז אין די באריכטן פון דער קאנווענשאן ווידערהאלט זיין צייטונג די זעלבע שענדלאכע אטאקעס אף דעם ארבעטער-רינג, אף אלע אירע פירער און אקטיווע טוער, ווי אויך אף די דעלעגאטן פון דער איצטיקער קאנווענשאן;

5) און נעמענדיק אין אנבאטראכט, אז דער קאמף וואס זיין צייטונג און זיין פארטיי פירט אן, האט ניט אריינגעטראגן דעם גייסט פון מיינונגס-פארשידענהייטן, וועלכער איז געזונט אין ארבעטער ארגאניזאציעס, נאר האט אריינגעטראגן האס און ברידערלאכע שנאה—

באשליסט די קרעדענשאל קאמיטע, אז עס וואלט געווען דאס גרעסטע באליידיקונג פאר דער קאנווענשאן און פאר דער גרויסער צאל מיטגלידער פון ארבעטעררינג, אז דער פארטרעטער פון די דערמאנטע צוויי קערפערשאפטן זאל באגריסן די קאנווענשאן".

לאזנדיק אן א זייט דעם פיזישן אנפאל, וואס די פירער האבן קענען אים נ י ט פראטעסטירט און נ י ט געגעבן לאנדאן'ען קיין אויסרייד פאר אים, וואס דאס הייסט, אז ווי האבן זיך אידענטעפיצירט מיט לאנדאן'ס האנדלונג און דערמיט באוויזן די נידעריקייט פון זייער קולטור-שטאנד, איז כדאי צו באמערקן, אז דער איינציקער חטא, וואס די

אָפיציעלע רעדל־פירער געפינען סיי אין דער „פייהייט“, סיי
אין דער וואָרקערס פּאַרטי, איז קריטיק קעגן די
איצטיקע פירער. עס פאַרשטייט זיך, אַז זיי רופן
דאָס „דיסקרעדיטירן און פאַרמיאוס'ן דעם אַרבעטער־רינג“.
עס פאַרשטייט זיך, אַז זיי מאַכן דעם אָנשטעל, אַקוראַט ווי
דער שרייבער פון אָט די שורות האָט אָנגערופן דעם גאַנצן
אַרבעטער־רינג „אַן אָרגאַניזאַציע פון סקעבס, פון באָסעס,
פון ריעל עסטייטניקעס און גראָבע אָלרייטניקעס“. דאָס איז
באַ זיי אַזאַ מיטל פון פּאָלעמיק. דער לעזער, וואָס האָט דורכ־
געלייענט אָט די בראָשור, וועט מוזן איינזען, אַז ניט דעם
אַרבעטער־רינג אַלס גאַנצן האָבן מיר געקריטיקירט,
נאָר די אָפיציעלע פירערשאַפט ,וואָס האָט זיך געשטעלט אַפ'ן
צד פונ'ם בורזשואַזן, באַלעבאַטישן פליגל און פירט דורך
זיינע פאַרשלאַגן. אָבער אפילו די ערגסטע צווישן דער רעכ־
טער קליקע האָבן ניט געקענט אָנווייזן קיין אַנדער חטא אַף די
פאַרטרעטער פון דער פּאַרטיי, נאָר אַז זיי דיסקרעדי־
טירן און פאַרלוימדן — דאָס הייסט זיי פירן
אָן אַ שאַרפע קריטיק קעגן געוויסע חסרונות אין
דער פאַרוואַלטונג פון דעם אָרדען.

איז אויב אַזוי, פרעגט זיך אַ פראַגע: פאַרוואָס
האָט דער „פאָרווערטס“ יאָ געמעגט
שיטן שוועבל און פעך אַפ'ן לינקן
טייל פונ'ם אַרבעטער־רינג, און פאַר־
וואָס האָט די „פרייהייט“ ניט גע־
טאָרט קריטיקירן און פאַרדאַמען די
רעכטע?

עס קעמפן צוויי לאַגערן, צווייערליי סאָציאַלע קרעפטן
אינ'ם אַרבעטער־רינג: דער רעכטער און דער לינקער פליגל.
ביידע זיינען טיילן פונ'ם אַרבעטער־רינג; ביידע האַלטן
אוים דעם אַרבעטער־רינג מיט זייערע מיטלען; ביידע האָבן
אַ געזעצלאַך רעכט אַף זייערע פּאָליטישע אנשויאונגען און
אַף זייערע פּלענער וועגן דער טעטיקייט פון דעם אָרדען. איין
פּאָליטישע ריכטונג — די קליינבירגערלאַך־רעפאָרמיסטישע,
פאַרטראָטן דורך'ן „פאָרווערטס“, הערט ניט אויף צו באַ־
הויפּטן, אַז דער לינקער טייל פונ'ם אַרבעטער־רינג איז אַ
„באַנדע פון שטערער און ברעכער“, פון גנבים און אויס־
וואורפן און וואָס אין דער קאָרט. אַן אַנדער פּאָליטישע ריכ־
טונג—די קאָמוניסטיש־פּראָלעטאַרישע, פאַרטראָטן דורך דער
„פרייהייט“, באַשולדיקט די רעכטע אין קליינבירגערלאַכקייט,
אין אָפּזאָג פון פּראָלעטאַרישע אידעאַלן, אין פאַרשוועכן דעם
פּראָלעטאַרישן נאָמען פונ'ם אַרבעטער־רינג. איין ריכטונג
און צייטונג—דער „פאָרווערטס“—באַקומט די פולע פריי־
הייט צו צושפּרייטן זיך אַף דער קאָנווענשאָן און אָנצופילן

זי פּיט'ן איבלדיקן ריה פון זייער באַלעבאַטישער פּעטקייט.

די צווייטע ריכטונג און צייטונג ווערט ניט דערלאָזן צו זאָגן אַ וואָרט אַף דער קאָנווענשאָן.

וואָס הייסט דאָס? די באַאמטע האָבן דערמיט גאַנץ אָפן דערקלערט, אַז זיי האַלטן זיך פאַר באַאַמטע נאָר פון זייערע געטרייע און ניט פון די, וואָס קריטיקירן. די פירער האָבן געלאָזט וויסן אַזוי קלאָר ווי נאָר מעגלאַך, אַז די צוואַנציק—פינף און צוואַנציק טויזנט מיטגלידער פון דעם אַרבעטער־רינג, וואָס די „פרייהייט“ איז זייער צייטונג און די וואָרקערס פּאַרטיי זייער פירערין, זענען בא זיי ניט פאַררעכנט פאַר מיטגלידער פונ'ם אַרבעטער־רינג און האָבן אין אים קיין רעכט ניט. וואָס פאַר אַ וואונדער, אויב די לינקע וואָלטן ניט געקוקט אַף די באַאמטע, ווי אַף זייערע פּאַרטרעטער?

ווער שפּאַלט דעם אַרבעטער־רינג? מאָראַליש האָבן די וויינבערגס, דינערשטיינס, באַסקינס און קאַהאַניוקעס געשפּאָלטן דעם אַרבעטער־רינג אַף דער קאָנווענשאָן דערמיט, וואָס זיי האָבן דערקלערט, אַז די לינקע זענען רעכטלאָז.

„וועמען וויל ער דאָ באַגריסן?“ — האָט אַ רעכטער רעדנער געפרעגט. „די דעלעגאַטן, וועלכע ער האָט אָנגערופן „כאַמעס“, אָדער די קאָנוועשאָן אַלס אַ גאַנצע, אַף וועלכער ער האָט געשריבן, אַז עס געפינען זיך צווישן זיי באָסעס און אָלרייטניקס און פאַרטרעטער פון דעם טשיימבער אָוו קאַמערס?“ דעם פראַגע־שטעלער איז גאָר ניט איינגעפאַלן, אַז ניט יעדער באַגריסער איז מחויב צו לויבן. ער האָט ניט געהערט וועגן דעם, אַז פאַרטרעטער פון אַנדערע אָרגאַניזאַציעס, ווען זיי קומען ריידן אַף אַ פּאַרטיילאָזער קאָנוועשאָן, דאַרפן זיי אויסדריקן דעם קוק פון זייער אָרגאַניזאַציע און די פאָדערונג, וואָס זייער ריכטונג שטעלט דער פאַרזאַמלונג.

אגב זאָל באַמערקט ווערן, אַז די אַנאַרכיסטן האָט מען אַף דער קאָנוועשאָן יאָ אַנערקענט אַלס גרופּע, און די מעלדונגען פון דער גרופּע האָט מען דערלויבט לייענען פון דער פּלאַטפאָרמע. דאָס הייסט, אַז פּרינציפּיעל האָט די קאָנוועשאָן יאָ אַנערקענט די עקזיסטענץ פון פּאָליטישע גרופּן.

לינקע לאָזן זיך ניט טעראָריזירן

די רעדל־פירער האָבן באַשלאָסן צו מאַכן די לינקע פאַר „לישאָן פּראָוו“—פאַר רעכטלאָזע דעלעגאַטן. אָבער ניט אומזיסט זענען די לינקע ענטוועדער קאָמוניסטן אָדער סימפּאַטייזער פון קאָמוניזם. קאָמוניסטן ווייסן, אַז רעכט ערהאָבערט מען, אַנערקענונג דערשלאָגט מען זיך דורך קאַמף. די לינקע האָבן ניט געהאַט קיין אַנדערע

ברירה, נאָר זיך נעמען צום קאמף. אין א פאַרזאַמלונג פון איבער טויזנט מענטשן, וואו ס'איז שטענדיק א טומל, ווי אף א מאַס־מיטינג, איז פאַר זיי ניט געבליבן קיין אנדער ברירה, ווי אָבסטרוקציע: ניט לאָזן דער קאָנווענשאָן אָנגיין מיט דער ארבעט, ביז מ'האָט ניט אויסגעהערט, וואָס זיי האָבן צו זאָגן.

די דאָזיקע מעטאָדע האָבן זיי אָנגעווענדט עטלאכע מאָל: ווען זיי האָבן אריינגעבראכט א דעקלאַראַציע פון דעם לינקן פליגל, ווען מ'האָט געגעבן דאָס וואָרט א רעדנערין צו בעטן הילף פאַר די ארעסטירטע אין סאָוועט־רוסלאַנד און ווען מ'האָט אריינגעבראכט א רעזאָלוציע צו פּראָטעסטירן קעגן דער סאָוועט־רעגירונג דערפאַר, וואָס זי פארפאָלגט „סאָציאַליסטישע" קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן. אין איינצקע פאַלן האָט די אָבסטרוקציע געדויערט א גאַנצע שעה. די דעמאָנסטראַנטן האָבן געוואוסט, אז זיי שטעלן איין זייערע זייטן: די רעכטע האָבן זיך אָפּט געוואָרפן שלאָגן, מ'האָט נאָכאַנאַנד געסטראַשעט מיט פּאָליציי. אָבער דאָס האָט ניט אָפּגעשראָקן די לינקע פון צו באשטייען אף זייערע רעכט. דער רעזולטאַט איז געווען, אז די מאשין האָט זיך געמוזט רעכענען מיט דעם לינקן פליגל: מ'האָט געפירט אונטערהאנדלונגען מיט דער פירנדיקער גרופּע פון די לינקע דעלעגאַטן, מ'האָט געמוזט אויסהערן די דעקלאַראַציע, מ'האָט באַ יעדער וויכטיקער רעזאָלוציע געגעבן דאָס וואָרט איינעם אָדער צוויי רעדנער פון די לינקע לויט זייער אייגענער אויסוואַל. ווען ס'איז געקומען צו דער רעדנערין, וואָס האָט געזאָלט בעטן געלט פאַר די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן פון סאָוועט־רוסלאַנד, האָט דער לינקער פליגל זי ניט געלאָזט ריידן—און זי האָט טאַקע איר רעדע ניט געהאַלטן.

די דעקלאַראַציע איז געווען אַן ענטפער אף דער טעראָריסטישער ארויסטרעטונג קעגן דעם פאַרטרעטער פון דער „פרייהייט" און וואָרקערס פּאַרטי און לייענט זיך אזוי:

„צו דער 25־יאָריקער קאָנווענשאָן פון ארבעטער־רינג.

„פריינט דעלעגאַטן: מיר, די לינקע דעלעגאַטן צו דער 25־יאָריקער יובילייַ קאָנווענשאָן פון אונזער א. ר., ווילן פאַרצייכענען אונזער שאַרפסטן פּראָטעסט קעגן דער אונערהערטער האַנדלונג פון דער רעכטער מאַיאָריטעט וועלכע האָט באַרויבט דעם פאַרשטייער פון דער קאָמוניסטישער און לינקער באוועגונג פון דעם רעכט צו אַדרעסירן די קאָנווענשאָן.

די אויפפירונג פון דער רעכטער מאַיאָריטעט און פון זייערע פירער איז געווען אין שאַרפן ווידערשפּרוך צו דער לאַנגיאָריקער טראַדיציע פון א. ר., וועלכע האָט געהייליקט דעם פּרינציפּ פון אָפענע טירן פאַר אַלע טיילן און ריכטונגען אין דער ארבעטער באוועגונג. דאָס פאַרבאָטן ח. אַלגין'ען צו

באַגריסן די יובּיליי־קאָנווענשאָן איז אַ פאַרלעצונג פון דעם סאַמע עלעמענטאַרסטן רעכט וואָס די קאָנסטיטוציע גיט יעדן טייל פון דער מיטגלידערשאַפט פון אָרדען.

צום ערשטן מאָל ניט נאָר אין דער געשיכטע פון אַרבעטער־רינג, נאָר פון דער גאַנצער אידעשער אַרבעטער־באַוועגונג, איז פאַרמאַכט געוואָרן די טיר פון אַ גרויסער, אומפּאַרטייאישער אַרבעטער־אָרגאַנזאַציע פאַר אַ פאָרשטייער פון אַ באַוועגונג, וואָס פאַרמאָגט אפילו לויט די ציפערן פון דער אָפיציעלער פירערשאַפט, קרוב צו אַ דריטל פון אַלגעמיינער צאָל מיטגלידער פון דער אָרגאַניזאַציע. דערמיט איז געגעבן געוואָרן אַן עפנטליכער פּאַטש אין פּנים ניט נאָר אונז, לינקע דעלעגאַטן, נאָר אויך די טויזנטער און טויזנטער מיטגלידער פון א. ר., וועלכע מיר פאַרטרעטן.

צו אונזער שאַנד איז דער א. ר., אונזער אָרדען, געוואָרן לעצטנס דער אויסגעשפּראָכענער ווערקצייג און וואָפן אין די הענט פון דער רעכטער פירערשאַפט אין דער אידעשער אַרבעטער־באַוועגונג. דער א. ר., וועלכער איז באַשאַפן געוואָרן מיט גרויסער, אָפּערוויליגער אַרבעט פון אַלע טיילן פון דער באַוועגונג און וועלכער איז לויט זיין סאַמע וועזן אַן אויסער־פּאַרטייאישע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציע פאַר קעגנזייטיקער הילף, פריינדליכקייט און סאָציאַליסטישע געזעלשאַפטלעכקייט, איז אַוועק באַרג אַרונטער פון זיינע גרונד־פּרינציפּן נאָך פיל ערגער פון אַנדערע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס. אַנשטאָט אויפצוהאַלטן זיינע טראַדיציעס פון אומפּאַרטייאישקייט און טאָלעראַנץ, האָט די רעכטע פירערשאַפט געגעבן אַ ביישפּיל פון ענגהערציקייט, אונטאָלעראַנץ און טעראָר קעגן פּאָליטישע געגנער. אין דעם הינזיכט איז דער א. ר. צו אונזער גרויסן ווייטאָק אַוועק אַ סך ווייטער ווי די גרויסע יוניאָנס, צום ביישפּיל, וועלכע, כאָטש זיי זענען דאָמינירט פון רעכטע פירער, האָבן זיי פונדעסטוועגן קיינמאָל ניט געוואגט פאַרבאָטן אַ באַגריסונג פון דער קאָמוניסטישער און לינקער באַוועגונג. די סקאַנדאַליעזע האַנדלונג לעצטן דינסטאָק האָט ניט קיין גלייכן צו זיך אין דער געשיכטע פון דער אידעשער אַרבעטער־באַוועגונג אָדער פון וועלכן עס איז טייל פון איר.

ח' אָלגין איז געקומען מיט די קרעדענשעלס פון דער אידעשער פעדעראַציע וואָרקערס פּאַרטי און „פרייהייט“. ביידע קערפּערשאַפטן שטעלן מיט זיך פאָר אַ גרויסן און באַדייטנדן טייל פון דער גאַנצער אידעשער אַרבעטער־באַוועגונג. זיי מוזען זיין גלייכבאַרעכטיקט אין אונזער אָרדען מיט די איבעריקע פון דער אַרבעטער־באַוועגונג. די „פרייהייט“ איז אַן אַרבעטער צייטונג אין שענסטן און בעסטן זינען פון וואָרט. זי ווערט אויסגעהאַלטן פון טויזנטער און טויזנטער אַרבעטער. זי פירט דעם קאַמף פון דער קלאַסנבאַ־

וואוסטזיניקער אַרבעטערשאַפט פאַר דער ענטגילדיקער באַפרייאונג. זי האָט אַ סך איבערגעגעבענע פריינט און אָנהיינגער אין א. ר. דאָס זעלבע איז ריכטיק בנוגע דער וואָרקערס פאַרטי. די קאָנווענשאָן האָט אַף קיין איין מינוט ניט געטאָרט אפילו דערלאָזן קיין פראַגע וועגן צולאָזן אָלגינ׳ען. שוין ניט רעדענדיק וועגן די ווילדע גוואַלדן און זידלערייען וואָס האָבן זיך געשאָטן פון פילע רעכטע דעלעגאַטן.

מיר ווילן אויך ציען די אויפמערקזאַמקייט פון דער קאָנווענשאָן צו דער געמיינער אויפפירונג פון דעם ליגעל אַדווייזער פון אונזער אָרדען. מיר דריקן אויס אונזער טיפסטע ענטריסטונג קעגן דעם ברוטאַלן אָנפאַל וואָס עקס־קאָנגרעסמאַן מייער לאָנדאָן האָט געמאַכט אויפ׳ן פאָרשטייער פון דער לינקער באַוועגונג ווען ער איז צוגעקומען צו דער פלאַטפאָרם מיט׳ן קרעדענשעל אין האַנט. אַזוינס האָט נאָך ניט פאַסירט אַף קאָנווענשאָנס פון אַרבעטער־רינג. מיר דריקן אויס דעם פאַרלאַנג פון אַלע לינקע מיטגלידער אין א. ר. און פאָדערן, אַז די קאָנווענשאָן זאָל אים באַשטראָפן. באַאַמטע פון אָרדען דאַרפן דינען פאַר אַ ביישפיל פאַר דער ברייטער מיטגלידערשאַפט. דער ליגעל אַדווייזער האָט געגעבן אַ מוסטער פון ווילדער חוצפה און טעראָר. דערפאַר דאַרף ער באַשטראָפט ווערן.

מיר קענען זיך ניט העלפן אויסצודריקן אונזער טיפע איבערצייגונג, אַז דער אויסברוך דעם דינסטיק איז דער רעזולטאַט פון דער גאַנצער אומגעזעצלאַכער און פאַרברעכערישער פאָליטיק וואָס די רעכטע פאַרוואַלטונג פירט אין א. ר. דאָס איז די פרוכט פון דעם צושטערונגס־גייסט, וואָס זי האָט אַריינגעטראָגן אין אונזער אַלעמענ׳ס אָרדען.

מיר באַטראַכטן די אויפפירונג פון די רעכטע דעלעגאַטן דינסטיק פאַר אומדערלאָזבאַר. זיי האָבן באַפלעקט דעם נאָמען פון א. ר. אַלס פראָטעסט פאַרלאָזן מיר אַלע דעמאָנסטראַטיוו די זיצונג פון דער קאָנווענשאָן אַף אַ האַלבע שטונדע צייט".

קעגן דער האַלטונג פון דער אָפיציעלער פירערשאַפט האָבן די לינקע אויסגעדריקט זייער פראָטעסט אין אַ רעזאָלוציע, וועלכע די מאַשין האָט, פאַרשטייט זיך, אפילו ניט געבראַכט פאַר דער קאָנווענשאָן:

דער טעראָר פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

„די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע אין איר קאַמף קעגן די לינק־געשטימטע עלעמענטן אין אַרבעטער־רינג האָט אָנגענומען אַזעלכע מיטלען, וואָס זענען קעגן די פרינציפן און טראַדיציעס פון אַרבעטער־רינג און ווירקן זייער דעמאָ־

ראַליזירנדיק אַף דער ווייטערדיקער אַנטוויקלונג פון אונזער אַרבעטער־אָרדען.

די געשיכטע פון אַרבעטער־רינג איז רייך מיט קאַמפן, ווי יעדע לעבעדיקע אָרגאַניזאַציע.

אין פאַרשיידענע צייטן האָבן אפילו די קאַמפן אָנגענומען אַ גאַנץ ערנסטן כאַראַקטער, אָבער קיינמאָל איז ניט פּראַקטיצירט געוואָרן אַזאַ שרעקלאַכער טעראָר, ווי עס ווערט אָנגעווענדעט אין די לעצטע דריי יאָר מצד דער פאַרוואַלטונג.

גאַנצע דיסטריקט און סיטי קאָמיטעס ווערן אויפגעלייזט, ברענטשעס ווערן געשפּאָלטן און אויפגעלייזט פאַר דעם איינציקן חטא, וואָס זיי שטיצן אַמאָל די לינקע באַוועגונג אָדער וואַגן צו קריטיקירן די פאַרוואַלטער.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע האָט פּאַקטיש צוגעמאַכט די טירן פון אַרבעטער־רינג פאַר לינק געשטימטע אַרבעטער. גאַנצע ברענטשעס, צענדליקע און צענדליקע יחידים זענען צוריקגעוויזן געוואָרן פון אַרבעטער־רינג פאַר דעם איינציקן חטא, וואָס זיי זענען אין סימפּאַטיע מיט דער לינקער באַוועגונג.

צענדליקע און צענדליקע אַקטיווע אַלטע מיטגלידער, מיטגלידער וואָס האָבן געבויט די אָראַגניזאַציע, זענען אַרויסגעשטויסן געוואָרן פון דער אָרגאַניזאַציע, זענען געשטעלט געוואָרן מחוץ למחנה פאַר דעם איינציקן חטא, וואָס זיי האָבן געוואַגט צו קריטיקירן די פאַרוואַלטונג און אָנווייזן, אַז זי האַנדלט ניט אין די בעסטע אינטערעסן פון דער אָרגאַניזאַציע.

די קאָנסטיטוציע פון אַרבעטער־רינג גיט דאָס רעכט דער נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע צו מאַכן „מעמבערס עט לאַרדזש„. דער פּונקט אין דער קאָנסטיטוציע איז געשאַפן געוואָרן פאַר פּאָליטישע אָדער עקאָנאָמישע סקעבס און בכלל פאַר אומגעווינשטע עלעמענטן. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע באַנוצט זיך מיט דעם פּאַראַגראַף אין דער קאָנסטיטוציע און באַזייטיקט צענדליקע מיטגלידער פון דער אָרגאַניזאַציע, מאַכנדיק זיי פאַר מעמבערס עט לאַרדזש.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע מיט דער הילף פון דער נאַציאָנאַלע באָארד אַף דירעקטאָרס, האָט אפילו אַליין אויסגעטייטשט דעם פּונקט אין דער קאָנסטיטוציע, אַז „מיטגלידער עט לאַרדזש” פאַרלירן אַלע פּאָליטישע רעכטן אין דער אָרגאַניזאַציע, קאָנען ניט זיין פאַרטראָטן צו קיין נאַציאָנאַלע אָדער לאָקאַלע קאָנפערענצן, טאָרן אפילו ניט זיין קיין לאָקאַלע מיטגלידער אין ברענטשעס.

די 25־יערלאַכע יובילעאום קאָנווענשאָן פאַרזאַמלט פון 3טן ביז׳ן 9טן מאַי אין סטאַר קאַסינאָ האָל, ניו יאָרק, דירעקט אויס איר אומצופרידנקייט מיט אַזעלכע טעראָריסטישע מע־

טאָרן מצד דער געוועזענער נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע און פאָדערט אויף די קומענדע נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע אַפּצושטעלן אַזעלכע מעטאָדן פון קאַמף.

רעאָרגאַניזירן אַלע אויפגעלייזטע סיטי און דיסטריקט קאָמיטעטן, רעאָרגאַניזירן אַלע אויפגעלייזטע בּרענטשעס, רעאינסטייטן אַלע „מיטגלידער עט לאַרדזש“, וואָס זענען באַשטראָפט געוואָרן פאַר זייערע פּאָליטישע איבערצייגונגען אָדער פאַר זייער וואַגן צו קריטיקירן דער פירערשאַפט, בכלל געפינען וועגן און מיטלען, אַז אַלע עלעמענטן אין אַרבעטער־רינג פון אַלע שאַטירונגען און ריכטונגען, אויב זיי גלויבן נאָר אין דעם פּרינציפּ פון קלאַסנקאַמף, זאָלן קענען געמיינשאַפטלאך אַרבעטן און ווירקן אין אַרבעטער־רינג.

דער סך־הכל

נעמט אַוועק דאָס וואָרט „סאָציאַליזם“, וואָס די אָדער יענע רעדנער האָבן אויס געוואוינהייט אַמאָל געלאָזט פאַלן אַף דער קאָנווענשאָן, — אַ וואָרט, וואָס האָט זיך, אגב, זעלטן געלאָזט הערן באַ די אָפיציעלע פירער און וואָס האָט קיין זין ניט, אויב מען פאַרבינדט עס ניט מיט טאַטן; נעמט בכלל אַוועק דעם פּוץ פון ווערטער, וואָס מ'האָט מיט אים געגודיעט אין אַ משך פון דריי פערטל קאָנווענשאָן און וואָס מ'האָט אים געדאַרפט האָבן אַף צוצודעקן די גייסטיקע אָרימקייט און שפלות; נעמט אַוועק די שאָלעכץ און קוקט אַריין אין תוך, אין דעם אויפטו פון דער קאָנווענשאָן און פרעגט זיך: צו וואָלט אַ באַלעבאַטישע קליינבירגערלאַכע אָרגאַניזאַציע געהאַנדלט אַ סך אַנדערש, אייידער די פירער האָבן געצוואונגען דעם אַרבעטער־רינג צו האַנדלען צו זיין 25־יאָריקן יוביליי־אום?

זאָל דאָ, פאַרבייגייענדיק, באַמערקט ווערן, אַז דאָס לײדיקע וואָרט סאָציאַליזם איז גאָר ניט אַזוי פרעמד דער בורזשואַזיע, אויב מען באַפרייט עס נאָר פון פּאָליטישן אינהאַלט. איז דאָך דאָ אין פראַנקרייך אַ בורזשואַזע פּאַרטיי, וואָס רופט זיך „ראַדיקאַל־סאַציאַלע“. האָבן דאָך די אַנטיסעמיטן אין עסטרייך זיך גערופן „קריסטליך־סאָציאַלע“. געפינען זיך דאָך אַף דער אידעשער גאַס טויזנטער קרעמער, פּעדלערס, ריעל עסטייטניקעס, פּאַבריקאַנטלאַך, רייכע אַדוואָקאַטן און דאָקטוירים, וואָס באַרימען זיך, אַז זיי האָבן אַמאָל געהערט צו דער „עס פּי“ און האַלטן זיך נאָך איצט אויך פאַר גאַנצע סאָציאַליסטן,—וואָס דאָס שטערט זיי ניט גאַנץ נש'קשה'דיק עקספּלואַטירן די אַרבעטער און אָנגעשטעלטע און זיין אַ גוטע שטיצע דער קאַפּיטאַליסטישער

אָרדנונג. אַזוי אַז אפילו דאָס וואָרט „סאָציאַליזם“, ווען עס ווערט געברויכט פון אַזוינע מענטשן, ווי די קאַהאַניסטישע יונגען, האָט ניט געקענט דערשרעקן די „שיינע באַלעבאַטים“, וועגן וועלכע י. באַסקין רעדט מיט אַזאַ דרך־ארץ.

אָבער סוף כל סוף זענען דאָך ניט די ווערטער וויכטיק, נאָר די טאַטן. וואָס זענען דאָס פאַר טאַטן? מיר האָבן שוין געזען די באַהאַנדלונג פון דער קולטור־פראַגע, וואָס דאָס דאַרף זיין דער נערוו פון דעם אַרבעטער־רינג. מיר האָבן אויסגעפונען, אַז די קליינבירגער אָדער אפילו די „שיינע באַלעבאַטים“ פונ׳ם אַרבעטער־רינג קענען ניט האָבן קיין טענות קעגן אַזאַ פאַרהאַנדלונג. אין אַלע איבעריקע פרטים האָט די קאָנווענשאָן אויפגעטאָן פונקט אַזוי ווייניק, אָבער דאָס ווייניקע איז אַלץ געווען פון אַזאַ סאָרט, וואָס האָט געדאַרפט באַפרידיקן די באַלעבאַטישע עלעמענטן.

מ׳האָט זיך געוואָרפן מיט געלט—אַ צו להכעיס די לינקע. מ׳האָט אַסיגנירט געלט דעם אויסלענדישן „אָרט“, דער „אָזע“. מ׳האָט אַסיגנירט געלט אפילו דעם „האַיאַס“, כאָטש יענער איז געשטאַנען אונטער אַ קלאַגע! ס׳האָט זיך קעגן אים געפירט אַן אונטערזוכונג—און בכלל האָט ער גענוג געלט און טוט כמעט גאָרניט קיין אַרבעט. מ׳האָט אַסיגנירט געלט דעם „ניו לידער“ און דער בונדישער „פאָלקסצייטונג“ אין וואַרשא, צוויי אָרגאַנען, וועלכע קעמפן קעגן די רעוואָלוציאָנערן־קאָמוניסטן, צו דער גרויסער צופרידנקייט פון דער בורזשואַזיע. מ׳האָט אָנגענומען אַ פּראָטעסט־רעזאָלוציע קעגן דער באַשריינקונג פון אימיגראַציע און קעגן דעם פּלאַן צו רעגיסטרירן אימיגראַנטן. אַ באַלעבאַטיש־אידישע קאָנווענשאָן וואָלט ניט געקענט האַנדלען אַנדערש.

אָבער ניט דערמיט אַליין האָט די קאָנווענשאָן דערפילט דעם וואונש פון דעם באַלעבאַטישן פליגל. איר הויפּט־אַרבעט איז געווען — באַפאַלן און באַקעמפן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער איבער דער גאַנצער וועלט, דערהויפּט אין אַמעריקע און ספּעציעל אין די רייען פונ׳ם אַרבעטער־רינג.

„שניידערוקעס! שוסטערוקעס! חזרים! רעוואָלוציאָנערע פּסיכאָפּאַטן!“ — האָט מייער לאָנדאָן געשריגן אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן, ווען אַ טייל פון די פאַרזאַמלטע אַרבעטער האָבן געגומען פאָדערן אַ קאָמוניסטישן רעדנער. אין אָט דער שפּראַך האָט זיך אויסגעדריקט די באַציאונג פון דער רעכטער פירערשאַפט צו דער פּראָלעטאַרישער מאַסע בכלל, צו די קעמפערשע, רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן בפרט. אָט די באַציאונג איז, ווי אַ רויטער פאָדים, דורכגעגאַנגען דורך דער גאַנצער אַרבעט פון דער רעכטער מאַשין אויף דער קאָנווענשאָן.

ס'איז ניט געווען קיין איינציקער באַריכט, וואָס זאָל ניט אָנפאַלן אַף די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער, זייער פאַרטיי, זייער פרעסע, זייערע פירער. ס'איז ניט געווען קיין איינציקער ציימונגס־אַרטיקל, קיין איינציקע אינטערוויו, וואָס זאָל ניט שיטן קיין שוועבל און פעך אַף די אידעאַלן פון דעם רעוואָלוציאָנערן אַרבעטער־קלאַס און אַף דער איינציקער פראָלעטאַריש־פויערשער רעפּובליק אין דער וועלט. זייט זיכער: קיין פאַרטרעטער פון קאַפּיטאַליסטישע אינטערעסן, קיין „שיינער איד" און „חשוב'ער באַלעבאָס" וואָלט ניט געקענט טאָן אָט די העץ־אַרבעט מיט מער ביטערקייט און מיט גרעסערער עקשנות, איידער דאָס האָט געטאָן די רעכטע קליקע אַף דער קאָנווענשאָן.

די באַלעבאַטישע עלעמענטן מעגן זיך רייבן די הענט מיט פאַרגעניגן: מ'האָט געטאָן פאַר זיי די אַרבעט בשלמות.

דער אָנפאַל אַף די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער האָט געפונען זיין קאָנצענטרירטן אויסדרוק אין 4 רעזאָלוציעס:

1) רעזאָלוציע קעגן דער וואָרקערס פאַרטיי און דער „פרייהייט".

2) פּראָטעסט קעגן סאָוועט־רוסלאַנד פאַר אַרעסטירן „סאָציאַליסטן".

3) רעזאָלוציע „וועגן דיסציפּלין אין אַרבעטער־רינג".

4) רעזאָלוציע אויסצושטרייכן פונ'ם רעקאָרד די דעקלאַראַציע פון די לינקע, וואו עס רעדט זיך וועגן מייער לאָנדאָן.

ריידנדיק פ אַ ר דער פּראָטעסט רעזאָלוציע קעגן סאָוועט־רוסלאַנד, האָט איינער כאַנין געזאָגט: ווי אַזוי קענען מיר פאָדערן די באַפרייאונג פון פּאָליטישע דאָ אין אַמעריקע אָדער אין אַנדערע לענדער, ווען אין לאַנד, וואָס קליימט צו זיין אַ סאָציאַליסטישע, שמאַכטן פרייהייט־קעמפער אין טורמע? ' דער דאָזיקער רעדנער האָט ניט באַמערקט, ווי אַזוי ער האָט זיך אַוועקגעשטעלט אַפ'ן בורזשואַזן שטאַנדפּונקט: דאָס לאַנד פון די סאָוועטן און די לענדער פון קאַפּיטאַליסטישער דיקטאַטור זענען בײַ אים אַלץ איינס; די קעמפער קעגן דער פּראָלעטאַרשער רעגירונג זענען בײַ אים חשוב'ע מענטשן, וואָס יעדער פּראָגרעסיסט דאַרף פאָדערן זייער באַפרייאונג. מיט דערזעלביקער לאָגיק קען מען פרעגן: ווי קענען אַרבעטער פאָדערן, אַז די פּאָליציי זאָל ניט שטערן די סטרייקער, ווען די סטרייקער שטערן די סקעבס צו טאָן אַרבעט אין די שעפּער? די דאָזיקע טענה הערט מען אָפט אין די רייען פון די באָסעס אין דער צייט פון אַ סטרייק. אַף דער קאָנווענשאָן פונ'ם אַרבעטער־רינג האָט מען די טענה אַוועקגעשטעלט קעגן דער סאָוועט־רעפּובליק פאַר ניט דער־

לאָז די „פרייהייטס־קעמפער" צו „באפרייען" דאָס לאַנד פון פּראָלעטארישער דיקטאטור.

פרייט זיך, „שיינע באלעבאטים!" די קאָנווענשאָן־מאשין האָט געארבעט פאר אייך!

די רעזאָלוציע „וועגן דיסציפלין אין ארבעטער־רינג" לייענט זיך אזוי:

„אין אנבאטראכט, אז אין ארבעטער־רינג זענען די לעצטע צייטן פאָרגעקומען פילע פאסירונגען פון פארברעכן די דיסציפלין און פון אזא אונגעהערטן כאראקטער ווי גרינדן אַקציאָנס קאָמיטעס, וועלכע האָבן זיך געשטעלט אַלס זייער אויפגאבע צו ארבעטן קעגן די אָנגענומענע באשלוסן פון די געזעצלאכע ארבעטער־רינג קאָנפערענצן, קאָנווענשאָנס און רעפערענדומס, ווי אויך צו פארשפרייטן פארשיידענע אינסינואציעס און בלבולים וועגן די פארוואלטנדע קאָמיטעס און וועגן דעם ארבעטער־רינג אַלס אַ גאנצן;

אין אנבאטראכט, אַז דאָס שטערט דעם וואוקס פון ארבעטער־רינג און טראָגט אריין אַ מיסצוטרויען און דעמאָראליזאציע אין די רייען פון דער אָרגאניזאציאָן —

באשליסט די 25־יאָריקע קאָנווענשאָן:

1) צו פארדאמען די זאָגענאנטע לינקע אַקציאָנס קאָמיטע פאר איר צושטערענדע ארבעט. די קאָנווענשאָן באטראכט זיי אַלס פערזאָנען וועלכע זענען שעדליך פאר דעם וואוקס און וואוילזיין פון ארבעטער־רינג.

2) די קאָנווענשאָן וואָרענט אירע מיטגלידער קעגן איר־גענד וועלכע פארבינדונגען מיט דיזע שעדליכע עלעמענטן.

3) די קאָנווענשאָן באאויפטראגט די נאציאָנאלע עקזע־קוטיוו קאָמיטע אָנצונעמען אַלע מעגלאכע שריטע צו באזייטיקן דיזע שעדליכע עלעמענטן פונ׳ם ארבעטער רינג, עס מאכט ניט אויס אונטער וועלכע נעמען זיי זאָלן זיך ניט רופן. די עקזעקוטיוו זאָל זיך באנוצן מיט אַלע מיטלען און זאָל האָבן דאָס רעכט אפילו אויסשליסן אזעלכע מעמבערס פון ארבעטער־רינג".

דאָס הייסט, אַז די רעכטע מאשין האָט זיך גענומען די סאנקציע צו פארגרעסערן איר טעראָר קעגן דעם פּראָלעטארישן פליגל, — וואָס דאָס מוז נאָך איינגער פארבינדן די הערשנדיקע קליקע מיט די באלעבאטישע עלעמענטן.

די רעזאָלוציע וועגן מייער לאָנדאָנ׳ען איז אינטערע־סאנט דערמיט, וואָס זי ווארפט אַ ליכט אַף דעם גייסט פון דער קליקע. כוליגאנישע ווערטער און טאטן פארטיידיקט מען, פּראָטעסט קעגן כוליגאניזם ווערט אויסגעמעקט פונ׳ם רעקאָרד.

אזא שפלות וואָלט אפשר געווען אוממעגלאך אפילו

אין אַן אנשטענדיקער בורזשואַזער אַסיפה. דאָ האָט שוין דער „פאָרווערטס“ באַוויזן זיין געלע האַנד.

וואָס ווייטער ?

די קאָנוועגשאָן איז אַריבער—און פאַר די מיטגלידער האָט זי נאָר באַוויזן די אמת׳ע געשטאַלט פון די רעכטע.

דער אַרבעטער־רינג איז צוטיילט אַף צוויי לאַגערן. די ליניען זענען געצויגן. די „אישום“ זענען קלאָר.

די רעכטע פירערשאַפט האָט נ י ט געקענט פאַרענטפערן אַף דער קאָנוועגשאָן דעם רייסטער אומגעזעצלאַכקייטן, וואָס זענען אויסגערעכנט אין אָט דער שריפט. פעטערסאָן איז ווי אַ ביין געשטאַנען אין האַלז פון די באַריכט־געבער, און קיין פאָרציע זידלערייען קעגן די קאָמוניסטן און קיינע דריידרייען פון וויינבערג׳ן, אַז כלומרשט „די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט געטרייעט צו שליכטן סכסוכים אַף אַ פרידלאַכן אופן און ניט דורך אויסשליסן מיטגלידער“, און קיינע פויקן־קלאַפערייען האָבן ניט געקענט באַהאַלטן דעם פאַקט, אַז פראָלעטאַרישע עלעמענטן האָט מען אוסגעשלאָסן אָן אַ שום חטא און פעטערסאָנער באָסעם האָט מען ניט אויסגעשלאָסן פאַר סקעבעריי“,—און אָט דער פלעק ברענט נאָך אַלץ אַף די שטערנס פון דער קליקע.

איצט, אין אָנהויב יולי, האָט די נייע נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זיך גענומען דורכפרן דעם נייער טעראָר־מאַנדאַט פון דער קאָנוועגשאָן. די נייע מעטאָדע איז—צווינגען מיטגלידער צו טראַנספערירן זיך פון איין ברענטש אין אַ צווייטן. אין לינקן ברענטש 247 האָט מען געהייסן זיבן לינקע מיטגלידער זיך איבערפירן אין אַן אַנדער ברענטש, כדי עס זאָל בלייבן אַ רעכטע מערהייט. ווען דער ברענטש און די זיבן האָבן זיך אָפגעזאָגט דורכצופירן אָט דעם ווילקירלאַכן באַפעל, האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זיי אינגאַנצן אויסגעשלאָסן פונ׳ן ברענטש.

דאָס איז נאָר אַן אָנהויב.

די פראַגע שטייט: וואָס טאָן? דער ענטפער איז געגעבן אין דער לאַגע פונ׳ם אַרבעטער־רינג.

די באַלעבאַטישע אידן האָבן ניט קיין מערהייט אין אַרבעטער־רינג. די רעכטע מאַשין, אַף וויפיל זי שווינדלט ניט, קריגט זי אַ מערהייט מיט דער הילף פון אַרבעטער און האָרעפּאַשניקעס, וואָס פאַרשטייען ניט זייערע קלאַסן־אינטערעסן. די דאָזיקע אַרבעטער און האָרעפּאַשניקעס זענען נ י ט פאַראינטערעסירט אין באַלעבאַטישער פּאָליטיק. זיי ק ע נ ע ן זיין פאַראינטערעסירט אין פּראָלעטאַרישער פּאָליטיק, ווען זיי וועלן זי פאַרשטיין.

די לינקע דארפן מאכן אזוי, אז אַ מערהייט מיטגלידער פונ׳ם ארבעטער רינג זאָל פארשטיין די באַדייטונג פון אַ פּראָלעטארישן אַרבעטער־רינג, פון אַ פּראָלעטארישער פּאָליטיק פאַר׳ן ארבעטער־רינג.

די לינקע דארפן קלאָר מאכן פאַר די מיטגלידער די געפאַר פון באַלעבאַטישן איינפלוס און די נויטווענדיקייט פון פּראָלעטארישן קאַמף.

דאָס איז די אויפגאַבע — און דערצו דאַרף מען זיך נעמען מיט באַנייטע כחות. ווען די דאָזיקע ארבעט וועט דורכגעפירט ווערן גענוג ברייט און טיף, וועט מען קענען ארויסנעמען דעם אַרבעטער־רינג פון די הענט, וואָס דינען באַלעבאַטישע אינטערעסן.

מען „ראַטעוועט די קאונטרי“

אין די ברענטשעס איז איצט געוואָרן אַ מאָדע, אַז פאַר אַ וויכטיקער זיצונג, אשטייגער ווען מען דאַרף באַשליסן אַן ערנסטע פראַגע אָדער מען דאַרף קלייבן דעלעגאַטן, הויבט זיך אָן אַ פּאָרעניש אַף אויטאָמאָבילן. די „לייטענאַנטן“ פון דער זעלבסטהערשנדיקער קליקע לאָזן זיך אוועק איבער דער שטאָט צוזאַמענצושלעפּן דעם רעכטן עולם: מען רייסט אָפּ באַלעבאַטישע אידן פון זייער פּאָוקער, קרעמער פון זייערע געשעפטן, שול־אידן פון זייער תהלים, פּאַבריקאַנטלאַך פון זייערע שעפּער, מען מונטערט זיי: „קומט, ברידער, ראַטעוועט די קאונטרי פון די רויטע באַנדיטן!“. מען שלעפּט ארויס פון די בעבעכעס אַזוינע עלעמענטן, וואָס פלעגן יאָרן־לאַנג ניט קומען צו אַ ברענטש פּאַרזאַמלונג, וואָס האָבן זיך יאָרן־לאַנג ניט אינטערעסירט מיט׳ן ארבעטער רינג און וואָס האָבן געצאָלט זייערע דיוס צוליב דער טראַדיציע פון אַלטע צייטן. אָט די עלעמענטן האָט מען מאָבאָליזירט אין די לעצטע יאָרן, מ׳האָט זיי אָרגאַניזירט, מ׳האָט זיי געהאָלפן זיך אריינציען אין קאַמף קעגן די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן, מ׳האָט זיי איבערגעגעבן די אנטשיידונג אין אַלע גרויסע און קליינע פראַגן. פּאַקטיש זענען זיי איצט די טאָן געבער אינ׳ם ארבעטער רינג.

2. די יובילײ־קאָנווענשאָן

דער ארבעטער רינג דאַרף דינען די אינטערעסן פונ׳ם ארבעטער־קלאַס, און ניט פון באַלעבאַטים און באַלעבאַטישגעשטימטע קליקעס.

דער ארבעטער רינג דאַרף זיין אַ שול פון פּראָלעטאַרי־

שער אויפקלערונג, א קוואל פון פראָלעטאַרישן מוט, א רע־זערוואַר פון פראָלעטאַרישער קראַפט אין קאַמף קעגן דעם קאַפּיטאַליזם און דער קאַפּיטאַליסטישער מלוכה.

דער ארבעטער רינג דאַרף פאַראייניקן אַלע קלאַסן־באַוואוסטע פראָלעטאַריער פון אַלע פּאַרטייען, וואָס שטייען אַפן שטאַנדפּונקט פון קאַמף קעגן קאַפּיטאַליזם און וואָס אַנערקענען די נויטווענדיגקייט אָפּצושאַפן די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג און איינפירן די הערשאַפט פונ׳ם ארבעטער קלאַס.

דער ארבעטער רינג דאַרף שטרעבן צו באַפרייען די ארבעטער פון שאָוויניסטישע נאַציאָנאַליסטישע און רעליגיעזע אבערגלויבנס, וואָס קענען מאַר׳סמ׳ען די מחות פון דעם ארבעטער־קלאַס און אָפּשוואַכן זיין קאַמף קעגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג.

דער ארבעטער־רינג דאַרף טראָגן הויך זיין פּראָלעטאַרישע פאָן. טאָלערירנדיק אַ געוויסע צאָל ניט־פּראָלעטאַרישע עלעמענטן, דאַרף ער ענערגיש אונטערדריקן יעדן אַנטי־פּראָלעטאַרישן אַקט און אומ׳ברחמנות׳דיק אַרויסרייסן פון זיינע רייען יעדן מיטגליד, וואָס שטערט דעם קאַמף פון די ארבעטער, וואָס געהערט צו אַקאַפּיטאַליסטישער אָרגאַניזאַציע אָדער צו אַ קאַפּיטאַליסטישער פּאַרטיי, אָדער וואָס ווייזט עפנטלאַך אַרויס אַנטי־פּראָלעטאַרישע טענדענצן.

דער ארבעטער רינג דאַרף ליגן אין די הענט פון פּראָלעטאַריער, וואָס האָבן פאַראַכטונג, ניט רעספּעקט, פאַר „שיינע אידן" און וואָס וועלן קענען ערפאָלגרייך באַקעמפן די באַלעבאַטישע עלעמענטן און זייער איינפלוס.

דער ארבעטער רינג דאַרף צוריקקריגן זיין קעמפערישע פּראָלעטאַרישע נשמה.

עס ווענדט זיך אָן אייך, פריינט־ארבעטער !

אויב איר וועט אַלע ווערן אַקטיוו אינ׳ם ארבעטער־רינג, אויב איר וועט ניט ווערן „אַנטוישט" און „דיסגאַסטעט" פון די כסדר׳דיקע שטרייטן, אויב איר וועט קלאָר איינזען די ליניע פון אייערע פּראָלעטאַרישע אינטערעסן, אויב איר וועט דייטליך פאַרשטיין, ווער ס׳איז אייער פריינט און ווער עס איז אייער שונא, אויב איר וועט האָבן אַ קלאָרן, פּראָלעטאַרישן אויסגעהאַלטענעם ענטפער אַף אַלע פראַגן, וואָס דער טאָג רוקט אַרויס, אויב איר וועט ענערגיש צוציען נייע מיטגלידער־פּראָלעטאַריער אינ׳ם ארבעטער־רינג און זיי אויפקלערן זייערע אויפגאַבן און זייער ציל, אויב איר וועט כסדר שטיין אַף דער וואַך — מוטיק, רירעוודיק, אָרגאַניזירט, — דאַן וועט איר אָפּרוקן אַן אַ זייט די בורזשואַזע עלעמענטן, דאַן וועט קעגן אייך ניט ביישטיין קיין מאַשין אָדער קליקע, און אייער זיג, דער זיג פון די רעוואָלוציאָנערע ארבעטער, איז געזיכערט אינ׳ם ארבעטער־רינג.

לייענט יעדן טאָג די

פרייהייט

טעגלאַכע אידישע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער צייטונג וואָס העלפט פירן די לינקע דעם קאַמף אין אַרבעטער רינג.

די „פרייהייט“ קעמפט פאַר אַ אַרבעטער גייסט אין דעם אַרבעטער רינג.

די „פרייהייט“ קעמפט אַז בילדונגס טעטיקייט, און די קינדער שולן זאָלן ניט זיין קיין שטיפקינדער.

די „פרייהייט“ קעמפט קעגן דער שוואַרצער האַנט פון „פאָרווערטס“ אויף דעם אַרבעטער רינג.

די „פרייהייט“ קעמפט אַז אַלע ריכטונגען פון דער אַרבעטער באַוועגונג זאָלן אַנערקענט ווערן אין אַרבעטער רינג.

די „פרייהייט“

האָט אַ ספּעציעלע אַרבעטער רינג אָפּטיילונג

יעדן דאָנערשטאָג